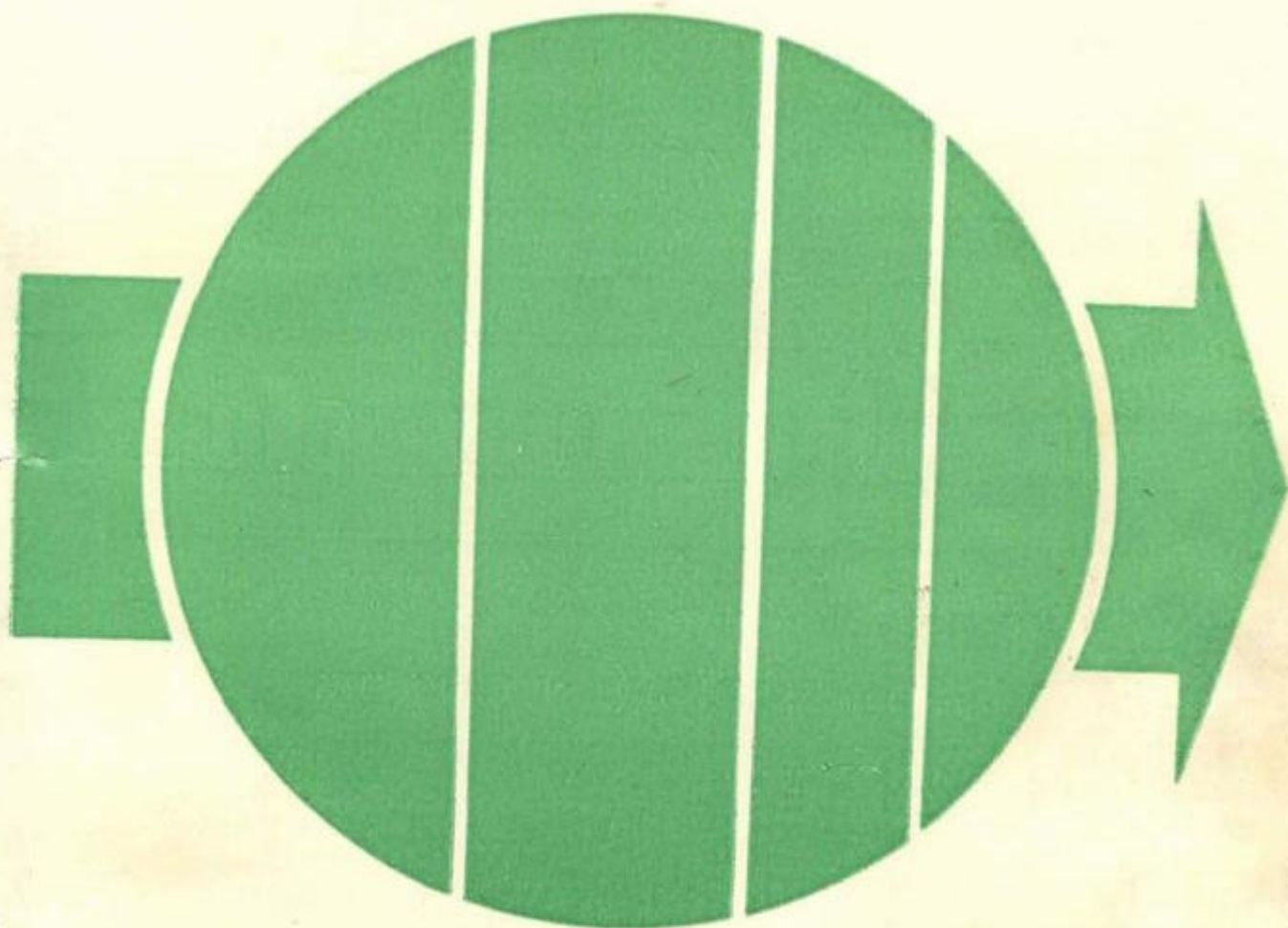

ปีที่ 12 ฉบับที่ 2
กุมภาพันธ์ 2510

วารสารข้าราชการ

วารสารข้าราชการ

ปีที่ ๑๒

ฉบับที่ ๒

กุมภาพันธ์ ๒๕๑๐

เจ้าของและคณะกรรมการดำเนินงาน
บริการสวัสดิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ.

ประธาน

พันเอก จินดา ณ สงขลา เลขาธิการ ก.พ.

รองประธาน

นายประวิตร ณ นคร รองเลขาธิการ ก.พ.

นายโสวัช สุจริตกุล รองเลขาธิการ ก.พ.

กรรมการ

ผู้อำนวยการกอง และหัวหน้ากอง
สำนักงาน ก.พ.

วารสารข้าราชการ

ที่ปรึกษา

เลขาธิการ ก.พ.

รองเลขาธิการ ก.พ.

ผู้จัดการ

พันตรี อรรถ วิชัยกุล

ผู้ช่วยผู้จัดการ

นายจิระพงษ์ สีวณิชวิโรจน์

บรรณาธิการ

นายสมศักดิ์ เจริญกุล

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ดร. วิลาศ สิงห์วิสัย

กองบรรณาธิการ

นายสายบัว-พุ่มแพง

นางนิตยา มาศะวิสาห์

นายชาญชัย อังภากรณ์

นายอุดล บุญประกอบ

ข่าว

อะไรใหม่ในเดือนนี้	3
สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก	7
ข่าวสอบข้าราชการ	9

วิชาการ

ความสัมพันธ์ระหว่างการปกครอง	12
การไปศึกษาดูงานต่างประเทศ	20
ข้อสอบแบบปรนัยสำหรับข้าราชการ... ..	28
การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการบรรจุ	45

กฎหมาย ระเบียบ

กฎ ก.พ.	(๑)
ระเบียบเจ้าพนักงานราชการ	(๑๒)

ภาษา

Let's Activate Our English	59
BOSS--WORKER	54

ตอบปัญหา

ปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน	63
ปัญหาเครื่องแบบและเครื่องราชอิสริยาภรณ์	71

ปกิณกะ

ถ้อยแถลง	2
นักเรียนไทยกับการศึกษาของเขานิคมพหุทวีป	34
เล่าให้เพื่อน (ฝูง) ฟัง	39
เก๋ดีควินัย	56
เฉลยสอบเขาวินัยและความรู้รอบตัว	75
สอบเขาวินัยและความรู้รอบตัว	76

ระเบียบการบอกรับ

วารสารข้าราชการกำหนดออกเดือนละฉบับ ค่าบำรุงรวมค่าส่งปีละ ๓๕ บาท บอกรับพร้อมกับส่งเงินล่วงหน้าไปยัง "ผู้จัดการวารสารข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ในพระบรมมหาราชวัง พระนคร" ส่งจ่ายเงินที่ ป.ณ. หน้าพระตำหนัก สำหรับในพระนครส่งทางโทรศัพท์ ๒๗๖๓๒ ได้

พิมพ์ที่ ไทยพิมพ์ - โรงพิมพ์อักษรสารการพิมพ์ ๘๒ ถนนบำรุงเมือง ตอนวัดสระเกศ พระนคร โทร. ๘๑๒๓๒๐

นายสิทธิชัย ปรีกัมศักดิ์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๑๐

ตัวอย่าง

วัน ขึ้นสิบห้าค่ำ

มาฆะฤกษ์จันทร์เพ็ญ

๒ ขัตติยมาศ

๓ ฤกษ์ดาวพุธสถิตย์

เดือนสาม เพ็ญเสวย

พระล่อม

คติพจน์ พร้อมนา

ทั่วหน้าเวไนย

โคลงกะตุ้ “มาฆบูชาสุคติ” ข้างบนนี้ คุณสำรอง สิทธิแพทย์ แห่งกรมไปรษณีย์โทรเลข สมาชิกท่านหนึ่งได้ประพันธ์ส่งมารวม ๔ บท แต่เนื่องจากหน้ากระดาษสำหรับฉบับนี้มีจำกัด เราจึงจำเป็นต้องตัดทอนบางส่วนออกไป สำหรับสมาชิกท่านอื่นหากประสงค์จะร่วมสนุกกับเรา ก็ใคร่ขอเชิญส่งบทประพันธ์หรือบทความทางวิชาการไปที่กองบรรณาธิการ เรายินดีพิจารณาด้วยดีเสมอ

ในฉบับนี้เราขอเสนอบทความเรื่องใหม่ที่น่าสนใจอีก ๒ เรื่อง เรื่องแรก คือ “ความสัมพันธ์ระหว่างการปกครอง ส่วนกลาง-ส่วนภูมิภาค-ส่วนท้องถิ่น” โดย ดร. ชูวงศ์ นาคบุตร แห่งคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเราพิจารณาเห็นว่าจะเป็นประโยชน์กับท่านสมาชิกในการสอบเกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน อันเป็นวิชาหนึ่งในความรู้ทั่วไป สำหรับเรื่องที่สอง “การไปศึกษาต่างประเทศ” รวบรวมโดยเจ้าหน้าที่สำนักงาน ก.พ. ซึ่งจะให้ประโยชน์อย่างกว้างขวางแก่ผู้ที่ประสงค์จะไปศึกษา ณ ต่างประเทศ นอกจากนี้ เรายังได้เสนอการตอบ “ปัญหาเครื่องแบบและเครื่องราชอิสริยาภรณ์” อีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ได้เฝ้าหาขไปจากวารสารข้าราชการประมาณหนึ่งปีเศษ

ในฉบับต่อไป ดร. อมร รักษาสัตย์ ได้เขียนบทความ เรื่อง “หลักบริหารเบื้องต้น” โดยจะได้กล่าวถึงเค้าโครงของวิชาบริหารเฉพาะหลักใหญ่ๆ หรือหลักเบื้องต้นที่ย่อยมาลงพิมพ์ในวารสารข้าราชการเป็นตอนๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจเป็นอย่างยิ่ง ก่อนที่จะลาจากไปในฉบับนี้ ขอเรียนให้ทราบว่าได้มีผู้ทยอยปัญหาปวารสารข้าราชการเป็นมาแล้วหลายราย ซึ่งเราจะได้เฉลยให้ทราบในฉบับต่อไป ท่านจะไม่ส่งไปร่วมสนุกด้วยหรือครับ ?

บรรณาธิการ

อะไรใหม่ ในเดือนนี้

กฎหมาย

มีกฎหมายที่น่าสนใจประกาศใช้ ดังนี้ :-

๑. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อ
กิจการอุตสาหกรรม, กรมทะเบียนการค้า, สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์, กระทรวงการต่างประเทศ, กรม
ศุลกากร, กรมป่าไม้ และกรมสรรพสามิต

๒. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตร
วิชาชีพจากกรมอนามัย

(รายละเอียดอยู่บนหน้าพิเศษกลางเล่ม)

ระเบียบ

มีระเบียบและ น.ว. ต่างๆ ประกาศใช้ ดังนี้ :-

๑. ระเบียบเงินทดรองราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๐๘ ซึ่งกำหนดให้กรมเจ้าของงบประมาณมีเงินทดรอง
ราชการสำหรับทดรองใช้จ่ายตามงบประมาณรายจ่ายได้รวม
๕ รายการ

(รายละเอียดอยู่บนหน้าพิเศษกลางเล่ม)

บุคคล

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบการ
ปฏิบัติเกี่ยวแก่ภาษีอากร

เลื่อน นายพยุ่ง สายัณห์วิกลิต หัวหน้ากอง
ตรวจสอบฝ่ายศุลกากร ขึ้นเป็นชั้นพิเศษ และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจสอบภาษีอากรเขต ตั้งแต่วันที่ ๓
ม.ค. ๕๐

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
เพื่อกิจการอุตสาหกรรม

แต่งตั้ง

นายอุทัย วิเศษสมิต ดำรงตำแหน่งนิติกรเอก

นายประจวบ อุดมศิลป์ ดำรงตำแหน่งเลขานุการ

นายสุราษฎร์ สุมนศิษย์ ประจำสำนักงาน

ร.ต. ชาญชัย หมั่นท้าว ดำรงตำแหน่งนายช่าง

เอก กองตรวจสอบ

ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ก.ย. ๕๐

กระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

แต่งตั้ง นายชาญชัย ถิถาวร เศรษฐกรพิเศษ

ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาเศรษฐกิจและการคลัง ประจำสถาน

เอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมอสโก ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ม.ค. ๕๐

กรมธนารักษ์

เลื่อน นางศิริลักษณ์ โปษณเจริญ ประจำแผนก
คลัง สำนักงานเลขานุการกรม ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกรักษาทรัพย์ กองกระษาปณ์
ตั้งแต่วันที่ ๒๘ ธ.ค. ๕๐

กรมศุลกากร

แต่งตั้ง ร.อ. ชาคชัย ทวีศรี ดำรงตำแหน่ง
สารวัตรใหญ่ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ม.ค. ๕๐

กรมสรรพสามิต

แต่งตั้ง นายเฟื้อ สุวรรณิน ดำรงตำแหน่งนาย
ตรวจสรรพสามิตพิเศษ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ม.ค. ๕๐

กรมสรรพากร

แต่งตั้ง

นายประสิทธิ์ มณีอินทร์ สมุห์บัญชีอำเภอโท
อำเภอบ้านแพ้ว จ.ว. สมุทรสาคร ดำรงตำแหน่งสมุห์
บัญชีอำเภอโท อำเภอสามชุก จ.ว. สุพรรณบุรี

นายสงวน จันทรวโรจน์ สมุห์บัญชีอำเภอโท
อำเภอสามชุก จ.ว. สุพรรณบุรี ดำรงตำแหน่งสมุห์บัญชี
อำเภอโท อำเภอจอมบึง จ.ว. ราชบุรี

นายสง พงษ์รัตน์ สมุห์บัญชีอำเภอโท อำเภอ
จอมบึง จ.ว. ราชบุรี ดำรงตำแหน่งสมุห์บัญชีอำเภอโท
อำเภอบ้านแพ้ว จ.ว. สมุทรสาคร

ตั้งแต่วันที่ ๑ ม.ค. ๕๐

กระทรวงเกษตร

กรมกสิกรรม

แต่งตั้ง นายโสภณ สินธุประมา นักกสิกรรมโท
กองการคันควาและทดลอง ทำหน้าที่หัวหน้าสถานีขยาย
พันธุ์พืช บุรีรัมย์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ม.ค. ๕๐

กรมป่าไม้

แต่งตั้ง

นายนเรศ ไชยขยศ นักวิชาการป่าไม้โท กอง
โครงการ ดำรงตำแหน่งนักวิชาการป่าไม้โท เขตอุบล
ราชธานี (ทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยพัฒนาชนบทด้านป่าไม้
จังหวัดอุบลราชธานี)

ว.ค. พยุง นพสุวรรณ นักวิชาการป่าไม้โท เขต
อุบลราชธานี (ทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยพัฒนาชนบทด้านป่าไม้
จังหวัดอุบลราชธานี) ดำรงตำแหน่งนักวิชาการป่าไม้โท
กองโครงการ

ตั้งแต่วันที่ ๑ ม.ค. ๕๐

กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

กรมทางหลวง

เลื่อน นายอมร สุวรรณเนตร ประจำแผนกเก็บ
สำนักงานเลขานุการ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกเก็บ สำนักงานเลขานุการ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ต.ค. ๕๐

กระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

แต่งตั้ง

ร.ช. เตชะ เตมาชัย ปลัดอำเภอโท (ฝ่ายป้องกัน)
อำเภอป่าซาง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอ
โท (ฝ่ายป้องกัน) อำเภอนาวนาวาส จ.ว. สกลนคร

ร.อ. ศุภ จีแสงสมบูรณ์ ปลัดอำเภอโท (ฝ่าย
ป้องกัน) อำเภอบัว จ.ว. น่าน ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอ
โท (ฝ่ายป้องกัน) อำเภอป่าซาง จ.ว. แม่ฮ่องสอน

ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ม.ค. ๕๐

นายประสิทธิ์ เนตรพุกคณะ ปลัดอำเภอโท
อำเภอหางดง จ.ว. เชียงใหม่ ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท
อำเภอท่าแซะ จ.ว. ชุมพร

ว.ค. ชูชาติ ชาศะสุภณ ปลัดอำเภอโท อำเภอ
แก่งกร้อ จ.ว. ชัยภูมิ ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอ
แม่ฮ่องสอน จ.ว. แม่ฮ่องสอน

นายวิจารณ์ แก้วภักดี ปลัดอำเภอโท อำเภอชะอำ
จ.ว. เพชรบุรี ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอปทิว
จ.ว. ชุมพร

นายประพนธ์ บุญช่วย ปลัดอำเภอโท อำเภอ
หนองแซง จ.ว. สระบุรี ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท
อำเภอสองพี่น้อง จ.ว. สุพรรณบุรี

ร.ต. เจริญ อุปราคม ปลัดอำเภอโทผู้เป็นหัวหน้า
ประจำกิ่งอำเภอศรีชมภู อำเภอชุมแพ จ.ว. ขอนแก่น
ดำรงตำแหน่งเจ้าจังหวัดโท จ.ว. นครพนม

นายอำนาจ น้อยเชื้อเวียง เจ้าจังหวัดโท จ.ว.
นครพนม ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอบางบัวทอง
จ.ว. นนทบุรี

ว่าที่ ร.ต. สุรศักดิ์ แพจินดา ปลัดอำเภอโท อำเภอ
ไพศาลี จ.ว. นครพนม ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท
อำเภอเมืองอุดรดิตถ์ จ.ว. อุดรดิตถ์

นายปรีดี ตันทีกุล ปลัดอำเภอโท อำเภอหนองแคว
จ.ว. สระบุรี ดำรงตำแหน่งเจ้าจังหวัดโท จ.ว. ระยอง

นายกมล เมตะนันท์ ปลัดอำเภอโท อำเภอ
พรหมพิราม จ.ว. พิษณุโลก ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท
อำเภอหนองแคว จ.ว. สระบุรี

นายจันท เทพหัสดิน ณ อยุธยา ปลัดอำเภอโท
อำเภอหนองขาหย่าง จ.ว. อุทัยธานี ดำรงตำแหน่งปลัด
อำเภอโท อำเภอหนองแสง จ.ว. สระบุรี

นายมะลิ สุบิน ปลัดอำเภอโท อำเภอเกาะเปอร์
จ.ว. ระนอง ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอเมือง
นราธิวาส จ.ว. นราธิวาส

นายเฉลา ศรีจิตต์ ปลัดอำเภอโท อำเภอสังขละบุรี
จ.ว. กาญจนบุรี ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอโขง
จ.ว. นราธิวาส

นายปรีชา เกียรติเกษมไขว่ ปลัดอำเภอโท อำเภอ
สามโก้ จ.ว. อ่างทอง ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอ
จอมบึง จ.ว. ราชบุรี

นายจารีต สาคินทร์ ปลัดอำเภอโท อำเภอชนบท
จ.ว. ขอนแก่น ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอนาหว้า
จ.ว. สงขลา

ร.ต. จำลอง เกิดอุดม ปลัดอำเภอโท อำเภอ
หนองยาง จ.ว. อุทัยธานี ดำรงตำแหน่งเจ้าจังหวัดโท
จ.ว.แพร่

นายถาวร วังลิภากร ปลัดอำเภอโท อำเภอเมือง
สุรินทร์ จ.ว. สุรินทร์ ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอ
ปรางค์กู๋ จ.ว. ศรีสะเกษ

นายบุญฤทธิ์ เดชะชัย ปลัดอำเภอโท อำเภอราษีไศล
จ.ว. ศรีสะเกษ ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท ผู้เป็นหัวหน้า
ประจำกิ่งอำเภอสมเด็จ อำเภอสหพันธ์ จ.ว. กาฬสินธุ์

นายสุเชียร นิรันดร์เกียรติ ปลัดอำเภอโทผู้เป็น
หัวหน้าประจำกิ่งอำเภอสมเด็จ อำเภอสหพันธ์ จ.ว.
กาฬสินธุ์ ไปประจำ จ.ว. กาฬสินธุ์

นายภาณุพล พุทธาศรี ปลัดอำเภอโท อำเภอ
บางบัว จ.ว. นนทบุรี ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอ
บางใหญ่ จ.ว. นนทบุรี

ร.ต. สมพงษ์ คำดัด ปลัดอำเภอโท อำเภอ
สหพันธ์ จ.ว. กาฬสินธุ์ ไปประจำกองฝึกลอบรบ

ร.ต. หิรัญ ศิษฏโกวิท ปลัดอำเภอโท อำเภอ
พนมไพร จ.ว. ร้อยเอ็ด ไปประจำกองฝึกลอบรบ
ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธ.ค. ๐๕

กรมราชทัณฑ์

แต่งตั้ง

ร.ต.อ. ประเสริฐ บุญนิรันดร์ หัวหน้าแผนก
สวัสดิการผู้ต้องขัง กองอบรมและสวัสดิการ ดำรงตำแหน่ง
หัวหน้าแผนกธุรการ เรือนจำกลางคลองเปรม

นายจกัฏฐ์ รื่นศิริ พศศิริ เรือนจำ จ.ว. สกลนคร
ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกสวัสดิการผู้ต้องขัง กองอบรม
และสวัสดิการ

นายบัณฑิต บุญหนุน หัวหน้าแผนกปกครอง
ทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง จ.ว. ระยอง ดำรงตำแหน่งหัวหน้า
แผนกทะเบียนประวัติ กองการเจ้าหน้าที่

นายประจิม วงษ์มั่งคด พศศิริ เรือนจำจังหวัด
อุดรดิตถ์ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกปกครองทัณฑสถาน
เปิดห้วยโป่ง จ.ว. ระยอง

นายวิวิทย์ จตุปวิสุทธิ์ หัวหน้าแผนกเกษตรและ
อุตสาหกรรม กองฝึกวิชาชีพ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนก
ระเบียบข้อบังคับ กองระบบอาชีวศึกษา ส่วนอาชีวศึกษา

นายสุเทพ สุทธิพงษ์ พศัตโต เรือนจำกลาง
บางขวาง ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกเกษตรและอุตสาหกรรม
กองฝึกวิชาชีพ

ร.อ. ประจัญ ชุมวรชาติ พศัตโต เรือนจำ จ.ว.
ชัยภูมิ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกคุมประพฤติ กอง
ทัณฑวิทยา ส่วนอาชีวศึกษา

นายสังเวียน บำรุงภาณุ ผู้ช่วยพศัตโต เรือนจำ
จ.ว. สระบุรี ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกอบรมและฝึก
วิชาชีพทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง จ.ว. ระยอง

นายดิงส์ตรี โกลบุตร พศัตโต เรือนจำ จ.ว. ภูเก็ต
ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกควบคุม เรือนจำเขตสงขลา

นายสวัสดิ์ สรรเสริญ พศัตโต เรือนจำ จ.ว.
ภูเก็ต ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกเงินทุนฝึกวิชาชีพ กอง
ฝึกวิชาชีพ

นายบุญชูบ ยัมวิไล ผู้ช่วยพศัตโต เรือนจำ
จ.ว. ขอนแก่น ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกธุรการ ทัณฑ-
สถานเปิดห้วยโป่ง จ.ว. ระยอง

นายจรูญ รุจิราวัลย์ ผู้ช่วยพศัตโต เรือนจำจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกอบรมและ
ฝึกวิชาชีพทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

นายอำนาจ สันตพันธ์ พศัตโต เรือนจำ จ.ว.
สิงห์บุรี ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกควบคุม เรือนจำเขต
พิษณุโลก

ร.ต. โกศล ชื่นจิตร พศัตโต เรือนจำ จ.ว.
มหาสารคาม ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกธุรการ เรือนจำ
เขตพิษณุโลก

ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ม.ค. ๑๐

นายสุรพล ชูชัย พศัตโต เรือนจำ จ.ว. นครพนม
ดำรงตำแหน่งพศัตโต เรือนจำอำเภอภินทร์บุรี จ.ว.
ปราจีนบุรี

นายประสาน สุจิตลันท์ พศัตโต เรือนจำอำเภอ
ภินทร์บุรี จ.ว. ปราจีนบุรี ดำรงตำแหน่งพศัตโต เรือนจำ
จ.ว. นครพนม

ตั้งแต่วันที่ ๑ ม.ค. ๑๐

กระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวง

เลือน

น.ส. จันทรีเจริญ ภัมตะการ เกษษกรตรี แผนก
ควบคุมการโฆษณา ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งเกษษกรโท แผนกวิชาการ

น.ส. จันทกานิต พงศ์พยุหะ สำนักรักษาอาหารและ
ยาตรี แผนกสารวัตร ขึ้นเป็นชั้นโทและแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งสารวัตรอาหารและยาโท แผนกสารวัตร

ตั้งแต่วันที่ ๕ ม.ค. ๑๐

นตฤ นิทาน์ อปณณสุต
ความพินิจไม่มีแก่คนไร้ปัญญา

พุทธศาสนสุภาษิต

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

โดย ชาติ เอี่ยมกระสานธุ์

เอเชีย

ไทย..... นายอรรถ กอस्ता เอ ซิลวา ประธานาธิบดีคนใหม่ของบราซิลพร้อมภริยาและคณะเดินทางมาประเทศไทยเมื่อ ๑ ม.ค. ๒๕๓๐ นายอรรถ กอस्ता เป็นประธานาธิบดีที่เพิ่งได้รับเลือกตั้งแต่ยังไม่ได้เข้ารับตำแหน่ง
ประธานาธิบดี ฟรานซ์ โยนาส แห่งสาธารณรัฐออสเตรียเดินทางมาเยือนประเทศไทยเมื่อ ๑๑ ม.ค. ๒๕๓๐

ลาว..... ผลของการเลือกตั้งสมาชิกสภาแทนลาวชุดใหม่ทำให้ เจ้าสุวรรณภูมา นายกรัฐมนตรีอยู่ในตำแหน่งได้ต่อไปอีก เพราะฝ่ายรัฐบาลเดิมฝ่ายมีเสียงข้างมากยังได้ชนะ
รัฐบาลกัมพูชาตัดสินใจสั่งปิดกั้นการทูตกับเกาหลีใต้เมื่อ ๒๖ ธันวาคม ๑๔ โดยยืนยันถึงข้อตกลงสุดท้ายในปัญหาเกาหลีใต้และคณะประจําพนมเปญให้ออกจากกัมพูชาโดยเร็วที่สุด

เวียดนาม..... ฟุงบินทิ้งระเบิดแบบ บี .๕๒ ซึ่งเป็นเครื่องบินทิ้งระเบิดไอพ่นที่บินได้สูงสุดของสหรัฐ แต่จะทิ้งระเบิดทุกลูกระเบิดได้ ๑๐ ตัน โจมตีทิ้งระเบิดพวกคอมมิวนิสต์อย่างหนักหน่วงที่สุด ฟุงบินดังกล่าวทิ้งระเบิดในวันที่ ๕ และ ๖ มกราคม ๒๕๓๐ ในปริมาณกว่า ๕๐๐ ตันลงสู่เป้าหมายในเขตปลอดภัยทางอากาศและเป้าหมายทางเหนือของไซ่ง่อน

จีนคอมมิวนิสต์..... การปะทะกันระหว่าง ฝ่ายสามัคคีสามัคคีกับฝ่ายต่อต้านเพื่อพยายามแย่งชิงอำนาจ ครองครองดินแดนดินใหญ่จีนกำลังดำเนินไปอย่างรุนแรงและกว้างขวางยิ่งขึ้น เป็นวิกฤติการณ์ที่ร้ายแรงที่สุดที่เกิดขึ้น สำหรับจีนคอมมิวนิสต์ในระยะเวลา ๑๑ ปีที่ผ่านมา นับแต่จีนคอมมิวนิสต์ได้ครองอำนาจ ความปั่นป่วนวุ่นวายเกิดขึ้นตามเมืองใหญ่ ๆ หลาย ๆ แห่ง เช่นเมืองนานกิง เซี่ยงไฮ้ และลกหลานไปถึงมณฑลฝูเจี้ยนบนฝั่งตะวันออกของประเทศตรงข้ามกับเกาะไต้หวัน เหตุการณ์นี้ทำให้ท้าวจะกลายเป็นสงครามกลางเมือง

แอฟริกา

กานา..... ทางการค้าระหว่างประเทศให้รางวัลแก่ผู้จับกุมตัว นายความา เอ็นครูมาห์ ซึ่งเคยเป็นประธานาธิบดีกานา เป็นเงิน ๒๕,๐๐๐ เหรียญอเมริกัน ไม่ว่าจะจับเป็นหรือจับตายนายเอ็นครูมาห์ ถูกปลดจากตำแหน่งเมื่อปีที่แล้วและเดินทางไปเยือนจีนคอมมิวนิสต์ หลังจากนั้น นายเอ็นครูมาห์ก็ได้ลี้ภัยอยู่ในจีน

ยุโรป

อังกฤษ..... นายวิลสัน นายกรัฐมนตรีอังกฤษปรับปรุงรัฐบาลด้วยการเปลี่ยนตัวรัฐมนตรีหลายนาย คณะรัฐมนตรีพรรคกรรมกรของอังกฤษมุ่งหมายปรับปรุงกิจการของกระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงกลาโหม เพื่อให้คนรุ่นใหม่เข้าปฏิบัติงานแทนรัฐมนตรีสูงอายุ การปรับปรุงรัฐบาลอังกฤษครั้งนี้ทำให้เลิกตำแหน่งรัฐมนตรีทหารเรือ ทหารบก และทหารอากาศ แต่แต่งตั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ฝ่ายทหาร และฝ่ายสรรพาวุธ ขึ้นแทน

โรม..... สันติปาปาลอที่ ๖ ทรงปราศรัยแก่ประชาชนทั่วโลก ทรงวิงวอนในโลกาสหประชาชาติสมัยที่ ๕ ให้ทุกฝ่ายที่สู้รบกันในเวียดนามยุติสงคราม หากว่ามีเหตุการณ์ที่ไม่สามารถยับยั้งไว้ได้แล้วก็จะทำให้เกิดสงครามปรมาณู

อเมริกา

ประธานาธิบดีจอห์นสัน ประกาศในที่ประชุมรัฐสภาสมัยที่ ๕๐ ของสหรัฐ โดยกล่าวถึงปัญหาเว็บแคมว่า ไม่สามารถให้คำมั่นได้ว่า สงครามเว็บแคมจะยุติในปีหน้า แต่ก็จะดำเนินสงครามต่อไปจนกว่าฝ่ายคอมมิวนิสต์จะได้สำนึกว่า สงครามที่ตนก่อขึ้นเป็นผลเสียมากกว่าที่ตนจะได้กำไร สหรัฐทำสงครามในขอบเขตจำกัดเฉพาะเว็บแคมเพื่อป้องกันมิให้เกิดสงครามที่ขยายตัวมากเกินไปเท่าที่เป็นอยู่

ข้อดีปัญหาแรงงาน เมื่อท่านใช้

เครื่องจำหน่ายของ ยี่ห้อ “เอลเลียต” พิมพ์ได้ทั้งภาษาไทยและอังกฤษ รวดเร็วทันใจ ใช้พิมพ์หนังสือเวียน, รายงาน, สเตทเมนต์ และใบเสร็จรับเงิน ฯลฯ

เหมาะกับงาน

- ธนาคาร—ประกันภัย—สมาคม—สโมสร—มหาวิทยาลัย
- หน่วยราชการและบริษัทห้างร้านทั่วไป
- มีหลายแบบตามความเหมาะสมกับกิจการ

ห้างหุ้นส่วนจำกัด เกษมสุวรรณ เป็นผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียว

ข่าวสอบข้าราชการ

ข่าวสอบคัดเลือก

ทราบว่า มีส่วนราชการจะเปิดสอบคัดเลือกบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

๑. กรมวิทยาศาสตร์

- ก. ปริญญาทางวิทยาศาสตร์ สาขาเคมี หรือสาขาชีววิทยา หรือปริญญาทางเภสัชศาสตร์ ๑ อัตรา ปริญญาทางวิทยาศาสตร์หรือทางเภสัชศาสตร์ ๕ อัตรา รวม ๑๒ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นตรี อันดับ ๒
- ข. ปริญญาทางวิศวกรรมศาสตร์ แผนกไฟฟ้าหรือแผนกวิศวกรรมเครื่องกล ๔ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นตรี อันดับ ๒
- ค. อนุปริญญาทางวิทยาศาสตร์ หรือประกาศนียบัตรเคมีปฏิบัติ ๑ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นตรี อันดับ ๑
- ง. ประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูงหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาช่างกลโลหะหรือแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ๓ อัตรา แผนกวิชาช่างไฟฟ้า ๑ อัตรา แผนกวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม ๑ อัตรา รวม ๕ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นตรี อันดับ ๑
- จ. ประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน ๑ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นจัตวา อันดับ ๓

๒. กรมการปกครอง

ประกาศนียบัตรอาชีวศึกษาชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชยการ หรือแผนกเลขานุการ หรือแผนกภาษาต่างประเทศ ๑๐ อัตรา แผนกช่างกลหรือแผนกช่างเครื่องยนต์ หรือช่างวิทยุและโทรคมนาคม ๑๔ อัตรา รวม ๒๔ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นจัตวา อันดับ ๓

๓. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์

ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชยการ ๒ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นจัตวา อันดับ ๓

๔. กรมการแพทย์

ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกช่างกล หรือแผนกช่างก่อสร้าง ๒ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นจัตวา อันดับ ๓

๕. ราชบัณฑิตยสถาน

ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกเลขานุการ ๑ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นจัตวา อันดับ ๓

๖. สำนักงานเร่งรัดพัฒนา
ชนบท
- ก. ปรวิญญาทางพาณิชยศาสตร์ หรือทางการบัญชี ๒ อัตรา ทางเศรษฐศาสตร์
หรือทางนิติศาสตร์ ๒ อัตรา ปรวิญญาทางวิศวกรรมศาสตร์ แผนก
วิศวกรรมเครื่องกล ๕ อัตรา แผนกวิศวกรรมโยธา ๑๑ อัตรา รวม
๒๔ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นตรี อันดับ ๒
- ข. ประกาศนียบัตรประโยควิชาชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง แผนกวิชาเลขานุการ ๑ อัตรา แผนกวิชาช่างภาพ ๑ อัตรา
แผนกวิชาสถาปัตยกรรม หรือประกาศนียบัตรประโยคक्रमมัธยมศึกษา
๑ อัตรา หรือแผนกวิชาช่างยนต์ ๑ อัตรา รวม ๔ อัตรา เพื่อบรรจุใน
อัตราขั้นตรี อันดับ ๑
- ค. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรประโยค
มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชยการ หรือภาษาต่างประเทศ
หรือแผนกเลขานุการ ๖ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นจตุร อันดับ ๓
๗. ท้าวพลังงานแห่งชาติ
- ก. ปรวิญญาทางนิติศาสตร์ หรือธรรมศาสตร์บัณฑิต ๑ อัตรา ปรวิญญาทาง
อักษรศาสตร์ หรือทางศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ๒ อัตรา
ปรวิญญาทางการบัญชี ๑ อัตรา รวม ๔ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นตรี
อันดับ ๒
- ข. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรประโยค
มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชยการ ๒ อัตรา แผนก
ช่างกล ๔ อัตรา รวม ๖ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นจตุร อันดับ ๓
๘. สำนักงานพลังงานปรมาณู
เพื่อสันติ
- ก. ปรวิญญาทางวิทยาศาสตร์ สาขาฟิสิกส์หรือเคมี ๑ อัตรา เพื่อบรรจุใน
อัตราขั้นตรี อันดับ ๒
- ข. ปรวิญญาทางอักษรศาสตร์ ๑ อัตรา ปรวิญญาทางวิศวกรรมศาสตร์ แผนก
วิศวกรรมไฟฟ้า หรือวิศวกรรมเครื่องกล ๑ อัตรา ปรวิญญาทางพาณิชย
ศาสตร์ (แผนกสถิติ) หรือเศรษฐศาสตร์ หรือเศรษฐศาสตร์สหกรณ์
หรือวิทยาศาสตร์ (คณิตศาสตร์) ๑ อัตรา รวม ๓ อัตรา เพื่อบรรจุ
ในอัตราขั้นตรี อันดับ ๒
๙. กรมเจ้าท่า
- ก. ปรวิญญาทางพาณิชยศาสตร์หรือทางการบัญชี ๑ อัตรา ปรวิญญาทางเศรษฐ
ศาสตร์ ๑ อัตรา รวม ๒ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นตรี อันดับ ๒
- ข. ประกาศนียบัตรประโยควิชาชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
แผนกเลขานุการ ๔ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราขั้นตรี อันดับ ๑
- ค. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรประโยค
มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชยการหรือแผนกเลขานุการ
หรือแผนกภาษาต่างประเทศ ๖ ตำแหน่ง เพื่อบรรจุในอัตราขั้นจตุร
อันดับ ๓

๑๐. กรมการขนส่งทางบก

๑. ปรินญาทางการบัญชี ๑ อัตรา ปรินญาทางเศรษฐศาสตร์ หรือทาง
พาณิชย์ศาสตร์ (แผนกสถิติ) หรือทางเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ หรือทาง
วิทยาศาสตร์ (คณิตศาสตร์) ๑ อัตรา รวม ๒ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตรา
ชั้นตรี อันดับ ๒

๒. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรประโยค
มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกช่างกล ๑๐ อัตรา แผนกพาณิชย-
การ ๕ อัตรา รวม ๑๕ อัตรา เพื่อบรรจุในอัตราชั้นจัตวา อันดับ ๓

๑๑. กรมการบินพาณิชย์

ปรินญาทางเศรษฐศาสตร์ หรือทางเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ หรือทาง
วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือทางพาณิชย์ศาสตร์ (แผนกสถิติ) ๑ อัตรา
เพื่อบรรจุในอัตราชั้นตรี อันดับ ๒

เครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้าอัตโนมัติชนิดเดียวที่มีราคาใกล้เคียงกับเครื่องพิมพ์
ดีดธรรมดา ตัวอักษรสวยงาม การพิมพ์เบา ใช้งาน แข็งแรงทนทานเป็นเยี่ยม
การทำงานเป็นไปอย่างอัตโนมัติทุกอย่าง มีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ มีทั้ง
ขนาดแคร์ 12-15 นิ้ว เป็นผลิตภัณฑ์ของอเมริกา

สนใจเชิญชมและทดลองเครื่องได้ที่

ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล

ไทยวิทยภัณฑ์

135/20 ถนนสุรวงศ์ โทร. 32354

ความสัมพันธ์ระหว่างการปกครอง ส่วนกลาง-ส่วนภูมิภาค-ส่วนท้องถิ่น

โดย

ดร. ชูวงศ์ ฉายะบุตร

ความสัมพันธ์ระหว่างการปกครองส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เป็นเรื่องสำคัญยิ่งเรื่องหนึ่งในการที่จะดำเนินการปกครองให้มีประสิทธิภาพ และโดยสอดคล้องกับระบบปกครองแบบประชาธิปไตย ในประเทศไทยของเรากฎหมายปกครองที่สำคัญฉบับหนึ่ง คือ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕ ได้บัญญัติให้แบ่งการบริหารแผ่นดินออกเป็นราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยนัยเช่นนี้ ความจำเป็นในการร่วมมือในการบริหารส่วนการปกครองต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ ลักษณะและวิธีการของความสัมพันธ์ระหว่างการปกครองส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น จึงเป็นสิ่งที่ควรจะได้รับการศึกษา หรือได้รับการวิจัยเพื่อให้มีการดำเนินการความสัมพันธ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่อาจจะได้รับความสนใจประการแรก ก็คือ “จริงหรือเปล่าที่ว่าเราได้มีการปกครองส่วนกลาง การปกครองส่วนภูมิภาค และการปกครองส่วนท้องถิ่น?” ถ้าหากว่าเป็นความจริง ความจริงนี้มีเพียงไร คำถามนี้เกิดขึ้นได้เพราะว่าอาจจะมีปัญหาที่ถูกสงสัยว่า เราได้มีการปกครองแต่เพียงส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเท่านั้น การปกครองส่วนท้องถิ่นของเรายังไม่มีสภาพของการปกครองพอที่จะเป็นการปกครองท้องถิ่นที่แท้จริง สิ่งที่ยังไปกว่านั้น ก็คือการปกครองท้องถิ่นซึ่งมีสภาพการปกครองที่ไม่แท้จริงนั้นอาจจะได้รับการปรับปรุงให้กลายเป็นการปกครองส่วนภูมิภาคก็เป็นได้ในทางปฏิบัติ ซึ่งถ้าสภาพของการปกครองเป็นเช่นนั้น เราอาจ

จะต้องเรียกการปกครองท้องถิ่นในปัจจุบันว่า “การปกครองส่วนภูมิภาคจำบัง” คล้าย ๆ กับ การว่างงานอำพรางหรือจำบัง (Disguised unemployment) ในวิชาเศรษฐศาสตร์

สาเหตุแห่งการแบ่งการปกครองออกเป็นการปกครองส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และ ส่วนท้องถิ่น อาจจะเนื่องมาจากคำคำเดียวคือคำว่า “การกระจายอำนาจ” การตีความหมาย ของคำว่า การกระจายอำนาจเป็นเรื่องใหญ่ และความหมายของคำนี้จะแปรผันไปตามประเทศ แต่ละประเทศ ซึ่งมีระบบการปกครองไม่เหมือนกัน ในประเทศมหาอำนาจตะวันตก เช่น อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา ความหมายของคำที่เข้าใจกันก็เป็นแบบหนึ่ง ในประเทศซึ่งมีการปกครองยัง เหยิงอยู่บ่อย ๆ เช่น ประเทศฝรั่งเศส ความหมายของคำว่า การกระจายอำนาจก็เป็นทีเข้าใจกัน อีกแบบหนึ่ง เป็นที่น่าเสียดายว่าการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องกระจายอำนาจในประเทศไทยของเรา ยังไม่ได้รับการศึกษากันอย่างกว้างขวาง ในประเทศซึ่งกำลังพัฒนาอื่น ๆ ได้มีการศึกษาเรื่องนี้กัน มาก ในประเทศอังกฤษ มหาวิทยาลัยเบอร์มิงแฮมได้จัดตั้งสถาบันการปกครองท้องถิ่น โดยเฉพาะ เพื่อส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับการกระจายอำนาจและวิชาแขนงอื่นๆ ในการปกครองท้องถิ่น องค์การสหประชาชาติที่กรุง Hague ประเทศเนเธอร์แลนด์ ได้จัดหลักสูตรเกี่ยวกับการพัฒนา ประเทศซึ่งมุ่งถึงการกระจายอำนาจเป็นส่วนใหญ่ และสันนิบาตองค์การท้องถิ่นนานาชาติ (International Union of Local Authorities) ก็ได้จัดหลักสูตรโดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องกระจายอำนาจ เพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลาย โดยเหตุเช่นนั้น การศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง กระจายอำนาจจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก

คำถามในทันทีคือว่า การกระจายอำนาจคืออะไร? การตอบคำถามเช่นนี้มีความสำคัญ ยิ่ง เพราะเราอาจจะตอบคำถามได้จากหลักหรือทฤษฎีหลายอย่าง หรือจากความคิดหลายแง่ หรือหลายมุม คำตอบซึ่งคลุมเครือและขัดแย้งกับอุดมการณ์ของการปกครองท้องถิ่น คือคำตอบ ของศาสตราจารย์ท่านหนึ่งซึ่งกล่าวว่า “หลักการกระจายอำนาจปกครอง (Decentralisation) เป็นวิธีการที่รัฐบาลมอบอำนาจปกครองบางส่วนให้แก่องค์การอื่น ๆ เพื่อจัดทำบริการสาธารณะบาง อย่าง โดยมีความอิสระตามสมควร ไม่ต้องขึ้นอยู่กับความบังคับบัญชาของราชการบริหารส่วน กลาง กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ รัฐบาลมอบอำนาจหน้าที่บางอย่างในการปกครองซึ่งเจ้าหน้าที่ของ ราชการส่วนกลางเป็นผู้ดำเนินการอยู่ ให้องค์การอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของราชการบริหารส่วน กลางรับไปดำเนินการเอง” ข้อโต้แย้งในที่นี้มีอยู่ว่า “อำนาจปกครองนั้นมีความหมายว่า อะไรกันแน่?” และ “อำนาจหน้าที่แต่แรกเริ่มเดิมทีนี้เป็นอำนาจของใครกันแน่?”

คำถามสองคำถามนี้เกิดขึ้นตามมาเพราะว่าในประเทศประชาธิปไตย และประเทศอารยธรรมสมัยใหม่นั้น ถือหลักอยู่ว่าประชาชนเป็นเจ้าของประเทศ และเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ในสังคมที่เจริญนั้น การใช้อำนาจปกครองมิได้หมายความว่าใช้อำนาจเพื่อทำการข่มขู่ หรือทำการทารุณกรรมต่อราษฎร แต่หมายความว่าใช้อำนาจเพื่อให้ราษฎรได้ประกอบอาชีพโดยสันติสุข และใช้อำนาจเพื่อดำเนินบริการต่าง ๆ เพื่อความผาสุกของประชาชน โดยนัยเช่นนี้ การใช้อำนาจปกครองนั้นถ้าจะให้เข้าใจให้ลึกซึ้งแล้วอาจจะพิจารณาได้ว่าเป็นการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้ราษฎรได้มีความสุขและมีการกินดีอยู่ดี อำนาจในการปกครองจึงอาจจะหมายถึงอำนาจในการดำเนินการต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน และโดยลักษณะเช่นนี้ อำนาจปกครองในสังคมที่เจริญแล้ว หรือในประเทศประชาธิปไตยจึงมีลักษณะเป็น indirect มากกว่า direct หรือเป็น negative มากกว่า positive

ที่ว่า “อำนาจหน้าที่แต่แรกเริ่มเดิมทีนี้เป็นอำนาจของใครกันแน่?” นั้น เป็นเพราะว่าอำนาจหน้าที่แต่เดิมทีเดียวนั้นอาจจะมีได้เป็นของรัฐ แต่ว่าเป็นอำนาจของท้องถิ่นก็เป็นได้ เพราะฉะนั้นรัฐไม่จำเป็นจะต้องมามอบหน้าที่เหล่านั้นให้แก่ท้องถิ่น เพราะอำนาจหน้าที่เป็นของท้องถิ่นอยู่แล้ว ในบางประเทศ เช่น ประเทศอังกฤษ ท้องถิ่นเป็นผู้ที่ได้รับอำนาจหน้าที่และอำนาจอิสระต่าง ๆ มาแต่เดิม ส่วนกลางมิได้เกี่ยวข้องในเรื่องของท้องถิ่นเลย นอกจากจะมีความจำเป็นบังคับ

จากคำถามสองคำถามซึ่งยกมากล่าวโดยสังเขปนี้ เราอาจจะสังเกตได้ว่าความหมายของอำนาจปกครอง กินความลึกซึ้ง และอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการในท้องถิ่นนั้นไม่จำเป็นจะต้องรับมอบมาจากส่วนกลางเสมอไป เพราะอำนาจบางอย่างนั้นเป็นของท้องถิ่นอยู่แล้ว จากความเข้าใจเหล่านี้ เราอาจจะย้อนไปอภิปรายถึงคำถามแรกที่ตั้งไว้ว่า การกระจายอำนาจคืออะไรได้ ศาสตราจารย์ Fesler จากมหาวิทยาลัยเยล สหรัฐอเมริกา ได้ให้คำนิยามไว้สั้น ๆ แต่กินความลึกซึ้งว่า “การกระจายอำนาจหมายถึงการโอนอำนาจในการตัดสินใจ (decision-making) จากส่วนกลางไปยังท้องถิ่น” การให้คำจำกัดความเช่นนี้ย่อมกินความมาก และถ้าจะลองยกเรื่องของประเทศไทยเข้ามาเกี่ยวข้องในที่นี้แล้ว การกระจายอำนาจก็อาจจะหมายความรวมถึงการปกครองส่วนภูมิภาค และการปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะการปกครองทั้งสองแบบนี้ได้รับการโอนอำนาจในการตัดสินใจ หรือดุลยพินิจไม่มากนักน้อยมาจากส่วนกลาง ศาสตราจารย์บาง

ท่าน เช่น Prof H.V. Wiseman ในอังกฤษ ได้ใช้และให้ความหมายของคำว่า “การปกครองส่วนภูมิภาค (Decentralization)” ว่าเป็น การกระจายอำนาจของการบริหารราชการส่วนกลาง (Decentralization is decentralization of central government administration) คือหมายความว่า ในการบริหารงานของการปกครองส่วนกลางนั้น ส่วนกลางจะต้องมอบหรือโอนอำนาจของตนไปให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ อนุญาตให้หน่วยการปกครองนั้นมีอำนาจในการที่จะใช้ดุลพินิจและความตัดสินใจได้ แต่อำนาจขั้นท้ายที่สุดสำหรับการตัดสินใจนั้นยังสงวนไว้ที่ส่วนกลาง

นักเขียนบางท่าน เช่น Haris G. Montagu ได้ให้คำนิยามของการปกครองส่วนภูมิภาค และการปกครองท้องถิ่นไว้ สำหรับการปกครองส่วนภูมิภาคนั้น หมายถึงการปกครองความ ส่วนต่าง ๆ ของประเทศ โดยวิธีการที่ส่วนกลางแต่งตั้งและส่งเจ้าหน้าที่ของตนออกไป และเจ้าหน้าที่เหล่านั้นรับผิดชอบต่อส่วนกลาง ส่วนการปกครองท้องถิ่นนั้น หมายถึงการปกครองโดย วิธีการซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองโดยอิสระ และได้ รับอำนาจอิสระและความรับผิดชอบ ซึ่งคนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วย การปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง แต่ทั้งนี้การปกครองท้องถิ่นยังอยู่ภายใต้บทบังคับ ว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศอยู่ มิใช่ว่าได้กลายเป็นรัฐอธิปไตยไป ความสัมพันธ์ระหว่างการ ปกครองของส่วนกลางและส่วนภูมิภาคกับการปกครองท้องถิ่น มีลักษณะเป็นเพียงในรูปที่ถ้อยที่ ถ้อยอาศัยต่อกัน เปรียบเสมือนเพื่อนรักสองคนเดินเคียง่าเคียงไหล่ไปด้วยกัน มิใช่ว่าการ ปกครองส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทำหน้าที่สั่งการ ให้การปกครองท้องถิ่นก็มีใช้การปกครองท้องถิ่น เป็นแต่เพียง “การปกครองภูมิภาคจำบัง” ดังกล่าวไว้ในตอนต้น

อันที่จริงนั้น ความแตกต่างระหว่างการปกครองส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นขึ้นอยู่กับ ความสำคัญ ๒ ประการ ประการแรกขึ้นอยู่กับปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ปกครอง และประการที่สองเกี่ยวกับเรื่องอำนาจอิสระในการปกครอง ในประการแรกซึ่งเกี่ยวกับการ มีส่วนร่วมของประชาชนนั้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีสภาท้องถิ่นซึ่งสมาชิกได้รับเลือกตั้ง ทั้หมดจากราษฎร แต่สำหรับการปกครองภูมิภาคไม่มีการเลือกตั้ง แต่เป็นการแต่งตั้งซึ่งส่วน กลางได้แต่งตั้งข้าราชการของตนออกไปยังภูมิภาค ในประการที่สองซึ่งเกี่ยวกับเรื่องอำนาจ อิสระในการปกครองนั้น คือ การปกครองท้องถิ่นได้รับอำนาจในการตัดสินใจและการดำเนิน บริการโดยอิสระ แม้ว่าจะอยู่ภายใต้ขอบเขตการควบคุมของส่วนกลางก็ตาม แต่สำหรับ

การปกครองภูมิภาคนั้น อำนาจต่าง ๆ ที่ได้รับนั้นเป็นอำนาจที่ได้รับมอบหมายมาจากส่วนกลาง อำนาจขั้นสุดท้ายในการตัดสินใจยังอยู่ที่ส่วนกลาง ถ้าเปรียบเทียบการปกครองส่วนกลางเสมือนเป็นคนหาปลา การปกครองส่วนภูมิภาคก็เท่ากับเป็นแห เรื่องของเรื่องสุดท้ายแต่คนหาปลาจะทอดแหไปทางไหน แหไม่อาจจะตัดสินใจได้และจำเป็นต้องติดแน่นอยู่กับคนหาปลาเสมอ เพราะฉะนั้น ความสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน (participation) และปัญหาเกี่ยวกับอำนาจอิสระ (Local Autonomy) จึงเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งที่จะวินิจฉัยว่าการปกครองชนิดใดเป็นการปกครองภูมิภาค หรือชนิดใดเป็นการปกครองท้องถิ่น หรือชนิดใดเป็นการปกครองภูมิภาคบ้าง

เป็นที่น่าสังเกตว่าในบางประเทศ เช่น อังกฤษ และ สหรัฐอเมริกา ได้เน้นถึงคุณค่าของการมีส่วนร่วมโดยประชาชนในการปกครองท้องถิ่นมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น พลเมืองจำเป็นจะต้องมีส่วนร่วมในการปกครอง และในการควบคุมการปกครอง อีกทั้งการจัดให้มีการปกครองท้องถิ่นเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการพัฒนาทางการเมือง (Political Development) และเป็นวิธีที่จะพัฒนาพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย การปกครองท้องถิ่นเป็นสนามฝึกหัดสำหรับการปกครองระบอบประชาธิปไตย (Training ground for democracy) ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าในการปกครองใด ๆ ก็ตามที่มีคนเป็นจำนวนมากมีส่วนร่วมในการปกครองนั้น การปกครองเช่นนั้นจะต้องเป็นการปกครองซึ่งมีลักษณะกว้างพอที่ทุกคนจะร่วมมีส่วนร่วมด้วย และลักษณะของการปกครองย่อมเกี่ยวกับฝ่ายผู้ปกครองหรือผู้อยู่ใต้การปกครองจะต้องใช้อำนาจหรือเสียงที่จะใช้อำนาจการปกครอง ความสำคัญอยู่ที่การรักษาดุลยของการใช้อำนาจระหว่างผู้ปกครองและผู้อยู่ใต้การปกครอง การปกครองท้องถิ่นจะช่วยให้ประชาชนได้รับการฝึกหัดในด้านนี้มาก และจะเป็นบันไดของการปกครองประชาธิปไตยในระดับชาติในเวลาถัดไป การปกครองประเทศใดในระบอบประชาธิปไตยที่ไม่มีการปกครองท้องถิ่นเป็นฐานนั้น อาจจะเปรียบเทียบได้คล้ายกับคนไปปลูกบ้านอยู่บนยอดไม้ ระบอบการปกครองย่อมที่จะพังครืนลงมาได้ง่าย ๆ

ในประเทศไทยของเรา นโยบายเกี่ยวกับการกระจายอำนาจและการจัดให้มีการปกครองท้องถิ่นได้มีการริเริ่มมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ ซึ่งได้ทรงให้มีการปกครองในรูปแบบสภาภิบาลเป็นครั้งแรกที่ตำบลท่าฉลอม จังหวัดสมุทรสาคร ในปี พ.ศ. ๒๔๔๘ การปกครองท้องถิ่นได้มีการพัฒนาการแต่นั้นมาเป็นลำดับ และในปัจจุบันนี้เราต้องยอมรับว่า การปกครองท้องถิ่นได้เจริญ

ขึ้นเป็นอันมาก ในปี พ.ศ. ๒๒๘๘ รัฐบาลสมัยนั้นได้วางระบบการปกครองท้องถิ่นที่ดีที่สุดใน
ได้เคยมีมา มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วน
ตำบล ในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งเป็นปีปัจจุบันนี้ ถึงแม้ว่าจะได้มีการแต่งตั้งข้าราชการของส่วนกลาง
ทำหน้าที่บริหารงานท้องถิ่นก็ตาม เรายังต้องยอมรับว่าการปกครองท้องถิ่นมิได้ลดถอยความ
เจริญลงไป หรือเจริญน้อยกว่าเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๘ หรือเจริญน้อยกว่าเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๖ ซึ่งมี
การจัดตั้งเทศบาลขึ้นในประเทศไทยเป็นครั้งแรก แต่ในขณะเดียวกัน เราจำเป็นต้องพึงระลึกว่า
การปกครองท้องถิ่นในประเทศไทยได้สะดุดหยุดชะงักและมิได้เจริญเท่าที่ควร เพราะสาเหตุเนื่อง
มาจากความผันแปรทางการเมืองและสถานการณ์รอบประเทศ อันเกี่ยวข้องกับภัยคุกคามจากลัทธิ
คอมมิวนิสต์ นโยบายเกี่ยวกับการกระจายอำนาจจึงเป็นนโยบายที่ต้องการความสุ่มและต้องสอดคล้อง
กับสถานการณ์ของประเทศด้วย

บางทีเหตุผลเช่นนี้อาจจะเป็นเหตุผลประการหนึ่ง (ในหลายประการ) ซึ่งทำให้
เราไม่มีการพัฒนาการปกครองท้องถิ่นโดยถึงขนาด และเราหวังที่จะใช้ทางสายกลาง
คือ การปกครองส่วนภูมิภาคเป็นวิธีการปกครองที่สำคัญ อันที่จริงนั้นการปกครองส่วน
ภูมิภาคมีทั้งผลดีและผลเสีย มีทั้งประโยชน์และขาดทุน ศาสตราจารย์ไทยหลายท่าน
ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการปกครองส่วนภูมิภาคไว้คล้าย ๆ กันดังนี้

๑. การใช้หลักนี้เป็นก้าวแรกที่จะนำไปสู่ระบอบการกระจายอำนาจ
๒. การจัดระเบียบราชการ บริหารส่วนภูมิภาคทำให้กิจการดำเนินไปโดยรวดเร็วขึ้น
โดยเหตุที่เจ้าหน้าที่ในส่วนภูมิภาคมีอำนาจวินิจฉัย และดำเนินกิจการอันเป็นราชการธรรมดา
ของท้องถิ่นได้โดยไม่ต้องเสนอขอคำสั่งจากส่วนกลางเสียก่อนทุกเรื่องไป
๓. การจัดระเบียบราชการ ส่วนภูมิภาคมีประโยชน์มากสำหรับประเทศที่ราษฎรยัง
หย่อนความรู้ในการปกครอง ซึ่งถ้าจะมอบอำนาจให้ปกครองตัวเองในท้องถิ่นก็อาจจะทำให้เกิด
ผลร้ายมากกว่าผลดี ทั้งจะทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบและความสุรุ่ยสุร่ายในการเงิน

ในทางกลับกันนั้น เราอาจจะพิจารณาได้ว่าการปกครองส่วนภูมิภาคมีผลเสีย
หลายหลายประการ เป็นที่น่าเสียดายที่ไม่มีอาจารย์ผู้ใดให้ทรรศนะในเรื่อง ผลเสีย
ของการปกครองส่วนภูมิภาคไว้ ในที่นี้ขอตั้งข้อสังเกตไว้โดยสังเขปคือ

๓. การปกครองส่วนภูมิภาคอาจจะเป็นก้าวแรกที่จะนำไปสู่ระบอบการกระจายอำนาจ แต่ว่าการก้าวเช่นนี้ไม่มีโอกาสที่จะก้าวต่อไปอีก เพราะจะหยุดอยู่เพียงที่การปกครองส่วนภูมิภาค ไม่สามารถที่จะก้าวต่อไปยังการปกครองท้องถิ่นได้ เพราะการปกครองส่วนภูมิภาคต้องการเวลานานมากที่จะต้องปรับปรุงรูปการปกครองของตนให้มีประสิทธิภาพดีเสียก่อน

๔. ในการพัฒนาการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น การจัดรูปการปกครองแบบการปกครองส่วนภูมิภาคเป็นการก้าวที่ผิด เพราะเป็นการเสียเวลาโดยไม่จำเป็น การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือ การพัฒนาพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งจะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อจัดให้มีการปกครองท้องถิ่น การปกครองส่วนภูมิภาค จึงอาจจะกลายเป็นเครื่องถ่วงความเจริญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยได้

๕. การปกครองส่วนภูมิภาคเป็นการส่งเสริมและแผ่ขยายระบบข้าราชการ (bureaucracy) การที่มีข้าราชการมากนั้น รัฐบาลต้องใช้จ่ายเงินจากงบประมาณประเภทเงินเด่อนมาก ทำให้ขาดเงินที่จะทำนุบำรุงประเทศทางอื่น และมุ่งแต่จะให้ประชาชนเป็นข้าราชการประเภทเดียว บางท่านกล่าวว่า ที่ใดที่มีระบบข้าราชการนั้น ความริเริ่มในการทำงานไม่มี

๖. การจัดให้มีการปกครองส่วนภูมิภาคนั้น เป็นการยากลำบากมากที่จะรู้ความต้องการของท้องถิ่น เพราะข้าราชการของส่วนภูมิภาคย่อมทำงานตามคำสั่งของส่วนกลางและตามอำนาจที่ได้รับมอบหมายให้จากส่วนกลาง โอกาสที่จะสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นโดยเฉพาะและแก่ประเทศโดยส่วนรวมนั้นจึงมีน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

ตามที่กล่าวมานี้จึงพอจะเห็นได้ว่า การปกครองส่วนภูมิภาคมีทั้งผลดีและผลเสีย สำหรับประเทศไทยเราได้จัดให้มีการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ดังได้กล่าวแล้วข้างต้น ปัญหาในที่นี้ก็คือ ความสัมพันธ์ของการปกครองส่วนต่าง ๆ เหล่านี้เป็นอย่างไร และอาจหรือควรจะเป็นอย่างไร

ในเรื่องความสัมพันธ์ของการปกครองส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นนั้น สำหรับการปกครองส่วนกลางเราได้มีกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ในการปกครองส่วนภูมิภาค เราได้มีจังหวัดและอำเภอ และในการปกครองท้องถิ่นเราได้มีองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ในการดำเนินงานของกระทรวง ทบวง และกรมต่าง ๆ กระทรวง ทบวง และกรม เหล่านี้ ได้ส่งงานตรงมาที่จังหวัด และ

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

สร้างอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ

สร้างวัดพระศรีรัตนศาสดาราม

๒. ถ้าท่านจะเดินทางจากประเทศไทยไปยังที่ต่าง ๆ ต่อไปนี้ ท่านจะผ่านเมืองอะไรเป็นลำดับก่อนหลัง

โตเกียว

ฮ่องกง

ลอนดอน

ลอสแอนเจลิส

๓. ถ้าท่านใช้พจนานุกรม ท่านจะพบว่าคำต่อไปนี้เขาเรียงไว้ก่อนหลังอย่างไร

ปราสาทชัยวาทะ

เชนติกรรม

บ๊อบ

สารานุกรม

๔. ถ้าท่านไปแต่งหน้าช่างเสริมสวยจะทำอะไรก่อนหลัง

เขียนคิ้ว

ฉีดหน้า

ทำความสะอาดใบหน้า

ทาสีปาก

๕. รัฐบาลสมัยหนึ่งมีคำขวัญว่า "งานคือเงิน เงินคืองาน บันดาลสุข" จงพิจารณาว่าเหตุการณข้างล่างนี้จะเกิดขึ้นอย่างไร

รับเงินเดือน

ไต่ถามหา

มีเงินใช้

มีความสุข

ข้อสอบแบบจัดลำดับนี้หากจะดัดแปลงเพียงเล็กน้อย ก็จะกลายเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบได้เหมือนกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

๓. ในเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ข้างล่างนี้เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นหลังสุด^๕
 - ก. สร้างสะพานปฐมบรมราชานุสรณ์
 - ข. สร้างสะพานพระรามหก
 - ค. สร้างวัดพระศรีรัตนศาสดาราม
 - ง. สร้างอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ
๔. ถ้าท่านจะเดินทางไปกรุงวอชิงตันดีซี ทางเครื่องบินท่านจะแวะจุดใดเป็นจุดสุดท้าย^๖
 - ก. ชื่องกง
 - ข. โตเกียว
 - ค. ฮอนโนลูลู
 - ง. ลอสแอนเจลิส
๕. ในพจนานุกรม คำใดจะเรียงอยู่ในลำดับที่สอง^๗
 - ก. ปราสาทยวดีวาทะ
 - ข. เซนติกรัม
 - ค. บ้าบ้า
 - ง. สาราณียธรรม
๖. ในการแต่งหน้าสุภาพสตรี ช่างเสริมสวยจะทำอะไรเป็นลำดับที่สาม^๘
 - ก. เขียนคิ้ว
 - ข. ผัดหน้า
 - ค. ทำความสะอาดใบหน้า
 - ง. ทาปาก
๗. “งานคือเงิน เงินคืองาน บันดาลสุข” เหตุการณ์ต่อไปนี้เหตุการณ์ใด จะเกิดขึ้นก่อนเพื่อน^๙
 - ก. รับเงินเดือน

- ข. ใ้งานทำ
- ค. มีเงินใช้
- ง. มีความสุข

ข้อสอบแบบปรนัยคืออะไร

เมื่อได้อ่านมาถึงตรงนี้จะทราบแล้วว่า ข้อสอบแบบปรนัยนั้นเป็นอย่างไร หรือคืออะไร ตอนนั้นลองหันมาพิจารณากันในแง่ความดีของข้อสอบแบบปรนัยสักหน่อย เพื่อจะได้เป็นเครื่องช่วยวินิจฉัยว่าในการสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือสอบเลื่อนชั้นข้าราชการนั้น เราควรจะใช้ข้อสอบแบบปรนัยหรือไม่ เมื่อมาคิดดูอีกทีหากจะนำแต่ข้อดีของข้อสอบแบบปรนัยมากล่าวอย่างเดียว ผู้อ่านก็จะคิดว่าผู้เขียนเป็นคนเอียงขวาหรือไม่ก็เอียงซ้ายจนเกินไป และผู้เขียนเองก็คงจะไม่รู้ตัวหรือทราบดีว่าตัวเองเอียงข้างไหน ประตุงคนเมื่อย่อมไม่มีวันเดินตรงทางได้ แล้วมีหน้าซ้ายยังไม่มีขีเมาคนใดยอมรับออกมาตรง ๆ ว่าตัวเองเมา ฉะนั้น เพื่อให้ผู้อ่านได้มีโอกาสตัดสินใจอย่างบัณฑิตว่า ข้อสอบแบบปรนัยนั้นดีหรือไม่ดีอย่างไร จึงขอนำเอาคำวิจารณ์เกี่ยวกับข้อสอบแบบปรนัย ซึ่งผู้รู้ได้รวบรวมไว้ มาเปรียบเทียบให้เห็นดังต่อไปนี้

ข้อดีของข้อสอบแบบปรนัย ข้อสอบแบบปรนัยนี้มีข้อดีอยู่หลายประการ ซึ่งพอจะแยกกล่าวเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

๑. สามารถทดสอบความรู้ได้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาอย่างทั่วถึง โดยปกติข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ที่มีตัวเลือก ๔-๕ ตัวเลือกที่ใช้กันอยู่ในโรงเรียนนั้น มักจะมีความยาวประมาณ ๔๕-๕๐ ข้อ ต่อเวลาสอบ ๓ ชั่วโมง ฉะนั้นเพียงเวลาสอบ ๓ ชั่วโมงเท่านั้น เราก็สามารถออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาได้อย่างกว้างขวางแล้ว ฉะนั้น หากใช้เวลาสอบถึง ๓ ชั่วโมง เราจะออกข้อสอบได้ละเอียดเพียงใด เมื่อมาเทียบกับข้อสอบแบบอัตนัยแล้ว หลักสูตรการสอบแข่งขันข้าราชการชั้นตรีในปัจจุบันนี้ กำหนดให้ออกเพียง ๕ ข้อเท่านั้น จะเห็นว่าผู้ออกข้อสอบไม่สามารถจะออกได้ครอบคลุมทั่วถึงทั้งวิชาเลยทีเดียว

๒. สามารถจัดการเก็บข้อสอบได้ ตราบใดที่เรายังยึดหลักข้อสอบ ๔๕-๕๐ ข้อ ต่อเวลาสอบ ๓ ชั่วโมงแล้ว ผู้สอบจะไม่มีโอกาสเก็บข้อสอบได้เลย ผู้สอบทุกคนจะต้องดูหนังสือ

อย่างทั่วถึง ไม่ใช่ว่าจะเก็บเอาว่ากรรมการจะออกตรงไหนบ้างก็ดูแต่ตรงนั้น ท้องกันจนสนใจ ถ้ากรรมการออกมาตรงนั้นผู้สอบก็โศกเศร้าได้เต็มทีไป แต่ถ้าโศกร้ายเกินไม่ถูกก็ทำได้คะแนนน้อย หรือไม่ได้เลยจนคะแนนเดียว เรื่องนี้ข้อสอบนั้นผู้เขียนเคยพบบ่อยที่สุดในวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความอังกฤษ ผู้เขียนเคยออกให้เขียนเรื่องหนึ่ง แต่ผู้สอบไปเขียนมา อีกเรื่องหนึ่ง เรื่องทำนองนี้คงจะเกิดขึ้นกับผู้ที่เป็นกรรมการคนอื่น ๆ อีกมาก และคงจะเกิดขึ้น กับวิชาอื่น ๆ ด้วย ทั้งนี้คงจะเป็นเพราะผู้สอบส่วนมากเก่งข้อสอบกันมาล่วงหน้า เมื่อถึงเวลา สอบแม้ว่าจะรู้ตัวว่าสิ่งที่ตัวเองทำนั้นไม่ตรง แต่ก็เขียนตอบไปตามที่ตัวเองทำมาที่ออกมา เพราะไม่ อยากส่งกระดาษเปล่า หรือไม่ก็หวังว่าอย่างน้อยกรรมการก็จะให้คะแนนค่าเขียน และค่า น้ำหนักบ้าง ซึ่งความคิดนี้เป็นความคิดที่ผิด เพราะการสอบนั้นเขาสอบเพื่อวัดความรู้ไม่ใช่ สอบเพื่อวัดลายมือ หรือความยาวของคำตอบ

๓. ข้อสอบแบบปรนัยคืบปัญหาการหลอกหลวง เนื่องจากข้อสอบแบบปรนัยนั้น โดยเฉพาะแบบเลือกตอบ เรามีคำตอบไว้ให้ผู้สอบคัดเลือกวงหรือเลือกกาอยู่แล้ว ดังนั้นปัญหา เรื่องหลอกหลวงตัวเอง หรือหลอกหลวงกรรมการจึงไม่มี ใครวงหรือกาถูกก็ได้คะแนนไป ส่วน ข้อสอบแบบบรรยายความหรือแบบอัตนัยอย่างที่ใช้กันอยู่ในการสอบข้าราชการปัจจุบันนี้ คำ ตอบที่ผู้สอบเขียนมาให้กรรมการตรวจนั้นก็ยังเป็นที่สงสัยกันอยู่ว่าผู้สอบจะมีความรู้จริงตามนั้น หรือเปล่า หวังว่าเป็นเพราะเก่งถูก หรือเป็นนักเขียนที่สามารถเขียนให้กรรมการเห็นคล้อย ตามไปได้

นอกจากผู้สอบจะหลอกกรรมการแล้ว บางครั้งกรรมการนั้นแหละเป็นผู้หลอกคนสอบ การหลอกกันทำนองนี้มักจะพบบ่อยๆ ในข้อสอบแบบอัตนัย หรือบรรยายความ ผู้เขียนขอยก ตัวอย่างข้อสอบวิชาวัฒนธรรมของกรมหนึ่ง คำถามมีอยู่ว่า “ในกรณีต่อไปนี้ พลเมืองดีควร ปฏิบัติอย่างไร..... พบผู้หญิงกำลังถูกลูกปลอก.....” (คำถามเขามีมากกว่านี้แต่ ที่ยกมาเพียงคำถามเดียวก็เพื่อไม่ให้เปลืองหน้ากระดาษมากเกินไป) คำตอบที่ขงเฉลยไว้คือ “เมื่อ พบผู้หญิงกำลังถูกลูกปลอก ต้องดูเสียก่อนว่าในฐานะและลักษณะอย่างไร ถ้ามิใช่ลักษณะทำผิด คิดร้าย เช่น ถ้ามีภรรยาถูกลูกปลอกกันไม่ใช่ธุระของพลเมืองดีจะเข้าไปยุ่งเกี่ยว..... แต่ถ้าพบ

เห็นในลักษณะทำผิดคิดร้าย เช่น ปลุกปล้ำทำอนาจารถ้าช่วยระวังเหตุได้ก็ควรช่วย แต่ถ้าช่วยไม่ได้ก็ต้องสืบนำความแจ้งตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองทันที ผู้เขียนได้ลองอ่านกระดาษคำตอบของผู้สอบดูเห็นว่า ส่วนมากตอบเหมือนกันหมดคือ “ต้องรับนำความแจ้งเจ้าหน้าที่ เพื่อให้จัดการตามกฎหมายบ้านเมือง” ผู้เขียนเองคิดว่าหากถูกถามคำถามแบบนี้เข้าก็คงจะตอบเหมือนกับผู้สอบทั้งหลายนั่นเอง เพราะคำว่า “ปลุกปล้ำ” นั้นเป็นคำที่ดังตูดให้เราคิดไปว่าต้องผิดกฎหมายแน่ ๆ ส่วนการปลุกปล้ำกันระหว่างสามีและภรรยาเป็นเรื่องที่จะต้องทำกันในบ้าน หรือในที่มิดชิดเช่นในห้องหับ แล้วใครเล่าจะไปชอกแซกจนกระทั่งเห็นสามีภรรยาเขาปล้ำกัน ถ้าผู้ใดไปชอกแซกจนกระทั่งเห็นภาพดังกล่าวแล้ว ผู้นั้นย่อมเป็นพลเมืองไม่ดีไปแล้ว

เฮ้อ! อย่าพูดไปเลย เรื่องหาวดเสียวเข่นนี้เป็นเรื่องของผู้นิยมวัฒนธรรม แต่ข้อสอบชนิดนี้แหละเป็นข้อสอบที่ลงให้ผู้สอบเข้าใจผิด ตีความหมายของโจทย์เขวไปเลยได้คะแนนน้อย ผู้เขียนขอรับรองว่าข้อสอบแบบนี้จะไม่มีความหลอกลวงอย่างนี้แน่ ๆ

(ยังมีต่อ)

๕. เก็บตก

ตม.นำแก้กระหาย?

ผู้คุม คุณนักโทษไปทำความสะอาดบริเวณบ้านพักของทางราชการ ใต้อนุญาตให้นักโทษชายคนหนึ่งไปตม.น้ำที่บ้านราษฎร นักโทษคนนั้นได้ตม.น้ำแล้วไม่พอ ยังได้ปลุกปล้ำลูกสาวเจ้าของบ้านแก้กระหายอีกด้วย พี่ชายสาวมาพบเหตุการณ์เข้า นักโทษกลับมามีคนนั้นจึงจำต้องรับประทานไม้ยมบ์เข้าไปอีกจนลุกไม่ไหว ฝ่ายผู้คุมนอกจากจะต้องรับภาระเป็นพี่เลี้ยงประคองนักโทษกลับเข้าเรือนจำแล้วยังถูกตัดเงินเดือนฐานไม่รอบคอบอีก ๑๐ % ๖ เดือน

ที่หน้าที่หลังจะอนุญาตให้นักโทษไปตม.น้ำบ้านใครก็งงสอบถามให้รอบคอบเสียก่อนว่าบ้านนั้นไม่มีลูกสาว.....

“นิติกรจั่วว่า”

นักเรียนไทยกับการศึกษาของเขาในชมพูทวีป

(No Love Song in Winter)

เฉลิม สิงห์กุล

อินเดียเป็นประเทศเก่าแก่และกว้างใหญ่ไพศาลเป็นที่ ๓ ของโลก ชาติไหนถิ่นไหนก็รู้จักอินเดียมานานก่อนที่ *Tajmahal* จะได้รับการยกย่องว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์สิ่งหนึ่งของโลก แม้แต่ Columbus นักเดินเรือผู้ขอสืบเสาะในครั้งกระโน้นเมื่อได้เดินเรือตระเวนไปในมหาสมุทร เจอะอเมริกาเข้าก็ทึกทักเอาว่าเป็นอินเดีย ดูในแผนที่ก็เห็นความมหึมาของแผ่นดินที่แผ่ย้อยลงไปในมหาสมุทรและตีปีกโอบขยายลึกซึ้งไปยังใจกลางพสุธาเอเชียทวีป เทียบกันไม่ได้กับไทยเรา โดยเฉพาะคำว่า *Thailand* ไม่ค่อยจะมีใครรู้จัก แต่คำว่า *Bangkok* กลับรู้จักดี ข้ายังยกย่องชมเชยกันเกรียวกราวว่า *Wonderful Land* ทั้ง ๆ ที่บางคนก็ยังไม่เคยเห็น

ผมเคยตามพนักงานพิมพ์ดีดหญิงของผมว่า รู้ไหม ประเทศไทยตั้งอยู่ที่ไหน เธอสั่นหน้าไม่รู้จักรัก แต่พอซักต่อไปว่า รู้จัก Bangkok ไหม เธอพยักหน้าตอบว่ารู้จักดี แล้วก็สาธยายไฉนราวเร็วปรือ จนผมทั้งไม่รู้เรื่องต้องขอให้หยุด ส่วนพระนามของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมราชินีนาถนั้นเป็นที่รู้จักกันดี การเดินทางโดยสารการบินจากกรุงเทพฯ ไปสู่นิวเดลีใช้เวลาประมาณไม่เกิน ๕ ชั่วโมงจะถึงถึงทางที่ Calcutta คือไปครึ่งทางที่แดนชมพูทวีปโน้น มีพลเมืองในขณะนั้นล้มหลามประมาณ ๕๕๐ ล้านคน เรียกว่าปล่อยให้แย่งกันเกิดมาต่อสู้ชะตากรรมกับอาหารที่ผลิตขึ้นภายในเนื้อของประเทศที่มีอาจจะขยายออกไปได้ แผ่นดินชมพูทวีปจึงหนาแน่นและเกวียนกลาไปด้วยผู้คนทุกหนทุกแห่งไม่ต้องกลัวเปลี่ยว การเดินทางไกลโดยรถยนต์ในอินเดีย ข้อที่ควรระมัดระวังสำหรับผู้ที่ขึ้นรถคือระวังชนคนและปะทะกับสัตว์พาหนะ เพราะเขาจะเดินเออระเหยงายร้องลั่น่าเพลงปลอบใจตนเองโดยไม่ฟังเสียงใด ๆ ทั้งสิ้นแม้เสียงมฤตยูที่คำรามกึกก้องเอาชีวิตอยู่ข้างหลัง หรือไม่กี่จะบันจี้กรยานสองล้อพรวดออกมาจากชอกชอยโดยมิได้คำนึงถึงกฎจราจรสักนิด ซึ่งผู้ขับจะต้องโมโหแล้วโมโหอีก

จักรยานสองล้อคู่มักมากมาย จะเรียกว่ามีประจำกันทุกคนก็ได้รกรกรตาไปหมด แต่ผมก็ยังไม่เคยเห็นจักรยานคันไหนใช้ไฟในเวลากลางคืน มันมันไปด้อย ๆ ท่ามกลางความมืดของรัตกาล หรือไม้ก็ความสลัวของแสงดาว ส่วนทางกับเพื่อนฝูงเมื่อใดก็หยุดกักคูกันแทบจะกลางถนน ถ้าเป็นในบ้านเราก็ตายกันเกลื่อนถนนไปแล้ว ทั้งการตายของคนไทยเราแต่ละคนก็จะต้องมีพิธีรดองมากมายขนาด "คนตายขายคนเป็น" แต่การตายของเขานั้นจะเป็นเรื่องเล็กน้อยคำพังเพยที่ว่า กฎหมายอินเดียบังคับให้รีบ ๆ จัดการให้เรียบร้อยภายใน ๒๔ ชั่วโมง มัวอ้อยอิ่งอาลัยอาวรณ์ก็มีหวัง ฉะนั้น พอใครตายลง เขาก็จะยกศพวางไว้บนเตียงไม้ติดด้วยปอหรือเตียงแขกยามที่เราเคยเห็นและผู้ตายเคยนอนนะแหละ ถ้าเป็นผู้ชายก็เอาผ้าขาวคลุมโปงลงไปสนิทมองเห็นรูปร่างและส่วนสัดของผู้ตายได้ชัดเจน ถ้าเป็นผู้หญิงจะสาวสวยน่าเสียตายหรือไม่ยังไถ่เอาผ้าสคลุม สี่อะไรก็ได้คลุมเข้าไปเถอะ แล้วก็ให้พรรคพวก ๔ คนยกเตียงแขกที่วางศพกันคนละขาขึ้นใส่บาแบกหามแห่แห่ออกไปเจียบ ๆ ไม่เอะอะ พอถึงบ้านซักก็วางลง เอาพื้นส้ม ๆ จุดไฟเผาครอกเดียวไม่มีเหลือ นึก ๆ แล้วก็อยากจะขอตายที่อินเดียให้มันรู้แล้วรูดไป เพราะง่ายและสะดวกดีไม่ต้องรอนลูกเมีย ผู้หลักผู้ใหญ่ โดยเฉพาะเพื่อนฝูงที่เฮฮามา "กินฉี่"

ฉันพสุธาของชมพูทวีปใหญ่โตมโหฬารดังกล่าว ลักษณะพื้นภูมิประเทศ ดินฟ้าอากาศ ความเป็นอยู่ของพลเมือง ตลอดจนนิสัยใจคอ ผิวพรรณ จึงมีลักษณะแตกต่างกันไปตามสภาพท้องถิ่น ยังประกอบกับอิทธิพลทางศาสนาซึ่งมีมากมายหลายลัทธิ ทั้งแต่ละลัทธิก็แตกต่างกันออกไปเป็นส่วนปลีกย่อยอีกด้วยแล้ว ผมจึงไม่อาจยืนยันหรือประมวลให้ละเอียดลงไปให้แน่ชัดได้ว่าเป็นอย่างไรกันแน่ ที่ Madras ซึ่งอยู่สุดดั่งยักกลางมหาสมุทรอินเดีย แม้จะอยู่ในเขตร้อนพอ ๆ กับไทย แต่อากาศก็เย็นสบายเนื่องจากกระแสลมทะเลพัดน้อยตลอดเวลา พลเมืองก็มีผิวสีดำนี้น้อยเพียงชาวทะเลทั้งหลาย เว้นแต่ลูกผสม (Anglo-Indian) เท่านั้นที่รูปร่างคล้ายคลึงกัน แม้จะอยู่สุดเหนือใต้ตะวันตกตะวันออก ที่ Madras, Kerala ก็จะไม่มีลมหนาว และก็คงจะไม่พบพานกับความหนาวขนาดหนักดลอบปี ผิดกับตอนเหนือ เช่นที่ Jamu and Kashmir หนาวตลอดปีตลอดชาติ หิมะตกเกือบตลอดฤดูหนาว ลักษณะรูปร่างของชนแถบนี้เหมือนฝรั่ง ยิ่งพวกผู้หญิงด้วยแล้ว เหมือนแหม่มยังงี้ยังงั้น ชาว ส่วย ทรวดทรงองค์เอวเตี้ย คาน้ำข้าว ถ้าไม่สวมสำหรับก็จะไม่รู้เลยว่ายาหยีเป็นแขก ผมไปถึงใหม่ ๆ ยังตกตกเขาเลยว่า แหม่มนี่ยังงั้นนะ แต่งกายแบบยุโรปทันสมัยส่วย ๆ มิชอบ กลับไปแต่งสำหรับยังงั้นซะ แต่ก็หน้าตาคม งามดกกันจนเหลือวหลังยังได้ ส่วนตอนกลางที่ Delhi, Rajasthan, Uttar Pradesh, Madhya Pradesh อากาศก็มืด

คุ้มร้าย ฤดูร้อนนับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์เป็นต้นไปจนถึงเดือนกันยายน ร้อนขนาดไหนผมยังไม่เคยพบเพราะเพิ่งจะไปอยู่นิวเดลีเมื่อเดือนกันยายนปีที่แล้วอันเป็นเวลาปลายฤดูร้อน ไว้ให้ผมพบเสียก่อนจึงจะขอประทานรายงานมา สำหรับความหนาวนั้นขอรายงานตามที่ได้ประสบอยู่ขณะนี้ดังนี้

ความหนาวในกรุงเดลีนั้น มิใช่แต่หนาวอากาศอย่างเดียว หากแต่ผสมกับความเยือกของสายลมที่พัดมาขนาดหนักอีกด้วย และบางทียังมีฝนตลบซึ่งเกิดจากลมบ้าหมูกลุ่มหมอกก่อหวอดคลุ้งไปหมด ถ้าเคราะห์ร้ายก็จะเจอะพายุทะเลทรายก่อนที่หมามืดมน ทรายและฝุ่นตลบพุ่งผ่านไปเจอเข้าตรงไหน รีบปิดหุบปิดตาจนทุกเส้นหนอกเรียบไม่มีเหลือ ผมเองก็เพิ่งจะพบกับความหนาวเยือกผสมสายลมและพายุทะเลทรายในฤดูหนาวก็คราวนี้เป็นครั้งแรก จากรายงานของหนังสือพิมพ์ **The Hindustan** เมื่อวันที่ ๓๓ มกราคม ๒๕๓๐ แจ้งว่าวันนี้เป็นวันที่หนาวที่สุด ดังนี้

"New Delhi, The Capital is in the grip of a severe cold wave. The Minimum temperature recorded at the Safdarjang observatory was 1.6 degrees C—5 degrees C below normal. At Palam the minimum temperature had dropped below zero degree centigrade —2.2 degree C.

A spokesman of the weather office said late tonight that the minimum temperature recorded at Safdarjang was the lowest of the current season. The spokesman predicted a further fall in the minimum temperature, and it might be between 1 degree C and 3 degrees C.

The current cold wave claimed another life in the Capital. The police recovered the body of a 50—year—old unidentified man from Kishanganj railway station this morning. Police believe that the man died of cold. This brings the total number of deaths as a result of cold to nine so far.

ต่อมาวันรุ่งขึ้นที่ ๓๒ มกราคม ๒๕๓๐ ความหนาวก็ยังคงกระหน่ำหนักอยู่ก็ตามรายงานของหนังสือพิมพ์ฉบับเดียวกันนี้ New Delhi, The capital continues to be in the grip of the cold wave. The minimum temperature recorded at the Safdarjang weather office today was 1.5 C—6 C below normal—a little lower than yesterday.

According to the weather office, the cold wave will continue for a few days. The minimum temperature tomorrow is likely to be between 1 C and 3 C. A police night patrol

found the body of an old man on Bela Road. It was lying on the pavement, hardly 200 yards from a night shelter. The death is believed to be due to cold. This brings the total number of deaths due to cold this winter to 10.

เล่นเอาหัวเข้าข้างขวาที่ไม่ค่อยจะมีไขมันเหมือนกะคนอื่นเขาปวดหนักหนับไปหมด อยู่ในบ้านปิดประตูหน้าต่างไม่ยอมมีรับแขกอินเดียแขกไทยเท่านั้นยังไม่พอ ยังเปิด heater ย่าง แล้วก็ไปด้วยเสื้อชนิดหนา ๆ อีก ๗-๘ ชั้น เคาะถุงมือหนัง สวมศีรษะด้วยหมวกดักหลอดชนิดบีบหัวม เหลือแต่ลูกกะตาขาว ๆ ของผมแบบนักบินหรือยังกะทหาร ฝรั่งเศสโยโบราณใช้ดาบเป็นอาวุธที่เราเห็นในหนังยุคศักราชยิ่งงัยงั้น ผ่านกระจากเงาที่ไรเป็นสัปดาห์ทุกที นิดๆของกระผมเองหรือตัวอะไรกันแน่ ยิ่งในท่าอากาศยาน Palam โล่ง ๆ เวลาผมไปรับนักเรียนตอน ๓-๔ ทุ่มขึ้นไปละก็คุณเอ๊ย จะแต่งแบบโปะ ๆ เหลือแต่ลูกกะตาอย่างว่าแม่บ้านผมเขาก็ไม่ยอม เขาอายุแทนผม และดีไม่ด้นนักเรียนไทยที่ผมไปคอยรับ พอเห็นอรุณอุตังชนิดพันธุ์ ที่นักสัตวศาสตร์ยังไม่เคยค้นพบเข้าเท่านั้นก็จะเผ่นหนีเตลิดย้อนกลับเมืองไทยอีก เพราะพูดถึงอินเดียที่ไรใจพวกเราไม่ค่อยจะสู้กันอยู่แล้ว ยอมเสียศักดิ์ศรีชาวเอเชียอย่างง่าย ๆ นั้นแหละ มอง ๆ ดูเพื่อนฝูงชาวฮินดูทั้งหลายชายหญิงก็ดูฉว่นแล้วจะหนักกว่าผมอีก กล่าวว่ายืนต้นอาหารที่ให้ความอบอุ่นแก่ร่างกายไม่ค่อยจะมี เล่น "จาปาด" กับ "น่าน" จนหัวบานเป็นกระดัง เขาจึงชี้หนาวกว่าพวกเราเป็นไหน ๆ ตอนหนาวใหม่ ๆ เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมเป็นต้นมา สัมผัสกับลมหนาวเข้าเบาะ ๆ เท่านั้น หงึก ๆ เคาะเสื้อตัวเตอรืเสื้อดักหลอดกันครัดไปหมดแล้ว ทั้ง ๆ ที่ผมยังเฉยอยู่ เฉยอยู่ พวกผู้หญิงเริ่มพากันถักไหมพรม แม้จะคุยกันตามบ้านตามโรงเรียน นั่งผิงแดดผิงลมตามสนามหญ้าหรือถนนร่นแคม บ้ายรดเมล็ด หรือนั่งรดแกว่ เขาต่างคนก็ซมกัซมมันใช้มือถักไหมพรมกันชุกชุกจนกระทั่งแม่บ้านของผมก็พลอยเป็นไปกะเขาด้วย แต่จนปานี้ ดูจะยังไม่เสร็จแล้วก็ไม่รู้ว่าซากหายไปไหน

ฤดูหนาวในอินเดียนั้นจะเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม ในเดือนนี้อากาศเย็นสบายมาก ชนิดเป่าขลุ่ยเพลงหนังบนหลังควายสบาย ๆ และพอจะขับลำนำเพลงฤดูหนาวได้ แต่ก็จจะค่อย ๆ ทวีความเยือกรุนแรงขึ้นมาถึงเดือนพฤศจิกายน พอดกเดือนธันวาคมกับเดือนมกราคม ๒ เดือนซึ่งโรยกว่ากลางฤดูหนาวนั้น พรอทจะทรงตัวอยู่ในระหว่างคักริเซนต์เกรตที่ผมยกให้เห้นนั้นแหละ ตอนเห้นอนับตั้งแต่ Simla ขึ้นไปจด Kashmir มีหิมะตกขาวโพลน คนแตกตื่นกันไปเล่นสกีสเก็ต ดันหลามยังกะหัวหินในฤดูร้อน ผมเองก็กักตุนตุลาคม พฤศจิกายน ก็มาเชื่อมซิมเอาตอนนั้น

อย่าว่าแต่ผมเลย วัว ควาย สัตว์พาหนะหนึ่งหน้าทั้งหลายบรรดามีเจ้าของเขายังห่มมันด้วยกระสอบหลายชั้น ตอนแรกผมก็หัวเราะ นักเข้าหัวเราะไม่ออก ขากรไรกรซั้จะค้ำ ภาวนาขอให้วันต่อไปปรอทขึ้นอีกสัก ๕-๖ ก็เอาดี แต่ดูจะทรงและทรุดลงเรื่อย ๆ

ฉะนั้น นักเรียนที่มาจากเมืองไทยจึงขอให้เตรียมเครื่องกันหนาวไว้ให้พร้อม นับตั้งแต่โค้ท ถุงมือ ถุงเท้า เสื้อกางเกงชุดแขนยาวขาวยาวฟิตเปรี๊ยะหุ้มกระชับถึงข้อมือ และคาดุ้มคล้ายๆ ชุดนักดาบ อันเป็นชุดในสุด ส่วนนักเรียนหญิงสำหรับท่อนล่างก็ขอให้เตรียมถุงเท้ายาวหนาๆ ไว้ใส่เข้าไปเถอะ ใครๆ เขาใส่กันทั้งนั้นแหละ มิฉะนั้นพอประตูเครื่องบินเปิดฝางออกก็จะสั่นเป็นลูกนก หัวใจมันจะหยุดเต้นให้ได้ อากาศทำอากาศแม้จะสร้างอย่างทึบๆ มิดชิด แต่ลมหนาวก็ยังสอดแทรกเข้าไปจนได้ แม้เขาจะติด heater ไว้เรียงรายกันไปหมดไม่รู้ว่าก่อนต่อก่อน พวกเราคนไทยก็ไม่อาจจะเบียดเข้าไปฝังได้ เพราะยีนดีทั้งหลายเขาของไว้ปรับขนาดมอง heater อันเบ่อเริ่มไม่เห็นเชื่อผมเถอะ No love song in winter.

พิมพ์ใหม่อีกแล้ว

“ประมวลปัญหาและทางปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน”

(แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๘ พ.ศ. ๒๕๑๐)

รวบรวมโดย

นายประวิณ ญ นคร รองเลขาธิการ ก.พ.

ปกแข็งราคาเล่มละ ๖๐ บาท

ค่าส่งทางไปรษณีย์เล่มละ ๕ บาท

พิมพ์จำนวนจำกัด

รับสั่งจองด่วนพร้อมกับส่งเงินไปที่ผู้จัดการสวัสดิการ ก.พ.

สำนักงาน ก.พ. ในพระบรมมหาราชวัง พระนคร

ส่งจ่ายเงินที่ ป.ณ. หน้าพระลาน

กฏ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๔๗ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมทะเบียนการค้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฏ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฏ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมทะเบียนการค้า กระทรวงเศรษฐกิจ

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฏ ก.พ. ฉบับที่ ๕๓๐ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง
ผู้ช่วยนายตรวจมาตราซึ่งตรวจวัดจั่ว	เสมียนพนักงาน
นายตรวจมาตราซึ่งตรวจวัดตรี	ประจำแผนก
ผู้สอบมาตราซึ่งตรวจวัดตรี	"
ผู้ตรวจสอบกิจการประกันภัยตรี	"
ผู้ประเมินราคาประกันภัยตรี	"
นายตรวจมาตราซึ่งตรวจวัดโท	หัวหน้าแผนก
ผู้สอบมาตราซึ่งตรวจวัดโท	"
ผู้ตรวจสอบกิจการประกันภัยโท	"
ผู้ประเมินราคาประกันภัยโท	"
ผู้ตรวจสอบเครื่องหมายการค้าโท	"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฏนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ วันที่ ๒๗ ธ.ค. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๔๗ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๒ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

เทียบกับตำแหน่ง

ผู้ช่วยเลขานุการคณะ

หัวหน้าแผนก

ผู้ช่วยเลขานุการสำนัก

”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

หัวหน้ากอง

เลขานุการคณะ

”

เลขานุการสำนัก

”

หัวหน้าภาควิชา

ผู้อำนวยการกอง

รองผู้อำนวยการสำนัก

”

รองคณบดี

”

ผู้อำนวยการสำนัก

รองอธิบดี

คณบดี

”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. พิบิตจักร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๖ วันที่ ๒๗ ธ.ค. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๔๘ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกระทรวงการต่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงการต่างประเทศ

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๗๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
นายเวร	ประจำแผนก	
ผู้ช่วยเลขานุการ	"	
เลขานุการตรี	หัวหน้าแผนก	
เลขานุการโท (ชั้น ๒)	"	
รองกงสุล	"	
เลขานุการโท (ชั้น ๑)	หัวหน้ากอง	
เลขานุการเอก	"	
กงสุล	"	สถานกงสุล ในฐานะหัวหน้ากอง
กงสุลใหญ่ (ชั้นเอก)	"	สถานกงสุลใหญ่ ในฐานะหัวหน้ากอง
อุปทูต (ชั้นเอก)	"	
กงสุลใหญ่ (ชั้นพิเศษ)	ผู้อำนวยการกอง	สถานกงสุลใหญ่ ในฐานะผู้อำนวยการกอง
อุปทูต (ชั้นพิเศษ)	"	
ที่ปรึกษา	รองอธิบดี	
อัครราชทูตที่ปรึกษา	อธิบดี	
อัครราชทูต	"	สถานอัครราชทูต ในฐานะอธิบดี
เอกอัครราชทูต (ชั้น ๒)	"	สถานเอกอัครราชทูต ในฐานะอธิบดี
เอกอัครราชทูต (ชั้น ๑)	"	สถานเอกอัครราชทูต ในฐานะอธิบดี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ วันที่ ๒๗ ธ.ค. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๕๐ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมตุลาการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมตุลาการ กระทรวงการคลัง

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๐๕ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
พลตุลาการรักษัดวา	เสมียนพนักงาน	
ข้าตุลาการรักษัดวา	"	
พนักงานตีราคาตัว	ประจำแผนก	
พนักงานชั้นสูตรตัว	"	
ชั้นกลตัว	"	
ชั้นเรือตัว	"	
นายเรือเดินทะเลตัว	"	เรือเดินทะเล ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
นายตรวจตุลาการตัว	"	
นายสถานีวิทยุตัว	"	สถานีวิทยุ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
ผู้ช่วยนายด้านตุลาการตัว	"	
นายด้านตุลาการตัว	"	ด้านตุลาการ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
พนักงานตีราคาไท	หัวหน้าแผนก	
พนักงานประเมินอากรไท	"	
พนักงานพิทักษ์ตราตุลาการไท	"	

(๖)

ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑ วารสารข้าราชการ

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
พนักงานชั้นสูตรโท	หัวหน้าแผนก	
นักชั้นสูตรโท	"	
ผู้บังคับการเรือเดินทะเลโท	"	เรือเดินทะเล ในฐานะหัวหน้าแผนก
ผู้ช่วยนายด่านศุลกากรโท	"	
นายด่านศุลกากรโท	"	ด่านศุลกากร ในฐานะหัวหน้าแผนก
สารวัตรศุลกากรโท	"	
ผู้ช่วยศุลกากรเขตโท	"	
พนักงานตีราคาเอก	หัวหน้ากอง	
พนักงานประเมินอากรเอก	"	
นายด่านศุลกากรเอก	"	ด่านศุลกากร ในฐานะหัวหน้ากอง
ศุลกากรเขตเอก	"	ที่ทำการศุลกากรเขต ในฐานะหัวหน้ากอง
สารวัตรศุลกากรเอก	"	
สารวัตรใหญ่	ผู้อำนวยการกอง	กองสารวัตร ในฐานะผู้อำนวยการกอง
พนักงานตีราคาพิเศษ	"	
พนักงานพิทักษ์ตราศุลกากรพิเศษ	"	
ศุลกากรเขตพิเศษ	"	ที่ทำการศุลกากรเขต ในฐานะผู้อำนวยการกอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๓ วันที่ ๒๓ ธ.ค. ๒๕๐๕

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๕๑ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมป่าไม้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตร

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๕๑ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ผู้ช่วยพนักงานป่าไม้จัตวา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานป่าไม้จัตวา	"	
ป่าไม้อำเภอจัตวา	"	ส่วนราชการป่าไม้ประจำอำเภอ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่า หัวหน้าแผนก
ช่างเครื่องยนต์ตรี	ประจำแผนก	
พนักงานป่าไม้ตรี	"	
ป่าไม้อำเภอตรี	"	ส่วนราชการป่าไม้ประจำอำเภอ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่า หัวหน้าแผนก
พนักงานป่าไม้โท	หัวหน้าแผนก	
ผู้ช่วยป่าไม้จังหวัดโท	"	
ผู้ช่วยป่าไม้เขตโท	"	
ป่าไม้จังหวัดโท	"	ส่วนราชการป่าไม้ประจำจังหวัด ในฐานะหัวหน้าแผนก
พนักงานป่าไม้เอก	หัวหน้ากอง	
ป่าไม้จังหวัดเอก	"	ส่วนราชการป่าไม้ประจำจังหวัด ในฐานะหัวหน้ากอง
ป่าไม้เขตเอก	"	ส่วนราชการป่าไม้เขต ในฐานะ หัวหน้ากอง
ผู้เชี่ยวชาญทางผลิตผลป่าไม้	รองอธิบดี	
ผู้เชี่ยวชาญทางพฤกษศาสตร์ป่าไม้	"	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ วันที่ ๒๗ ธ.ค. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมสรรพสามิต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๐๘ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
พนักงานพิสูจน์จัตวา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานควบคุมโรงงานจัตวา	„	
ผู้ช่วยผู้ควบคุมโรงงานจัตวา	„	
นายตรวจสรรพสามิตจัตวา	„	
สรรพสามิตอำเภอจัตวา	„	ส่วนราชการสรรพสามิตประจำอำเภอ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ ที่ต่ำกว่า หัวหน้าแผนก
พนักงานพิสูจน์ตรี	ประจำแผนก	
พนักงานควบคุมโรงงานตรี	„	
ผู้ช่วยผู้ควบคุมโรงงานตรี	„	
ผู้ควบคุมโรงงานตรี	„	โรงงาน ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ ที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
นายตรวจสรรพสามิตตรี	„	
สรรพสามิตอำเภอตรี	„	ส่วนราชการสรรพสามิตประจำอำเภอ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่า หัวหน้าแผนก

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ผู้ช่วยสรรพสามิตจังหวัดตรี	ประจำแผนก	
พนักงานพิสูจน์โท	หัวหน้าแผนก	
ผู้ช่วยผู้ควบคุมโรงงานโท	„	
ผู้ควบคุมโรงงานโท	„	โรงงาน ในฐานะหัวหน้าแผนก
นายตรวจสรรพสามิตโท	„	
ผู้ช่วยสรรพสามิตจังหวัดโท	„	
สรรพสามิตจังหวัดโท	„	ส่วนราชการสรรพสามิตประจำจังหวัด ในฐานะหัวหน้าแผนก
ผู้ช่วยสรรพสามิตเขต	„	
ผู้ควบคุมโรงงานเอก	หัวหน้ากอง	โรงงาน ในฐานะหัวหน้ากอง
สรรพสามิตจังหวัดเอก	„	ส่วนราชการสรรพสามิตประจำจังหวัด ในฐานะหัวหน้ากอง
สรรพสามิตเขต	„	สำนักงานสรรพสามิตเขต ในฐานะ หัวหน้ากอง
นายตรวจสรรพสามิตพิเศษ	ผู้อำนวยการกอง	กองปราบปราม ในฐานะผู้อำนวยการกอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ วันที่ ๒๗ ธ.ค. ๒๕๐๕

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๕๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพจากกรมอนามัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๔) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือน

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๓ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ส่วนราชการใดจะใช้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้บรรจุในตำแหน่งใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. อนุมัติ

ข้อ ๔ การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้เข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๓ โดยจะให้ได้รับเงินเดือนในชั้น อัตรา และขั้นใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาพนักงานอนามัยจัตวาจากกรมอนามัย ตามหลักสูตรที่ ก.พ. รับรอง โดยมีกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีต่อจากประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญหรือเทียบเท่า จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นจัตวา อัตรา ๒ ขั้น ๕๕๐ บาท

(๒) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาพนักงานอนามัยจัตวาจากกรมอนามัย ตามหลักสูตรที่ ก.พ. รับรอง โดยมีกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีหกเดือนต่อจากประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญหรือเทียบเท่า จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นจัตวา อัตรา ๒ ขั้น ๕๗๕ บาท

(๓) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาผู้ตรวจการอนามัยจากกรมอนามัย ตามหลักสูตรที่ ก.พ. รับรอง โดยมีกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีหกเดือนต่อจากประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญหรือเทียบเท่า จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นจัตวาอัตรา ๒ ขั้น ๕๗๕ บาท

(๔) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาพนักงานวิทยาศาสตร์วิชาชีวมาลาเรีย สาขาโรคติดต่อ หรือสาขากามโรคและคุชชิตาจากกรมอนามัย ตามหลักสูตรที่ ก.พ. รับรอง โดยมีกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีต่อจากประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญหรือเทียบเท่า จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นจัตวา อัตรา ๓ ขั้น ๖๕๐ บาท

(๕) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาผู้ตรวจการนางสงเคราะห์จากกรมอนามัย ตามหลักสูตรที่ ก.พ. รับรอง จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นตรี อัตรา ๑ ขั้นต่ำ

(๖) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาพนักงานอนามัยตรีจากกรมอนามัย ตามหลักสูตรที่ ก.พ. รับรอง จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นตรี อัตรา ๑ ขั้นต่ำ

(๓) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรดังกล่าวใน (๑) (๒) หรือ (๓) ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา ในตำแหน่งที่ ก.พ. อนุมัติให้ใช้ประกาศนียบัตรวิชาชีพนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นต่ำ

(๔) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรดังกล่าวใน (๔) ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวาในตำแหน่งที่ ก.พ. อนุมัติให้ใช้ประกาศนียบัตรวิชาชีพนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นต่ำ

ข้อ ๕ การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้ ให้ดำเนินการโดยวิธีการสอบคัดเลือก หรือคัดเลือก การสอบคัดเลือก หรือคัดเลือก การตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการ หลักสูตร และวิธีการสอบคัดเลือก ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือกฎ ก.พ. ฉบับที่จะประกาศใช้แทนต่อไป เว้นแต่การบรรจุตามข้อ ๔ (๓) และ (๔) ให้ดำเนินการโดยวิธีการสอบคัดเลือก ตามหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกที่ ก.พ. อนุมัติ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๕ วันที่ ๓๑ ธ.ค. ๒๕๐๘

ระเบียบ

ระเบียบเงินทดรองราชการ

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบว่าด้วยเงินทดรองราชการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓(๕) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบเงินทดรองราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๘”
- ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ เป็นต้นไป
- ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบเงินทดรองราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
- “ข้อ ๕ ให้กรมเจ้าของงบประมาณมีเงินทดรองราชการสำหรับทรองใช้จ่ายตามงบประมาณรายจ่ายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) รายจ่ายในหมวดค่าจ้างชั่วคราว สำหรับค่าจ้าง ซึ่งไม่มีกำหนดจ่ายเป็นงวดแน่นอนเป็นประจำ แต่จำเป็นต้องจ่ายให้แก่ลูกจ้างแต่ละวัน หรือแต่ละคราวเมื่อเสร็จงานที่จ้าง

(๒) รายจ่ายในหมวดเงินเดือนตอบแทนต่าง ๆ

(๓) รายจ่ายในหมวดค่าใช้สอย

(๔) รายจ่ายในหมวดค่าวัสดุ

(๕) รายจ่ายในงบกลางเฉพาะที่จ่ายตามระเบียบว่าด้วยการช่วยเหลือข้าราชการผู้มีรายได้น้อยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในโรงเรียน ระเบียบว่าด้วยการช่วยเหลือข้าราชการผู้มีรายได้น้อยเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล และตามระเบียบว่าด้วยค่ารักษาพยาบาลในท้องที่กันดาร”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

ส. วินิจนัยกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ ระเบียบนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๓ วันที่ ๑๔ ธ.ค. ๒๕๐๘

เล่าให้เพื่อน (ฝูง) ฟัง

ก้านจอม

เมื่อจับปากกาขึ้นมาเขียนเรื่องในแต่ละตอน ผู้เขียนอดไม่ได้ที่จะหวลรำลึกไปถึงความหลังครั้งเป็นปลัดอำเภอ นึกถึงเหตุการณ์และบุคคลที่ผ่านเข้ามาในชีวิตช่วงนั้น จนกระทั่งจินตนาการในภาพเหมือนเหตุการณ์เพิ่มผ่านไปเมื่อวานขึ้น แล้วจึงลงมือเขียน อย่างน้อยก็ชั่วระยะหนึ่งของผู้เขียนได้มีส่วนคลุกคลีอยู่ในความหลังอันทั้งหวานทั้งขมในตอนนั้น แม้จะไม่ถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ความหลังเหล่านั้นก็ยังคงจำหลักตรึงตราอยู่ในความทรงจำของผู้เขียนอยู่เสมอทุกเหตุการณ์และทุกบุคคลที่รวมอยู่ในเหตุการณ์นั้น ๆ ตราบเท่าที่ผู้เขียนยังไม่เป็นโรคความจำเสื่อมไปเสียก่อน

เคราะห์กรรมในชีวิตปลัดอำเภอของผู้เขียนประดังกันเข้ามาเหมือนดีเปรสชันข้อเพราะๆ อยู่มาวันหนึ่งหลังจากทำตัวควายครึ่งวันแล้ว ผู้เขียนได้รับคำสั่งจากนายอำเภอให้ไปประชุมราษฎรเพื่อพัฒนาบุตรที่วัดแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ห่างไกลและกันดารถึงชายเขตของอำเภอติดต่อกับอีกอำเภอหนึ่ง โดยมีปลัดจัตวาเพื่อนคู่ใจของผู้เขียนเป็นผู้ร่วมงานดังเช่นเคย เราเตรียมงานกันอย่างดีโดยขอยืมเครื่องฉายภาพยนตร์ของจังหวัดไปบริการประชาชนพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ผู้คุมเครื่อง ๑ นาย แต่ท้องที่ซึ่งจะไปพัฒนาคครั้งนั้นเท่าที่ทราบมา ปรากฏว่าชาวบ้านค่อนข้างจะคุดคู่มาก เราจำต้องตัดไม้ข้ามนามโดยขอให้กำนันประจำตำบลร่วมทางไปด้วย เพราะท่านกำนันผู้นั้นเป็นเสือเก่าชอเลื่องเลื่องลือกระฉ่อน ผู้เขียนได้ตั้งใจไว้แต่เริ่มเขียนตอนแรกแล้วว่าจะไม่พยายามเอ่ยชื่อตัวละครในเรื่องให้เป็นที่กระทบกระเทือนใจใคร แต่สำหรับกำนันเสือเก่าผู้นั้น ผู้เขียนขออนุญาตเอ่ยชื่อไว้ในเรื่องสักคนเพื่อเป็นอนุสรณ์ที่ระลึกแก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว ชื่อของท่านกำนัน คือ จอม ก้านจอมหรืออดีตเสือจอมผู้เป็นจอมคนในถิ่นนั้นและถิ่นใกล้เคียง หลังจากผู้เขียนย้ายมาแล้ว ๒-๓ ปี ได้ทราบข่าวอันน่าสลดใจว่ากำนันจอมซึ่งป่วยกระเสาะกระแสะมาตลอดเวลาหลายปี ได้ยิงตัวตายเพื่อตัดภาระมิให้ลูกเมียต้อง

ลำบาก เพราะได้เสียเงินรักษาตัวมา ๓-๔ ปีแล้วโรคร้ายประจำตัวก็ยังไม่หาย คุณเณรฯ การฆ่าตัวตายในกรณีที่น่าจะนับว่าเป็นการกระทำของคนฉลาด แต่ผู้เขียนเชื่อว่าก้านั้น จอมของผู้เขียนได้กระทำไปด้วยความกล้าหาญอย่างยิ่ง ด้วยได้ตัดสินใจแล้วว่า ข้ามี ชีวิตอยู่ต่อไปก็ยังคงจะเป็นภาระหนักแก่ลูกแก่เมีย ทรัพย์สินสมบัติไร่นาสาโทที่มีอยู่ก็ ร่อยหรอลง เพราะได้ขายเป็นค่ารักษาพยาบาล แต่อาการก็คงมีแต่ตรงกับทรุมได้ กระ^๕เต^๕อง^๕ข^๕น^๕เ^๕ล^๕ย

ตามที่คุณเขียนและปลัดจัดวาไปเชิญก้านั้นจอมไปร่วมพัฒนาชุดสระนั้น ก้านั้นจอมก็เพิ่ง รื้อใช้ใหม่ ๆ และยังโอเค็ก ๆ อยู่ แต่ก็อุตส่าห์ผ่นสังขารขึ้นมาไปร่วมงานกับคุณเขียนและเพื่อนปลัด จัดวากับความที่รักใคร่ห่วงใยเหมือนลูกหลาน

ก้านั้นจอมเป็นคนร่างผอมสูง ผิวดำคล้ำ นัยน์ตาดู ซ้ำมาเก่งเหมือนอินเดียนแดง มีเมีย มากเหมือนสลัดน้ำ ยิงปืนแม่นเหมือนจ้าววง และเล่าลือกันด้วยว่าก้านั้นจอมอยู่ยงคงกระพัน เหมือนจันหนวดเขี้ยววิรุณชวบ้านบางระจัน ก้านั้นจอมล่องลับไปแล้ว แต่ก้านั้นจอมในมโน ภาพของคุณเขียนดังแจ่มรัสอยู่ แกตายไปแล้วตัวเท่านั้น แต่ชื่อยังอยู่ อย่างน้อยที่สุดก็อยู่ในความ ทรงจำของคุณเขียนคนหนึ่ง ขอให้วิญญาณของท่านก้านั้น จงไปสู่สุคติเถิด

เราตกลงกันว่าให้ท่านก้านั้นจอมนั่งรถยนต์บรรทุกข้าวซึ่งเราจะฝากเครื่องทำไฟ และ เครื่องฉายภาพยนตร์ล่วงหน้าไปก่อน ส่วนผู้เขียนและเพื่อนปลัดจัดวาจะขึ้นจักรยานตามไปภายหลัง แต่ท่านก้านั้นบอกว่า

“ให้ผมขึ้นมาไปดีกว่าปลัด นั่งรถยนต์มันกระเทือนนัก”

ดังนั้น เราจึงให้ท่านก้านั้นควมมาไปกับสารวัตรก้านั้น และเส้มนายเจ้าหน้าที่คุมเครื่อง ทำไฟ เครื่องฉายภาพยนตร์ไปกับรถบรรทุกแต่ลำพัง ส่วนเราคือผู้เขียนและเพื่อนปลัดจัดวาก็ สวมวิญญาณของปรีดา จุลละมณฑล “มนุษย์ชาเหล็ก” นักจักรยานเอเชียนเกมส์ ขึ้นจักรยาน ไปตามทางเกวียนในท้องถิ่นอันร้อนระอุด้วยเปลวแดดแห่งฤดูร้อนที่เด่นระยิบ ผงคัลดินฟุ้งตระหลบ อยู่ทั่วไปในอากาศ และมันทำให้ผู้เขียนเป็นโรคแพ้ฝุ่นมาจนกระทั่งทุกวันนี้

เมื่อถึงหมู่บ้านอันเป็นจุดหมายปลายทาง ผู้เขียนและเพื่อนก็ไปพักยังบ้านผู้ใหญ่บ้าน เข้าวันรุ่งขึ้นผู้ใหญ่บ้านก็เรียกประชุมราษฎร ทอด ซึ่งเป็นที่ที่เราจะพัฒนาชุดลอกสระเดิมให้เก็บกัก น้ำไว้ได้มากยิ่งขึ้น ผู้เขียนไม่ต้องพูดอะไรมากนัก เพียงแต่บอกว่านายอำเภอมอบหมายให้ผู้

เขียนกับเพื่อนปลัดมาชักชวนพี่น้องร่วมกันทำบุญ โดยชุดสระในวัดนี้ เพราะท่านคิดงานพัฒนาในตำบลน้อย และอาจจะมาเยี่ยมในอีกวัน ๒ วันนี้ ต่อจากนั้นผู้เขียนก็อาราธนาพระคุณเจ้าสมภารเจ้าวัดคล้องมือชาวบ้าน หลังจากนั้นก็เชิญกำนันจอมของผู้เขียนมาพูดปลุกใจลำดับอีกที่สรุปด้วยผู้ใหญ่บ้านขอรับรองอีกครั้ง และแล้วงานพัฒนามาก็เริ่มขึ้น เพราะผู้ใหญ่บ้านได้ป่าวร้องไว้ล่วงหน้าแล้วและชาวบ้านที่มาประชุมต่างก็เตรียมกระบะ (จอบ) และบุงก็กันมาจากบ้าน แล้วงานของเราเริ่มขึ้นง่าย ๆ เช่นนั้น

ตกกลางคืนเราฉายหนังในลานวัด มีแม่ค้าหาบเร่แผงลอยมาขายของราวกับมีงานเทศกาลประจำปี เป็นที่แน่นอนว่างานในงานนั้นจะต้องมีการกินเหล้า และเมื่อมีการกินเหล้า ก็ต้องมีคนเมา เมื่อมีคนเมาก็จะมีเรื่องและมีเลือด เพื่อบ้องกันเหตุน่าเศร้า เราขอให้กำนันจอมชักกล่าวปราศรัยทางเครื่องขยายเสียงสั้น ๆ แต่เพียงว่า

“พี่น้องทั้งหลาย วันนี้กำนันจอมมา ขออย่าให้มีเรื่องกันนะ”

แล้วก็ให้กำนันไปนอนพักผ่อนบนกุฏิพระ แต่กำนันก็นอนอยู่ไม่นาน ต้องลงมาเดินดูความเรียบร้อยในบริเวณงาน ผู้เขียนเห็นกับตาว่า มีพวกขเมาเดินโซซัดโซเซสวนทางมา แต่พอเห็นหน้าท่านกำนันจอมเท่านั้น พวกนั้นก็เดินตัวตรงแนวเหมือนแถวทหาร

งานพัฒนาการชุดสระเป็นไปด้วยความราบรื่นและเร็นเร็กกันทั้งกลางวันกลางคืน พวกเขาชุดดินขึ้นมาถมคันขอบสระทั้งสี่ด้านทั้งกว้างทั้งสูงเหมือนถนน ท้องที่อันอาภัพ เคยชุดบ่อลงไปลึกถึง ๕ ช่วงตัวคนก็ไม่พบน้ำ จึงต้องใช้วิธีชุดสระให้กว้างและลึกเพื่อเก็บกักน้ำฝนไว้ใช้ยามกินและเลี้ยงวัวควายในหน้าแล้ง เข้าครู่ พวกเขาจะแบกกระบะ (จอบ) ห้อยบุงก็กันมาเป็นแถว และก้มหน้าก้มตาชุดดินโดยไม่มีการปรึกษากัน ตกสายพวกผู้หญิงก็จะหาข้าวหาน้ำมาส่ง แล้วช่วยกันชุดดินไปจนกระทั่งเย็นจึงกลับบ้าน ตกกลางคืนจะมีพวกหนุ่มสาวมาช่วยชุดดินกันอย่างคึกคัก เขาชุดดินไปเกี่ยวพาราศีกันไปในหลุมดิน สาวชุด ไ้หนุ่มชน เหนื่อยนักก็นั่งพัก จนถึง ๒ ทุ่มเศษเราจึงเริ่มฉายหนัง เราทำงานกันแต่เช้าถึงกลางคืนเช่นนั้น ๔ วันเต็ม สระก็ถูกขยายให้กว้างออกและลึกลง ได้ผลงานเป็นที่พอใจ ในคืนสุดท้ายเราจัดให้มีรำวงกันเป็นที่สนุกสนาน

ว่ากันตามจริงแล้ว ชาวชนบทของเรามีความสำนึกในประโยชน์ส่วนรวมอยู่ในส่วนลึกด้วยกันทุกคน หากมีผู้สามารถชุดค้นความสำนึกนี้ออกมาใช้ให้ถูกกาละเทศะ เช่นที่ท่านสมภาร และกำนันจอม กระทำได้ผลดีมาแล้ว เขาก็จะให้ความร่วมมือ

ร่วมใจด้วยความยินดีและเต็มใจ ยิ่งในกรณีชุดสระในวัดนี้ เป็นจุดที่เห็นประโยชน์ได้เด่นชัดมาก เพราะเขามองเห็นว่า การร่วมแรงกันชุดสระนี้ได้ประโยชน์ร่วมกันทุกฝ่าย คือ

๑. การชุดสระให้วัด เท่ากับเป็นการทำบุญโดยตรงอย่างหนึ่ง
๒. สระน้ำช่วยให้พระในวัดมีน้ำอาบน้ำใช้ ได้บุญแรง
๓. พวกเราก็ก่ออศุขใช้น้ำในสระอาบกันทั้งหมู่บ้าน
๔. วัดถวายอศุขกินน้ำจากสระนี้

ผู้เขียนจะไม่ขอเล่าถึงผลงานว่าเป็นที่พอใจเพียงใด เมื่อนายอำเภอมาเยี่ยมในวันต่อมา ก็ถึงกับกล่าวชมและขอบอกขอบใจชาวบ้านอย่างยืดยาว แต่ผลที่สืบเนื่องมาจากการชุดสระครั้งนี้ สำหรับผู้เขียน ก็คือความชัดเจนในการเบิกค่าเบี่ยงเลี้ยงและค่าพาหนะอีกเช่นเคย

จังหวัด (โดยท่านปลัดจังหวัด) มีหนังสือสั่งให้ผู้เขียนและเพื่อนข้าราชการผู้ร่วมงาน^๕ แจ้งว่า

๑. ไปชุดสระแห่งเดียว ต้องใช้จักรยานด้วยหรือ
๒. ถ้าไม่ไปพักที่วัด หรือบ้านราษฎรที่ใกล้ ๆ วัด ถ้าไม่จำเป็นต้องไปนอนบ้านผู้ใหญ่ซึ่งอยู่ห่างจากวัดไปถึง ๒ กม.

ผู้เขียนบันทึก^๕แจ้งตามกระทรวงหรือยุติที่จังหวัดตั้งมาว่า

๑. ต้องใช้จักรยานเพราะไม่มีพาหนะอื่นใดเข้าไปในท้องที่นั้นได้ นอกจากม้า และนาน ๆ จึงจะมีรถยนต์บรรทุกของโรงสีเข้าไปกว้านซื้อข้าวสักครั้งเท่านั้น

๒. การที่ไม่พักที่วัดเพราะไม่ได้เตรียมเครื่องนอนไป เพราะจังหวัดสั่งห้ามเบิกค่าคนหาบหามสัมภาระ ที่ไม่พักบ้านราษฎรเพราะเกรงเป็นที่ครหาได้ว่าข้าราชการฝ่ายปกครองไปเบียดเบียนราษฎร และที่ต้องนอนบ้านผู้ใหญ่นั้นก็เพราะตามปกติ ปลัดอำเภอกับผู้ใหญ่บ้านจะต้องประสานงานกันอย่างใกล้ชิดอยู่แล้ว ทั้งในวันนั้นและภายหลังหน้า เป็นการช่วยสร้างความสนิทสนมเป็นกันเอง อันจะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานร่วมกันต่อไป อนึ่ง ไปพัฒนาการครั้งนี้มีการฉายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม เมื่อฉายภาพยนตร์เสร็จแล้วต้องเก็บเครื่องมือ ฝากไว้ที่วัดก็นับว่าเป็นการรบกวนกิจของสงฆ์พออยู่แล้ว หากนอนค้างที่วัดก็จะกลายเป็นการรบกวนพระสงฆ์องค์เจ้าหนักขึ้นไปอีก

หลายวันต่อมาหลังจากส่งบันทึกดังกล่าวชี้แจงไปจังหวัดแล้ว นายอำเภอบอกกับผู้เขียนว่า

“ปลัดจังหวัดถือว่าผมที่สนามเทนนิสว่าทำไมจึงเซ็นผ่านหนังสือของคุณไปได้ ผมตอบว่า ผมอ่านดูแล้วไม่เห็นมีอะไร เด็กมันก็ชี้แจงไปตามความเป็นจริง ท่านโกรธใหญ่ ผมว่าคุณควรจะไปขอโทษท่านเสีย”

ผู้เขียนเสียใจมาจนบัดนี้ ที่มีได้ไปกราบขอโทษท่านปลัดจังหวัดตามคำแนะนำด้วยความหวังดีของนายอำเภอ เพราะคิดว่าได้เรียนชี้แจงไปโดยสุจริตใจแล้ว “ความจริงเป็นสิ่งที่ไม่ตาย แต่ผู้พูดความจริงมักตาย” ใครก็ไม่รู้ช่างรื้ออ่านผูกทฤษฎีชาติที่เถียงไม่ได้ขึ้นมา

และอีกหลายวันต่อมา ก็มีเสียงนินทาต่อไทยบนศาลากลางจังหวัดคนหนึ่งซึ่งชอบพอกับผู้เขียนได้ “คาบข่าว” มาบอกผู้เขียนว่า ท่านปลัดจังหวัดเรียกปลัดอำเภอโทประจำจังหวัด ซึ่งเคยอยู่กับผู้เขียนมาก่อน ไปถามว่า “รู้ไหมใครเขียนบันทึกนี้” ปลัดอำเภอผู้นั้นอ่านดู ๒-๓ ตอน แล้วก็เรียนตอบไปอย่างมั่นใจว่า เป็นสำนวนของผู้เขียนแน่ ท่านปลัดจังหวัดบ่นอุบว่า “ให้คาบขี้อ่านดูแล้วเหมือนกับมันว่าเงินแก่นี่ชื่อขนมให้สุนัขกินดีกว่า”

ข่าวนี้เหมือนอากาศอบอ้าวก่อนฝนตกสำหรับผู้เขียน และวันต่อมาฟ้าก็ผ่าลงมาทั้ง ๆ ที่ไม่มีเค้าฝน

เช้าวันนั้น นายอำเภอถือคำสั่งของจังหวัดมาส่งให้ผู้เขียนพร้อมกับพูดขึ้น ๆ ว่า “คุณต้องไปอยู่อำเภอ.....” ท่านเอ๋อชื่ออำเภอนั้น

ผู้เขียนนั่งดูคำสั่งย้ายของจังหวัดด้วยความมึนงง เหมือนถูกทุบหัวด้วยตะลุมพุก อำเภอที่วานั้น ผู้เขียนเคยได้ยินแต่ชื่อ ไม่เคยไปเห็นเพราะการคมนาคมไปมาลำบากมาก ถ้าเดินทางโดยเรือหางยาวก็ร่วมครึ่งวัน ถ้าเดินทางโดยเรือเมล์ก็เป็นอันคำนวณเวลาได้เลยว่า ถ้าออก ๓ โมงเช้า ต้องถึง ๓ โมงเย็น ถ้าออก ๒ โมงเช้า ต้องถึง ๒ โมงเย็น

ผู้เขียนให้นึกแปลกใจและสงสัยนักหนาในวลีที่ว่า “เพื่อความเหมาะสม” ตามที่จังหวัดอ้างไว้ในคำสั่งนั้น ได้อนุมานเอามาจากไหน ถ้าจะว่าเพราะผู้เขียนยังหนุ่ม ยังโสด ไปอยู่อำเภอกันดารก็ไม่มีห่วงอะไรก็พอพึงได้อยู่หรอก แต่ดูเหตุผลจะอ่อนไปสักหน่อย

แต่ว่า ทำไมจึงไม่ถามความสมัครใจเสียก่อน ทั้ง ๆ ที่ว่าการอำเภอเมืองกับศาลากลางจังหวัดก็อยู่ห่างกันแค่สิบ การย้ายโดยไม่บอกให้รู้เนื้อรู้ตัวเช่นนั้น จะหมายความว่าเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ นอกจากย้ายเพื่อเป็นการลงทัณฑ์หรือลงโทษเท่านั้น ข้อสงสัยข้อนี้ของผู้เขียนได้รับการ

ยืนยันในเวลาต่อมาว่าเป็นความจริง เพราะผู้เขียนได้ทราบเมื่อภายหลังว่า ท่านปลัดจังหวัดได้พูดกับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่งซึ่งเป็นทนายของเขายืนยันว่า “มันกำลังหนุ่ม เลือดร้อน ย้ายมันไปตัดสั้นด้านสัก ๖ เดือนเท่านั้น แล้วก็จะย้ายกลับมาอีก” คำสั่งย้ายนี้จะเรียกออกอย่างหนึ่งว่าเป็นคำสั่งเนรเทศก็เห็นจะไม่ผิด เพราะอำเภอที่ผู้เขียนถูกย้ายไปอยู่ใหม่เรียกกันว่าเป็น “ตะรุเตา” ของจังหวัดนันทบุรี

ผู้เขียนต้องตนจากวงศ์ เมื่อนายอำเภอทำลายความเจ็บช้ำ

“อักษรเลขเอาคำสั่งไปให้ผมที่บ้าน ตั้งแต่เมื่อเย็นวานนี้ ๖ โมงกว่าแล้ว ไม่รู้ว่าทำไมจะต้องรับเอาไปให้ถึงบ้านอย่างนั้น ทำหนังสือส่งมาวันหลังก็ได้แหละ อยู่กันแค่นี้” ท่านพูดเหมือนบ่นกับตัวเอง

“ถ้าเป็นผม ผมจะไม่ยอมรับคำสั่งไว้หรอกครับ เพราะที่บ้านท่านไม่ใช่ที่ทำงาน เรื่องนี้เป็นราชการอย่างหนึ่ง ควรจะมีหนังสือส่งเป็นหลักฐานอย่างท่านว่า แล้วที่บ้านท่านคงไม่มีสมุดลงรับหนังสือด้วย ใช่ไหมครับ?”

นายอำเภอของผู้เขียนมิได้ตอบว่าอะไร

ผู้เขียนย้ายไปอยู่อำเภอใหม่ได้ปีเศษแล้ว ก็ยังไม่มีคำสั่งจังหวัดให้ย้ายกลับอำเภอเมืองฯ เพราะฉะนั้น ก็คงจะมีเรื่องสนุกๆ มาเล่าให้เพื่อนฟังอีกสักตอน ๒ ตอน ถ้าเพื่อนยังไม่เบื่อเสียก่อน.

โดย “กันเอง”

หมายเหตุ

ในตอนที่แล้ว ชะรอยจะเป็นด้วยผู้เขียนยังไม่ห่างจากการส่งท้ายปีเก่า จึงเกิดมีผิดพลาดเกี่ยวกับการคำนวณขึ้นอย่างฉกฉกรรจ์ ชนิดที่เด็กประถม ๔ จะต้องหัวเราะเยาะเอาทีเดียว ขอให้ท่านดูข้อความหน้า ๔๒ ข้อหน้าที่ ๒ บรรทัดที่ ๘ ตรง “ค่าธรรมเนียมตัวละ ๒๕ สตางค์ เป็นเงิน ๒๕ บาท” นั้น เป็นความผิดอย่างมหันต์โทษอันนำความผิดพลาดมาสู่ประโยคต่อไปที่ว่า “รัฐต้องชดเชยไป ๑๒ บาท” ซึ่งไม่ถูกต้อง เพราะขัดกับอัตราค่าธรรมเนียมที่ว่าไว้บรรทัดสุดท้ายของข้อหน้าแรกในหน้าเดียวกันว่า “ตัวละ ๕๐ สตางค์” ซึ่งเป็นอัตราที่ถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อเป็นดังนี้จึงต้องแก้เป็นว่า “ค่าธรรมเนียมตัวละ ๕๐ สตางค์ เป็นเงิน ๕๐ บาท” และต้องเติมว่า “ไปกัน ๒ คน ๆ ละ ๓๗ บาท เป็นเงิน ๗๔ บาท” แทรกเข้าไปหลังวงเล็บ (ฯลฯ ค่าที่พักไม่คิด) ผลลัพธ์ก็จะออกมาว่า “รัฐต้องชดเชยไป ๒๕ บาท นี้นับถึง ๒ คนเท่านั้น” ประโยคต่อไปก็ต้องแก้เป็นว่า “ถ้าไปราชการกัน ๓ คน ๔ คน ก็ลองคูณด้วย ๒๕ เข้าไป” และ “รัฐต้องควักกระเป๋าตกเข้าไปวันละ ๔๘-๗๒ บาท” กรุณาแก้ไขตามนี้ด้วย

ความผิดพลาดครั้งนี้ ผู้เขียนขออภัยในความบกพร่องอันไว้อย่างหน้าขึ้นตาบาบแต่ผู้เดียวในประเทศไทย.

ผู้เขียน

การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการบรรจุ

พิศล ณ ถลาง

กองระเบียบข้าราชการ

สำนักงาน ก.พ.

การขอเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการบรรจุ หมายถึงการที่ส่วนราชการขออนุมัติ ก.พ. เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการบรรจุซึ่งเดิมได้อนุมัติหรือผูกเงื่อนไขไว้ให้บรรจุจากผู้มีคุณวุฒิหรือคุณสมบัติอย่างหนึ่งไปเป็น หรือไปขอบรรจุจากผู้มีคุณวุฒิหรือคุณสมบัติอีกอย่างหนึ่ง เช่น เดิม ก.พ. ได้อนุมัติหรือผูกเงื่อนไขการบรรจุตำแหน่งวิทยากรโท กองจัดระบบงาน สำนักงบประมาณไว้ว่าให้บรรจุจากผู้ได้รับปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์ ต่อมาสำนักงบประมาณประสงค์จะบรรจุผู้ได้รับปริญญาโททางบริหารธุรกิจแทน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สำนักงบประมาณก็จะต้องดำเนินการโดยขออนุมัติ ก.พ.

โดยปกติ ตำแหน่งต่าง ๆ ของข้าราชการพลเรือน นั้น หากจะแบ่งโดยถือ "เงื่อนไขการบรรจุของตำแหน่ง" อาจแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ ตำแหน่งซึ่งไม่มีเงื่อนไขการบรรจุ หรือ ก.พ. มิได้ผูกเงื่อนไขหรือคุณสมบัติไว้ว่าจะต้องบรรจุจากผู้มีคุณสมบัติอย่างนั้นอย่างนี้ประการหนึ่ง และตำแหน่งซึ่งมีเงื่อนไขการบรรจุ หรือตำแหน่งซึ่ง ก.พ. ได้ระบุคุณสมบัติของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งนั้นไว้อีกประการหนึ่ง หรือจะเรียกได้สั้น ๆ กระทัดรัด ก็อาจจะเรียกตำแหน่งประเภทแรกว่า "ตำแหน่งธรรมดา" และเรียกตำแหน่งประเภทหลังว่า "ตำแหน่งวิชาชีพ" แต่ในทางปฏิบัติโดยเหตุที่เราถือ "อัตราเงินเดือน" ของตำแหน่งเป็นหลัก ฉะนั้น แทนที่จะเรียกว่าตำแหน่งธรรมดา หรือตำแหน่งวิชาชีพ กลับเรียกกันเสียว่า "อัตราธรรมดา" หรือ "อัตราวิชาชีพ" ซึ่งที่คุ้นหูกันอยู่ทุกวันนี้

บทเขียนเรื่องนี้จะกล่าวถึงแต่การขออนุมัติเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง ซึ่ง ก.พ. ได้มีเงื่อนไขไว้แล้วหรือ "อัตราวิชาชีพ" เท่านั้น จะไม่กล่าวถึงตำแหน่งซึ่ง ก.พ. มิได้มีเงื่อนไข

การบรรจุไว้ หรือ “อัตราธรรมดา” ด้วยเหตุผล ๒ ประการ ประการแรก หากส่วนราชการจะขออนุมัติเปลี่ยนตำแหน่งซึ่งมิได้มีเงื่อนไขการบรรจุไว้เป็นตำแหน่งที่มีเงื่อนไขการบรรจุ ไม่น่าจะถือเป็นการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการบรรจุ แต่จะถือว่าเป็นเรื่อง “ขอให้ให้มีเงื่อนไขการบรรจุ” ซึ่งโดยปกติแล้วอาจจะจัดหรือน่าจะจัดเข้าไว้ในเรื่องประเภท “อนุมัติส่วนราชการ” เหตุผลประการที่สอง ผู้เขียนได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้แล้วอย่างละเอียดในเรื่อง “การอนุมัติส่วนราชการ”

กรณีส่วนราชการจะขออนุมัติ ก.พ.

เรื่องเกี่ยวกับการขออนุมัติเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการบรรจุ ซึ่งส่วนราชการต่างๆ จะขออนุมัติ ก.พ. นั้น อาจแบ่งออกได้เป็น ๕ ประเภท คือ

๑. ขอเปลี่ยนแปลงจาก “ต่ำ” ไปเป็น “สูง” ในแนวเดียวกัน
๒. เปลี่ยนแปลงจาก “สูง” ไปเป็น “ต่ำ” ในแนวเดียวกัน
๓. ขอเปลี่ยนแปลง “ในระดับเดียวกัน” ในแนวใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกัน
๔. เปลี่ยนแปลงจาก “มีเงื่อนไข” เป็น “ไม่มีเงื่อนไข”
๕. ขอเปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง

รายละเอียดของการขอเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มในการพิจารณาของ ก.พ. ในเรื่องแต่ละประเภทไม่เหมือนกัน ซึ่งจะได้อธิบายโดยละเอียดเป็นตอน ๆ ไป

(๑) การขอเปลี่ยนแปลงจาก “ต่ำ” ไปเป็น “สูง” ในแนวเดียวกัน

ตัวอย่าง

เดิม ก.พ. ได้อนุมัติให้แผนกบัญชี กองคลัง กรมโยธาเทศบาล ใช้บรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูงแผนกวิชาบัญชี ในตำแหน่งพนักงานบัญชีตรี (ในอัตราเงินเดือนขั้นตรี อันดับ ๑ ขั้น ๘๕๐ บาท และผู้ครองอัตรานี้ได้รับการเลื่อนเงินเดือนขึ้นไปจนเป็นอัตราเงินเดือนขั้นตรี อันดับ ๒ ขั้น ๑,๒๐๐ บาท แล้วลาออกไป) กรมโยธาเทศบาลเห็นว่างานในตำแหน่งพนักงานบัญชีตรี เป็นงานมีคุณภาพสูง หากจะบรรจุผู้ได้รับปริญญาทางการบัญชี คงจะทำให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงขออนุมัติ ก.พ. เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขจากเดิม “ประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาบัญชี” เป็น “ปริญญาทางการบัญชี” การขอเปลี่ยนแปลงในลักษณะนี้ ถือได้ว่า เป็นการขอเปลี่ยนแปลงจาก “ต่ำ” ไปเป็น “สูง” ในแนวเดียวกัน (คือในสายวิชาการบัญชี)

แนวโน้มในการพิจารณาของ ก.พ. ในการพิจารณาเรื่องการขอเปลี่ยนแปลงในลักษณะดังกล่าวนี้ ก.พ. มีแนวโน้มในการพิจารณาคัดล้วยคลั่งกับการขออนุมัติเปลี่ยน "อัตราธรรมดา" เป็น "อัตราราชการ" คือ โดยปกติแล้ว เกือบจะไม่ขัดข้อง เพราะถือว่าเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติโดยการใช้ผู้มีคุณวุฒิ "สูงกว่า" ปฏิบัติงานแทนผู้มีคุณวุฒิ "ต่ำกว่า" สิ่งที่ต้องพิจารณา ปกติคงได้กล่าวแล้วว่าเรื่องเช่นนี้เป็นเรื่องที่ไม่มีความจำเป็น แต่ในการพิจารณาก็จะต้องรายละเอียดว่า

๑. เงินไรท์ ก.พ. ได้อนุมัติไว้เดิมนั้นเป็นอยู่เท่าไรแน่ หรือเป็น อย่างที่ส่วนราชการอ้างมาหรือไม่

๒. งานในหน่วยงานนั้น หรืองานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้นมีได้เปลี่ยนแปลงไปเป็น อย่างอื่น ซึ่งหากงานที่ว่าเปลี่ยนแปลงไปโดยชัดแจ้ง คุณวุฒิที่ ก.พ. ได้อนุมัติไว้เดิม หรือที่ ก.พ. อนุมัติให้เปลี่ยนแปลงใหม่ ก็อาจจะไม่เหมาะสมได้

(๒) การขอเปลี่ยนแปลงจาก "สูง" ไปเป็น "ต่ำ" ในแนวเดียวกัน

ตัวอย่าง

ก.พ. ได้เคยอนุมัติให้แผนกสถานีกรรณพักรว กองคันคว่ำและทดลอง กรมกสิกรรม เป็นส่วนราชการที่ใ้บรรจผู้ได้รับปริญญาการศึกษาระดับบัณฑิต ในตำแหน่งนักเกษตรตรี อัตราเงินเดือนขั้นตรี อันดับ ๒ ขึ้น ๓,๒๐๐ บาท ซึ่งต่อมาจะด้วยเหตุใดก็ตามอัตราเงินเดือนของ ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง กรมกสิกรรม จึงทำเรื่องขออนุมัติ ก.พ. เปลี่ยนแปลงเงินไรท์จากการ บรรจผู้ได้รับ "ปริญญาการศึกษาระดับบัณฑิต" เป็นขอบรรจจากผู้ได้รับ "ประกาศนียบัตร ประโยชน์ครูมัธยมเกษตรกรรม" เป็นต้น การขอในลักษณะดังกล่าวเป็นการขอเปลี่ยนแปลงจาก เงินไรท์เดิม ซึ่ง ก.พ. วางไว้ "สูงกว่า" มาเป็นเงินไรท์ "ต่ำกว่า"

แนวโน้มในการพิจารณาของ ก.พ. โดยเหตุที่ลักษณะของคำขอเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ เป็นไปในทางตรงกันข้ามกับขอเปลี่ยนแปลงลักษณะแรก หรือตามข้อ (๑) ซึ่งโดยปกติจะมีผล ทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน หรือคุณภาพของงานนี้เป็นผลจากการปฏิบัติที่ลดลง แนวโน้มในการพิจารณาของ ก.พ. จึงเป็นไปในทางลบ (Negative) มากกว่าทางบวก (Positive) เว้น ใ้แต่ว่า การขออนุมัติเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีเหตุผลหรือความจำเป็นประกอบ หรือสนับสนุน อย่างชัดเจน

สิ่งที่ต้องพิจารณา ดังได้กล่าวแล้วว่า แนวโน้มในการพิจารณาของ ก.พ. เป็นไปในทางลบมากกว่าทางบวก จึงมีจุดสำคัญอยู่ ๒ ประการที่ควรจะต้องศึกษา คือ

๑. เหตุผลที่แท้จริงที่ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง อ้างมาในการขอเปลี่ยนแปลง และเพราะเหตุว่า “เหตุผล” มีส่วนอยู่อย่างมากที่ ก.พ. จะอนุมัติ หรือไม่อนุมัติ ฉะนั้น การค้นหาเหตุผลที่แท้จริงจึงเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความระมัดระวังอย่างมาก มิฉะนั้นแล้วการตัดสินใจเรื่องดังกล่าวอาจจะผิดพลาดได้

๒. ศึกษางานในตำแหน่งนั้นอีกครั้งหนึ่งว่า จะเป็นไปได้ไหม ที่งานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น อาจจะไม่ต้องใช้ผู้มีคุณสมบัติ หรือคุณสมบัติสูง อย่างเช่นที่ ก.พ. อนุมัติไว้ครั้งแรก

นอกจากจุดสำคัญ ๒ ประการ ที่กล่าวข้างต้น แล้ว นักวิเคราะห์อาจจะต้องสืบเสาะดูความเป็นมาของตำแหน่งนั้นว่ามีความเป็นมาอย่างไร เคยมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ หรือคุณสมบัติของผู้ครองตำแหน่งมาก่อนหน้าหรือไม่ รายละเอียดดังกล่าวหากมี จะช่วยเป็นเครื่องตัดสินใจให้ถูกต้องแน่นอนขึ้น

(๓) การขอเปลี่ยนแปลง “ในระดับเดียวกัน” โดยมีแนวใกล้เคียง หรือคล้ายคลึงกัน
ตัวอย่าง

ก.พ. ได้อนุมัติให้แผนกโรงงาน กองกาปณ์ กรมธนารักษ์ ใ้บรรจุผู้ได้รับปริญญาทางวิทยาศาสตร์ สาขาเคมีในตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ตรี ต่อมากรมธนารักษ์ทำเรื่องขออนุมัติเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขตามระบุดังกล่าวข้างต้น เป็นให้บรรจุจากผู้ได้รับปริญญาทางวิทยาศาสตร์สาขาทั่วไป การขออนุมัติเปลี่ยนแปลงในลักษณะดังกล่าวนี้ ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับเดียวกัน (ปริญญาตรีซึ่งราคาคุณสมบัติได้ขึ้นตรี) และอยู่ในแนวที่ใกล้เคียงกัน

แนวโน้มในการพิจารณาของ ก.พ. ในกรณีดังกล่าวนี้ไม่อาจกล่าวให้ชัดแจ้งได้ว่า ก.พ. มีแนวโน้มในการพิจารณาอย่างไร เพราะในทางปฏิบัติ ก.พ. จะพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป โดยจะมองถึง “เหตุผลในการขอเปลี่ยน” ว่ามีน้ำหนักและข้อเท็จจริงประการใด และมองถึง “งานที่จะให้ทำ” ว่า หากจะอนุมัติให้เปลี่ยนเงื่อนไขตามคำขอ ผู้มีคุณสมบัติตามที่ได้เปลี่ยนแปลงนั้นจะทำงานได้หรือไม่ หรือจะเป็นผลเสียแก่งานหรือไม่

สิ่งที่ต้องพิจารณา โดยที่ในการพิจารณา ก.พ. จะมองข้อเท็จจริง ประการสำคัญ ๒ ประการ คือ เหตุผลในการขอเปลี่ยน และ งานที่จะให้ทำ ฉะนั้น ในการศึกษารายละเอียดจะต้องค้นหาข้อเท็จจริงในจุดสำคัญ ๒ ประการ ดังกล่าวแล้ว คือ

ก. เหตุผลในการขอเปลี่ยน จะต้องพิสูจน์ให้ได้ว่า “คำอ้าง” หรือเหตุผลที่กรมยกขึ้น มาเป็นเหตุผลในการเปลี่ยนแปลงนั้น มีน้ำหนักหรือเป็นจริงเพียงใด เช่น ตัวอย่างคำขอเปลี่ยน แปลงของกรมชนารักษ์ที่ยกมาข้างต้น กรมชนารักษ์ให้เหตุผลว่า “หาผู้มีคุณดังกล่าว (ปริญญา ทางวิทยาศาสตร์สาขาเคมี) มาบรรจุได้ยาก ได้พยายามเปิดรับสมัครสอบหลายครั้งแล้ว แต่ไม่มี ผู้มาสมัคร” ดังนั้นเป็นต้น สิ่งที่จะต้องดูก็คือ “จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาด้านนี้ และความต้องการ บุคคลประเภทนี้ หรือคุณสมบัติอย่างนี้ ของส่วนราชการต่างๆ” ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง (สมมติว่า) พบว่าในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ มีผู้จบปริญญาทางวิทยาศาสตร์ สาขาเคมี ๓๕ คน แต่ความต้องการ ผู้มีคุณสมบัติของส่วนต่าง ๆ (สมมติว่า) ๔๕ คน ก็อาจจะถือว่าเป็นเครื่องพิสูจน์ว่า กรมฯ “ไม่ อาจหาตัวบุคคลมาบรรจุได้จริง” นอกจากนั้น ยังได้ขอหลักฐานประกาศรับสมัครและพบว่า กรมฯ ได้พยายามประกาศรับสมัครแล้วจริง แต่หาตัวคนมาสมัครไม่ได้.

ข. งานที่จะได้ทำ กับคุณวุฒิ ในด้านคุณวุฒิที่ขอเปลี่ยนใหม่ กับงานที่จะได้ทำ ก็จะต้องดูว่า “ไปด้วยกันได้หรือไม่” เช่นตามตัวอย่างดังกล่าว สมมติว่า ในหลักสูตรของ ปริญญาวิทยาศาสตรสาขาทั่วไป ได้มีการเรียนวิชาเคมีถึง ๓๐ หน่วยกิต ประกอบกับงานที่กรมฯ จะให้นักวิทยาศาสตร์ผู้ทำ ก็ไม่มีความลึกซึ้งถึงขนาดจะต้องใช้ผู้มีความชำนาญพิเศษเฉพาะ อย่าง อาจจะให้ผู้ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรสาขาทั่วไปได้

ในขั้นการวิเคราะห์หรือศึกษารายละเอียดของเรื่อง อาจจะเริ่มต้นวิเคราะห์หรือศึกษา ที่ข้อหนึ่งข้อใดก่อนก็ได้ แล้วนำข้อเท็จจริงที่ศึกษาได้จากทั้ง ๒ จุดมาประกอบกันเพื่อการตัดสินใจ ลักษณะคำตัดสินของ ก.พ. สำหรับกรณีเช่นนี้มักจะออกมาในรูป “ไม่อนุมัติกับให้เปลี่ยนแปลง” แต่จะอนุมัติ “ให้เพิ่มเติมเงื่อนไขการบรรจุ” ซึ่งเท่ากับยังให้คงวุฒิที่ขออนุมัติไว้เดิมอยู่ แต่เปิด โอกาสให้กว้างขึ้น เพื่อที่กรมจะได้บรรจุผู้มีความรู้ตามที่อนุมัติให้เพิ่มเติมขึ้นอีกอย่างหนึ่ง

(๔) การขอเปลี่ยนแปลงจาก “มีเงื่อนไข” เป็น “ไม่มีเงื่อนไข”

ตัวอย่าง

๑) กองโครงการปฏิบัติ กรมวิเทศสหการมีตำแหน่งเศรษฐกรโท ซึ่ง ก.พ. ได้ อนุมัติให้บรรจุจากผู้ได้รับปริญญาโททางเศรษฐศาสตร์ ต่อมาอัตราว่างลง กรมวิเทศสหการ ทำเรื่องเสนอ ก.พ. ขออนุมัติเปลี่ยนเงื่อนไขของตำแหน่งดังกล่าวเป็นใช้บรรจุจาก “เศรษฐกรตรี หรือผู้มีคุณวุฒิปริญญาตรีทางเศรษฐศาสตร์และสอบเลื่อนขั้นได้”

๒) สำนักงาน ก.ค.ศ. มีตำแหน่งผู้ตรวจสอบภาษีอากรโท ซึ่ง ก.พ. ได้อนุมัติให้ใช้บรรจจากผู้มีวุฒิปริญญาโททางบริหารธุรกิจ ต่อมาอัตราว่างลง สำนักงาน ก.ค.ศ. ทำเรื่องขออนุมัติ ก.พ. โดยขอเปลี่ยนเป็นบรรจจาก “ผู้สอบเลื่อนขั้นตรีเป็นชั้นโทได้”

จากตัวอย่าง ที่แสดงไว้ ข้างบน สรุปได้ว่าเป็นการขอเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการบรรจประเภท “มีเงินเดือน” เป็น “ไม่มีเงินเดือน” ได้ทั้งสองตัวอย่าง แต่มีความหนักเบาในการขอเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน กล่าวคือ ตัวอย่างแรกเป็นการขอเปลี่ยนแปลงจาก “มีเงินเดือนสูง” เป็น “มีเงินเดือนอย่างเบาบาง” จนแทบจะกล่าว หรือถือเสมือนว่า “ไม่มีเงินเดือน” แต่ตัวอย่างที่สองเป็นการขอ “ลบเงินเดือน” ที่มีอยู่เดิมออกโดยเด็ดขาด คือ กรมฯ อาจจะบรรจและแต่งตั้ง “ผู้สอบเลื่อนขั้น” ซึ่งมีวุฒิหรือไม่มียุติก็ได้

แนวโน้มในการพิจารณาของ ก.พ. สำหรับเรื่องการขอเปลี่ยนแปลงทำนองนี้แทบจะกล่าวได้ว่า แนวโน้มในการพิจารณาของ ก.พ. มีลักษณะคล้ายกันกับเรื่องการขอเปลี่ยนแปลงจาก “เงินเดือนสูง” ไปเป็น “เงินเดือนต่ำ” ซึ่งปกติแล้ว ผลการพิจารณา มักจะออกมาในทาง “ลบ” มากกว่า “บวก” ในกรณีผลการพิจารณาจะออกมาในทาง “บวก” นั้น ก็จะเป็นเพราะ ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว กรมฯ มีความจำเป็น (ด้านงาน) อย่างแท้จริงในการขอเปลี่ยนแปลง เหตุผลที่ว่า ปกติแล้ว ก.พ. จะปฏิเสธก็เพราะว่า “อัตรา” หรือ “ตำแหน่ง” ดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ก็โดยการอนุมัติของ ก.พ. ในการอนุมัติของ ก.พ. ครั้นนั้น าก็ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โดย “งาน” หรือโดย “ความจำเป็นของหน่วยงาน” จำเป็นที่ต้องใช้ตัวบุคคลซึ่งมีวุฒิเช่นนั้น จึงได้ผูกเงินเดือนไว้เช่นนั้น เมื่ออัตราดังกล่าวว่างลง ส่วนราชการก็ควรจะพยายามหาผู้มีวุฒิเช่นนั้นมาบรรจ หรือในกรณีที่ไมอาจหาผู้มีวุฒิเช่นนั้นมาบรรจได้ ก็หาวุฒิที่ใกล้เคียงกันมาบรรจแทน มิใช่มาขอลบเงินเดือนเดิมออกเสียเช่นนั้น

วิธีการพิจารณา จะต้องศึกษาดูให้ละเอียดก็คือ

๓. ความเป็นมาของอัตราหรือตำแหน่งนั้น นักวิเคราะห์จะต้องตรวจสอบดูโดยละเอียดว่าอัตราเงินเดือน หรือตำแหน่งนั้นเป็นมาอย่างไร เป็นอัตราที่ตั้งไว้บรรจผู้มีวุฒิอย่างนั้นโดยตรง หรืออัตราที่เดิมตั้งไว้อย่างหนึ่ง แต่ภายหลังเปลี่ยนแปลงไป

๒. ความต้องการของตำแหน่งนั้นด้านคุณวุฒิ ข้อเท็จจริงปรากฏอยู่เสมอว่า คุณวุฒิที่ ก.พ. ได้อนุมัติหรือมีเงื่อนไขไว้กับตำแหน่งนั้น สูงเกินไป หรือเป็นคุณวุฒิเฉพาะตัวเกินไป ซึ่งว่าโดยระดับงานแล้วอาจจะไม่ต้องใช้ผู้มีวุฒิสูงถึงระดับนั้น หรือหาตัวบุคคลที่มีคุณวุฒิเฉพาะเช่นนั้นมาบรรจุได้ยาก ก.พ. ก็อาจจะพิจารณาเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ดีขึ้น โดยอาจจะเปลี่ยนให้ใช้คุณวุฒิระดับต่ำลงมา หรือให้ลักษณะของคุณวุฒินั้นกว้างขึ้นหาตัวบุคคลได้ง่าย ซึ่งการพิจารณาและตัดสินของกรรมการก็จะขึ้นอยู่กับรายละเอียดของเรื่อง ในจุดที่ว่า “คุณวุฒินี้มีลักษณะเป็นการเฉพาะตัว” เกินไปเป็นเรื่องที่อาจเห็นได้ง่าย โดยดูจากข้อปริญญาหรือประกาศนียบัตรหรือจากหลักสูตรการเรียน แต่เรื่องที่จะต้องให้ความระมัดระวังอย่างมาก คือการวัดระดับงานว่างานนั้นจำเป็นต้องใช้คุณวุฒิในระดับนั้น หรือไม่จำเป็นต้องใช้คุณวุฒิในระดับนั้น เช่น กรมศิลปากร ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขอัตราเงินเดือนชั้นโท อันดับ ๒ ขึ้น ๓,๘๐๐ บาท ตำแหน่งบรรณารักษ์โท กองหอสมุดแห่งชาติ ซึ่งเดิม ก.พ. ได้อนุมัติให้ใช้บรรจุจากผู้ได้รับ Diplôme de Docteur de L'Université de Caen เป็นใช้บรรจุจากผู้ได้รับปริญญาทางอักษรศาสตร์ และอนุปริญญาทางบรรณารักษศาสตร์ ซึ่งสอบเลื่อนชั้นได้ ข้อเท็จจริงเรื่องนี้ ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า อัตราขั้นจุดเริ่มต้นเป็นอัตราที่เป็นตำแหน่งบรรณารักษตรี อัตราเงินเดือนชั้นตรีภายหลังผู้ครองอัตราเงินเดือนได้รับการเลื่อนชั้นเป็นบรรณารักษ์โท และได้ลาศึกษาต่อจนได้รับ Diploma ดังกล่าวขึ้น กรมเจ้าสังกัดทำเสนออนุมัติ ก.พ. “ปรับวุฒิ” ที่ได้รับเพิ่มขึ้น ก.พ. เห็นว่าคุณวุฒิดังกล่าวพอจะเป็นประโยชน์กับงาน จึงได้อนุมัติให้ไป กล่าวโดยสรุปแล้วเงื่อนไขของอัตราเดิมนี้ ก็คือปริญญาอักษรศาสตร์ และอนุปริญญาทางบรรณารักษศาสตร์ ฉะนั้น เมื่อกรมฯ ทำเรื่องขออนุมัติเปลี่ยนมาครั้งใหม่นี้ จึงเท่ากับเป็นการขอสอบ “เงื่อนไข ซึ่งเป็นการเฉพาะตัว” ออกเสีย ประกอบกับงานในตำแหน่งหน้าที่บรรณารักษนั้น อาจจะใช้เพียงวุฒิที่ขอมาใหม่ได้โดยไม่ทำให้งานเสีย

(๕) การขอเปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง

ตัวอย่าง

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขตำแหน่งเศรษฐกรโท กองโครงการ ซึ่งเดิม ก.พ. ได้อนุมัติให้ใช้บรรจุจากผู้รับปริญญาโททางเศรษฐ-

ศาสตร์เป็นใช้บรรจุจากผู้ได้รับปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์ การขอเปลี่ยนในลักษณะนี้
จึงถือได้ว่าเป็นการเปลี่ยนจากเดิมโดยเด็ดขาด หรือโดยสิ้นเชิง เพราะเป็นการเปลี่ยนทั้งตัว
คุณวุฒิที่บรรจุ เปลี่ยนงานที่จะได้ทำ และบางครั้งถึงกับเปลี่ยน “ระดับ” ของตำแหน่งนั้น

แนวโน้มในการพิจารณาของ ก.พ. ในประเภทของการขอเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการ
 บรรจุที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด การขอเปลี่ยนแปลงในลักษณะนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นการขอเปลี่ยน
 แปลง ซึ่งคะแนนแนวโน้มการพิจารณาของ ก.พ. ยากที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุผล รายละเอียด
 และความจำเป็น ๆ เรื่อง ๆ ไป แต่กล่าวได้ว่า ก.พ. จะใช้ความระมัดระวังและความพิถีพิถันใน
ในการพิจารณาอย่างมาก เพราะมีผลให้อัตรากำลังของงานหรือหน่วยงานเปลี่ยนแปลงไป

วิธีการพิจารณา โดยเหตุที่การขอเปลี่ยนแปลงลักษณะนี้มีผลทำให้งานและอัตรากำลัง
 ของหน่วยงานนั้นเปลี่ยนแปลงไป การศึกษาเรื่องจึงจำเป็นต้องดูรายละเอียดในเรื่องต่อไปนี้

๑. เจตนารมณ์เดิมของการตั้งอัตรากำลังเดิม หรือตำแหน่งเดิม จะต้องตรวจ
 เรื่องเดิมว่าในการขออนุมัติให้มีตำแหน่ง หรือในการเกิดมีตำแหน่งครั้งแรกนั้น ได้ตั้งขึ้นมา
 เพื่อให้ทำอะไร หากเปลี่ยนแปลงไปครั้งแล้วใครจะเป็นคนทำต่อไป หรืองานนั้นสลายตัวไป
 หมดแล้ว ซึ่งเป็นผลให้ตำแหน่งนั้นหมดความจำเป็น

๒. ความจำเป็นที่จะต้องมีตัวบุคคลตามวุฒิใหม่ แม้ในการวิเคราะห์หรือศึกษา
 รายละเอียดตามข้อแรกจะพบว่าตำแหน่งเดิมหมดความจำเป็นไปแล้ว ก็ไม่ได้หมายความว่า
 จะสมควรอนุมัติ หรือไม่จัดซื้อให้บรรจุผู้มีวุฒิใหม่ตามคำขอได้ การดูข้อเท็จจริงจะต้องดูต่อไป
 อีกว่า งานใหม่ที่จะมีขึ้นหรือจะให้ทำนั้น สมควรจะต้องให้มีผู้รับผิดชอบเพิ่มขึ้นอีกหรือไม่
 เพราะงานนั้นอาจจะให้เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่เดิมในหน่วยงานนั้นรับผิดชอบได้ หรือในกรณีที่ยอมรับ
 ว่างานนั้นจำเป็นและเห็นสมควรให้มีผู้รับผิดชอบเพิ่มขึ้น ก็ยังจะต้องพิจารณาดูอีกว่าควรจะ
 ต้องใช้คนระดับไหน วุฒิอะไร ตามคำขอที่ส่วนราชการนั้นขอมา ตรงกันหรือจะใช้กันได้หรือไม่
 เช่นตามตัวอย่าง คำขอของสำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจ ก็จะต้องดูว่า “เศรษฐกรโท” เดิม
 นั้น ก.พ. อนุมัติ หรือ กรม ฯ ตั้งขึ้นมาเพื่อให้ทำงานอะไร หากเปลี่ยนแปลงไปใครจะทำงานนั้น
 สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจ ไม่ต้องการตำแหน่งหรือผู้มีวุฒิเช่นนั้นในหน่วยงานนั้นอีกแล้ว
 หรืออย่างไร นอกจากนั้นก็จะต้องดูว่า ที่กองโครงการต้องการผู้มีวุฒิปริญญาทางรัฐประศาสน-

ศาสตร์ เพื่อจะทำอะไร งานนั้นจะใช้เจ้าหน้าที่มียอยู่แล้วในกองโครงการปฏิบัติหรือรับผิดชอบได้หรือไม่ หรือภูมิทางรัฐประศาสนศาสตร์ ตรงกับงานที่จะให้ทำหรือจำเป็นที่จะต้องใช้ถึงระดับปริญญาโท หรือไม่ ดังนั้นเป็นต้น

การวิเคราะห์และศึกษารายละเอียดสำหรับกรณีนี้ จำเป็นที่จะต้องทำอย่างละเอียดรอบคอบมาก เพราะการตัดสินใจจะขึ้นอยู่กับรายละเอียดที่ศึกษา ฉะนั้น รายละเอียดหากเก็บผิดพลาดไป ก็จะเป็นผลให้การตัดสินใจผิดพลาดไปด้วย

โดยสรุป “การขอเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการบรรจุ” นี้มีหลายลักษณะดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น การพิจารณาจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับ “การอนุมัติส่วนราชการ” เพียงแต่แตกต่างกันในรายละเอียดบางส่วน อย่างไรก็ตามปรากฏอยู่เสมอว่า การขอเปลี่ยนแปลงประเภทใดประเภทหนึ่งดังกล่าวข้างต้นนั้น มิใช่เป็น “การเปลี่ยนแปลงเพื่องาน” แต่เป็น “การเปลี่ยนแปลงเพื่อตัวบุคคล” แต่ในด้านการพิจารณาของ ก.พ. จะได้ถือ “งาน” เป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงตัวบุคคล

เย็บปกแข็งรวมเล่ม

วารสารข้าราชการ ปี ๒๕๐๙ และปีก่อนๆ

ค่าเย็บปก ๑๓.๐๐ บาท

ค่าส่งกลับทางไปรษณีย์ ๕.๐๐ บาท

ส่งไปเย็บได้ที่บริการสวัสดิการ ก.พ.

สำนักงาน ก.พ. ในพระบรมมหาราชวัง พระนคร

ส่งเงินในนามผู้จัดการวารสารข้าราชการ ส่งจ่ายที่ ป.ณ. หน้าพระลาน

BOSS - WORKER

WHAT WORKERS WANT

I Want a Boss

Who had something to do with hiring me and who wants me to work for him.

Who helps me when I am new to get acquainted with my job.

Who explains to me just what my job is -- just what I am expected to do.

Who tells me frequently how I am getting along -- what I do well and what I don't do well -- who shows me how to do better.

Who not only thinks of me for what I am but also for what I may become.

Who takes a personal interest in me and my problems.

Who listens to my ideas for making the job easier and better.

Who has something to do with my pay and does it when the time comes.

Who stands up for me when I am right.

Who is honest and four-squars with me.

Who tells me about changes before they are made.

Who has a personal faith and confidence in me.

I WOULD DO MY BEST FOR A BOSS LIKE THAT!

You would Too!

(จาก "IT WORKS BOTH WAYS" ของ Civil Service Reports, State of Hawaii, August 1966)

หัวหน้า – ลูกน้อง

ลูกน้องต้องการอะไร

ข้าพเจ้าต้องการหัวหน้าที่มีคุณสมบัติ ดังนี้ –

- มอบหมายงานให้ทำและต้องการให้ทำงานให้ด้วย
- ช่วยเหลือสอนให้เข้าใจงานเมื่อเข้าทำงานใหม่ๆ
- อธิบายได้ว่างานที่ให้ทำเกี่ยวกับอะไร – ต้องปฏิบัติอย่างไร
- ชี้แจงให้ทราบอยู่เสมอว่าการทำงานเป็นอย่างไร – อะไรทำดีแล้ว – อะไรยังไม่ได้พอ – – ควรแก้ไขอย่างไร
- ไม่เพียงแต่สนใจว่าในขณะนั้นลูกน้องเป็นอย่างไร แต่สนใจด้วยว่าควรจะเป็นอย่างไรในเวลาข้างหน้าด้วย
- เอาใจใส่ในตัวลูกน้องและปัญหาของลูกน้อง
- รับฟังความคิดเห็นของลูกน้องเพื่อให้งานราบรื่น
- เป็นธุระที่จะจัดการเรื่องความดีความชอบของลูกน้องเมื่อถึงเวลาสมควร
- เป็นผู้ที่ปกป้องแทนได้เมื่อลูกน้องเป็นฝ่ายถูก
- มีความสุจริตใจ และเสมอต้นเสมอปลาย
- บอกกล่าวลูกน้องก่อนที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรลงไป
- มีความไวเนื้อเชื่อใจในตัวลูกน้อง

ข้าพเจ้าจะทำทุกสิ่งทุกอย่างให้แก่เจ้านายที่มีคุณสมบัติดังกล่าว

ท่านก็คงปฏิบัติเช่นนี้ต่อเขาเช่นเดียวกัน

(แปลโดย ดนัย สุขศรี)

เกล็ดวินัย.....

(ตอนผ่าขวาม้า และ ปลาหูช้าง)

ในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่แล้วเราจะได้ยินคำว่า “ชู้ระไม่ไซ้” ในวงราชการมากขึ้น ผู้เขียนเป็นข้าราชการคนหนึ่ง ได้ยินแล้วก็อดไม่ได้ที่จะฟังให้แน่แก่หูตัวเองว่าเขาหมายความว่าอย่างไร และมีความหมายกว้างขวางแค่ไหน ในที่สุดก็ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ (ด้วยตัวคนเดียว) ว่า “ชู้ระไม่ไซ้” ที่เขาพูด ๆ กันนั้น มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า “เอาหูไปนาเอาตาไปไร่” และเพื่อนผู้เชี่ยวชาญทางภาษาคคนหนึ่งได้วิเคราะห์ศัพท์ให้ฟังว่า ก๊อบบคำที่ฟังเพราะ ๆ หูสั่นคำนั้น ถ้านำมาพูดกันในวงราชการ มันหมายถึงว่าอย่าให้ผู้บังคับบัญชาไปมัวเอาใจใส่หรือสนใจกับลูกน้องที่ทำผิดกันนักเลย เพราะเด็กมันก็เอาอย่างผู้ใหญ่ เห็นเขาทำกันก็พลอยทำตามไปด้วย

หลังจากที่เพื่อนสอนภาษาไทยให้ไม่กี่วัน ผู้เขียนได้พบกับเพื่อนข้าราชการต่างจังหวัด ซึ่งเข้ามาราชการในกรุงเทพฯ หลายคน พบเพื่อนฝูงทั้งที่ไม่เคยดูกันมั่งก็ใจจัดเต็มที่ แต่เมื่อเพื่อนมองหน้าเห็นสายตาวีงวอนแล้วคงจะใจอ่อนเกิดความสงสารบอกว่าขอกินแค่เหล้าโรง และเมื่อต่างคนต่างแก้ตัวกันตาม ๆ ไปแล้ว ก็มาถึงนาที่วิกฤตเมื่อคุยกันถึงเรื่องการบริหารราชการประจำวัน เพื่อนคนหนึ่งทุบโต๊ะบั่งใหญ่โดยไม่กลัวมือหัก แล้วโผล่ผางออกมาว่า “ถ้าไม่โกงไม่ทุจริตแล้วจะเอาเงินที่ไหนมาซื้อข้าวสารปลาหูกให้ลูกกิน”

ผู้เขียนเป็นข้าราชการ (ชั้นเด็ก) คนหนึ่งที่จริง แต่ก็ไม่เคยคิดที่จะเอาอย่างผู้ใหญ่อย่าง ที่เพื่อนว่านั่นเลย และเมื่อมาได้ยินได้ฟังเพื่อนข้าราชการด้วยกันฝ่ายหนึ่งจะ “เอาหูไปนาเอาตาไปไร่” ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งได้ประกาศโผล่ผางออกมาว่าจะทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตโกงเช่นนั้น กลับ

ไปบ้านนอนดังอยู่สามวันสามคืน พอหลับตาก็นึกเห็นแต่ข้าวสารและปลาแห้งเต็มห้องนอนไปหมด

เป็นที่ยอมรับกันว่าพอสงครามเลิกแล้วข้าวของก็ขึ้นราคาขึ้นเป็นการใหญ่ แม้จะได้มีการเพิ่มเงินเดือนให้แก่ข้าราชการแล้วก็ยังห่างไกลกับราคาสินค้าซึ่งมีแต่ทรงตัวกับสูงขึ้น ได้ให้เพื่อนคนหนึ่งซึ่งเป็นเอกในทางคำนวณเทียบอัตราส่วนเงินเดือนที่เขาได้รับบำรุงชีวิตกับราคาสินค้าว่าคิดได้เป็นอัตราส่วนเท่าใด หมอนั้นหัวใจตอบได้ทันทีว่า “เงินเดือนของอัวเทียบได้กับยอดขายข้าวแพรก แต่ราคาข้าวของที่อัว เมียอัว ลูกอัวซื้อหาบริโภคอยู่ทุกวันนี้เทียบได้กับยอดขายข้าว” ผู้เขียนไม่อยากเข้าชกจนใจว่าพันธุไม่สองชนิดที่ยกมาอ้างอิงนั้นหมายความว่าอย่างไร

“ขอให้เหลนปลาแห้งตัวละร้อยตัวละซัง จะอ้านำเอามาเป็นเหตุว่าต้องทุจริตคดโกงนั้น ก็ผิดวิสัยข้าราชการที่ดีซิงพวก” อีกคนที่รูปร่างผอมบางดังขึ้น “พวกข้าราชการเราถ้าพร้อมใจกันปฏิบัติตัวเสียใหม่ ก็จะมีส่วนช่วยให้ราคาของลดลงได้ เชื่อไหม อย่างถ่านไฟดำ ๆ ที่เราใช้หุงข้าว ซึ่งเคยจนราคาปาเข้าไปกระสอบละ ๓๐ กว่าบาทนั้น ถ้าทำอย่างอัวว่าอาจจะซื้อได้เพียงกระสอบละ ๑๐ บาท...” เพื่อนว่าเช่นนั้น

ทุกคนหายเมาเป็นปลิดทิ้ง หุ้มเป็นหิงใจ... เพราะค่าถ่านอย่างเดียวเดือนหนึ่งทุนไป ๒๐ บาท มีหนึ่งก็ ๒๔๐ บาท ซื้อผ้าขาวมาล้างได้ตั้ง ๒ โหล ดีเสียว่า ๓ เดือนนั่งขาดจนหาที่เย็บไม่ได้ไปผืนหนึ่ง ๓๖๕ วัน ใช้ผ้าขาวมา ๔ ผืน ผ้า ๒ โหลจะใช้ได้ถึง ๖ ปี

“ใครได้ยืนยันว่าพ่อค้าถ่านเขาคุยกันได้อย่างไร กว่าจะเอาถ่านมาตั้งเตาไฟในครัวเราได้ มันยากยิ่งกว่าเข็นครกขึ้นต้นไม้ เบี้ยใบรายทางมันมากกว่าราคาไม้เผาหลายเท่าตัว จึงจำเป็นต้องมาบวกเอาให้กับคนที่ต้องทำข้าวสารให้เป็นข้าวสุกเสียก่อนกิน สินค้าอันก็เดะก่ว่าจะเอาออกเอาเข้าได้มันหลายซิบหลายซ้อน พ่อค้าเขาพูดกันอย่างนี้ทั้งเมือง ...คนหูหนวกตามอดเท่านั้นที่ไม่รู้ไม่เห็นไม่ได้ยิน”

“แล้วมันเกี่ยวอะไรกับที่ว่าข้าราชการมีส่วนช่วยให้ราคาข้าวของลดลงได้ละพวก” คนหนึ่งทอดรันทนฟังเพื่อนพูดกวนไม่ไหวโพล่งถามขึ้น

เพื่อนผู้นั้นยัดอกดังตรงแบะไหล่ชนิดหนึ่งพอเห็นกระตู่ใหญ่ปลาร้าโผล่ขึ้นมาที่ปากคอเสีย ย่นอย่างภาคภูมิใจที่เพื่อนผู้สนใจข้อคิดหรือปรัชญาปลาแห้งของตน ก่อนจะกล่าวต่อไปว่า

“ทำไม....ถ้าข้าราชการคนใดริบไถเอาจากพ่อค้า พ่อค้าจะไม่มาริบไถเอาจากผู้ซื้อผู้บริโภค ถ้าเพื่อนข้าราชการได้คำนึงถึงเกียรติหน้าที่ไม่คิดเอารัดเอาเปรียบเพื่อนคนไทยตาดำ ๆ ด้วยกัน โดยเลิกการเอาอภิสิทธิ์และการคอร์รัปชั่นเสีย แผ่นดินคงจะสูงขึ้นอีกสักก เพราะการได้อภิสิทธิ์เป็นการทำลายเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศชาติอย่างร้ายแรง ส่วนการคอร์รัปชันนั้นก็เป็นการเอาเปรียบเพื่อประโยชน์ส่วนตัวและบริวารโดยไม่คำนึงถึงเสียหายของสังคมและประเทศชาติเป็นส่วนรวม และสิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้เกิดคำขวัญขึ้นในหมู่ข้าราชการบางจำพวกผู้คลั่งสมบัติว่า ‘ถ้าไม่โกงก็ไม่รวย’ และก็ยังเอิญสังคมเราในปัจจุบันได้มีส่วนช่วยส่งเสริมใจของคนพวกนี้ให้กำเริบโดยการยกย่องนับถือโดยมิได้คำนึงถึงว่าเขาได้มาโดยทางใด เป็นการได้มาโดยชอบธรรมหรือไม่ จึงทำให้คนล้มทำความดีและหันมาทำความชั่วร้ายกันเป็นการใหญ่ แต่การที่ข้าราชการเราทำความชั่วร้ายกันด้วยการเอาอภิสิทธิ์และคอร์รัปชันนั้น ในทางกฎหมายมหาชนน่าจะถือว่าเป็นการทำลายความมั่นคงของรัฐและเป็นการบ่อนทำลายความสงบสุขของราษฎรผู้ประกอบสัมมาอาชีพะ และในทางวินัยข้าราชการพลเรือนก็ควรจะถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาควรลงโทษในสถานหนัก คือ ไล่ออกจากราชการ และสังคมควรจะช่วยกันรังเกียจคนพวกนี้เสมือนเหล็บบุ้งที่คอยแต่จะกัดกินและดูดเลือดของผู้อื่นไปเป็นอาหารเลี้ยงปากเลี้ยงท้องเท่านั้น.....ถ้าพวกเราต่างคนต่าง ‘เอาหูไปนาเอาตาไปไร่’ กันเสียหมด ต่างก็คิดว่า ‘ชुरะไม่ใช่’ รุอยู่ว่าลูกน้องผู้ได้บังคับบัญชาทุจริตคดโกงชาติบ้านเมือง แต่ก็ยังมีความเมตตากรุณาปกปิดการทำความผิดไม่สั่งลงโทษหรือสั่งลงโทษพอเป็นพิธี เช่นนี้แล้ว ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าจะแก้ไขกันอย่างไร....”

“ทำไมจะแก้ไม่ได้...” อีกคนสอดขึ้นมาเหมือนตั้งใจจะให้ฉากสนทนาเรื่องนี้จบลงด้วยสันติ “ก็ออกกฎหมายให้มีบทลงโทษผู้บังคับบัญชาใจบุญคนนั้นฐานสมคบกันคดโกงชาติบ้านเมืองเสียด้วยซิพวก.....จะไม่ต้องมานั่งงงมาตรา ๕๓ แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ ให้เป็นไก่ตาแตกกันอีก

โดย “บางใบไม้”

Let's Activate Our English

ประวิณ สุจริตกุล M.A. (Oxon)

Part 1

ตอนที่ 1

With the coming of the New Year Rung's desire to have a better command of English has grown stronger still. One of his resolutions is really to activate his English.

Again he finds an opportunity for practice...but this time with another friend, Smak Rakthai, who writes the language quite well but is often too shy to speak it...

ขึ้นปีใหม่แล้ว รุ่งยังมีความปรารถนาที่จะรู้ภาษาอังกฤษดีแรงกล้าขึ้นอีก ปณิธานอย่างหนึ่งของเขาก็คือ จะใช้ภาษาอังกฤษให้คล่องแคล่วและจริงจังทีเดียว

อีกครั้งหนึ่งเขามีโอกาสฝึกฝน.....แต่ครั้งนี้กับเพื่อนอีกคนหนึ่ง ชื่อ สมักร รักไทย ซึ่งเขียนภาษาอังกฤษได้ดีพอใช้ แต่มักจะอายไม่กล้าพูด....

R : Good morning, Smak. We haven't seen each other for ages. What have you been doing all this time?

S : Hello! You're quite right, Rung. We haven't seen each other for quite some time. We've both been too busy to get together, I guess.

R : Never mind! We can make up for lost time.

ร : ไฉน สมักร ไม่ได้พบกันมานานเชียวนะ แกลไปทำอะไรมาบ้างตลอดเวลาที่หายหน้าไป

ส : สวัสดี รุ่ง จริงของแก เราไม่ได้เจอกันนานพอตุ้ทีเดียวละ คงจะเป็นเพราะต่างคนต่างงานยุ่งเลยมาพบปะสังสรรค์กันไม่ได้

ร : ไม่เป็นไรหรอก เรื่องเล็ก! เวลาที่ไม่ได้พบกัน เรามีทางชดเชยได้ถมไป

S : That's a good idea. Since we meet only once in a while these days because of our work, we should do something really useful together whenever we do meet.

R : I agree. So let's start by activating our English, shall we?

S : All right. Go ahead. In fact we've been doing just that, and I must say you're excellent when you encourage other people to speak English.

R : Oh! I mean we should go on conversing in English and should use the language as much as possible, especially by speaking it so we can both be more fluent. As for your compliment, thanks. If I happen to be able to encourage, my friends to speak a foreign language I must have got the technique from Thanit.....

S : Which Thanit.

R : The one and only Thanit Thanatsorn, of course. Don't you remember him?

ส : แก่นความคิดดี ในเมื่อนาน ๆ เราจะได้พบกันสักที เพราะต่างฝ่ายต่างงานมาก เราก็ควรทำอะไรด้วยกันให้ได้ประโยชน์จริงๆ ทุกครั้งที่เราได้มีโอกาสพบกัน

ร : ถูกแล้ว ถ้างั้น เรามาเริ่มต้นด้วยการใช้ภาษาอังกฤษของเราให้มันคล่องขึ้น เอาไหมล่ะ?

ส : ตกลง เอาเลย ว่าไปเลย อันที่จริงเราก็ทำยงน้อยอยู่แล้วนี้ และกันต้องยกนิ้วให้เลยว่า แก่นเชี่ยวชาญให้คนอื่นเขาพูดภาษาอังกฤษได้อย่างยอดเยี่ยมเลย

ร : อ้า! ถูกของแก แต่กันหมายถึงว่า เราควรคุยกันเป็นภาษาอังกฤษต่อไปอีก แล้วก็ควรใช้ภาษานี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการพูด เราจะให้พูดคล่องขึ้นทั้งสองคน สำหรับการยกยอปอปั้นของแก่นะกันขอบใจมาก ถ้ามึงเอื้อมกัน มีความสามารถกระตุ้นให้คนอื่นพูดภาษาต่างประเทศได้สัก ก็กันคงจะได้เทคนิคอันนี้มาจากชนิดแน่นอน

ส : ชนิดไหนกันนะ?

ร : ก็ ชนิด ถนัดสอน ใจล่ะ มีคนเดียวเท่านั้นเอง แกจำเขาไม่ได้หรือ?

S : Oh! yes. I remember now. The one I met at one of your parties. He spent some time in England, didn't he? But unlike most foreign-trained chaps, he seemed modest and extremely friendly.

R : That's the one. This Thanit is a very nice person, nice to talk with, to go about with, to work with, and dependable.

S : I'm afraid I've got to rush off now. Let's activate our English more another time, ha? O.K.? I promised my girl friend I'd take her to see "Kiss The Girls And Make Them Die" at ten o'clock. See you.

R : O.K. But I do call again soon, and be good.

ส : อ้อ! จำได้แล้ว คนที่กันพบในงานปาร์ตี้ แกร่งหนึ่งไซ้ใหม่ละ ดูเหมือนเขาไปอยู่ อังกฤษมานานพอสมควร แล้วรู้สึกจะ ถ่อมตัว และแสดง ความเป็นมิตร อยู่มากทีเดียวละ ไม่เหมือนกับนักเรียนนอก ส่วนมาก

ร : นั่นละ เขาละ พ่อชนิคคนนี้เป็นคนน่ารักมาก น่าคุยด้วย น่าไปไหนมาไหนด้วย น่าทำงานด้วย แล้วก็เป็นคนที่พักพาอาศัย ได้จริง ๆ ไม่เหลวไหล

ส : เสียตาย กันต้องรีบไปเสียแล้ว เรามาใช้ ภาษาอังกฤษกันให้คึกคักยิ่งขึ้น อีกทีหลัง ก็แล้วกันนะ ตกลงไหม? กันสัญญาแพน เขาว่าจะพาไปดูหนังเรื่อง "Kiss The Girls And Make Them Die." ตอนสี่โมงเช้า นี่เอง แล้วเจอกันนะ

ร : โอเค. แต่อย่าลืมแวะมาใหม่ในเร็ว ๆ นี้ ละ แล้วก็เป็นคนดีด้วยนะ

ศัพท์สำนวนและข้อเสนอนะ

๑. วิธีจำศัพท์ ควรจำในลักษณะที่พบในประโยคเดิมเสียก่อน แล้วพยายามค้นคว้าต่อไป ด้วยว่า มีทางใช้ทำหน้าที่อย่างอื่นได้หรือไม่ ถ้าพบเมื่อเป็นคำกริยา ก็ควรจะชวนขยายหาว่า มี คำคุณศัพท์หรือแปลว่า คำนามว่าอย่างไร เขียนหรือสะกดเหมือนเดิมหรือมีอะไรเปลี่ยนแปลงต่อ เดิมบ้าง คำกริยาคำแรกที่เราเจอได้ว่า เป็นศัพท์ใหม่ในบทเรียนบทนี้ ก็คือ activate เราพอจะ วิเคราะห์ได้ว่าเป็นคำกริยา และมีความหมายทำนองว่า ใช้ มีใช้หรือทั้งไว้เฉยๆ ไม่ใช่ประโยชน์ ขั้นต่อไป ควรนึกดูว่าเรารู้คำคุณศัพท์ไหนบ้างที่เขียนคล้ายๆ กัน แล้วจะพบว่า มีแน่ คำนั้น คือ active เพราะฉะนั้น activate ก็คือ ทำให้ active นั่นเอง เราได้คุณศัพท์เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งตัวแล้ว

หรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือ เรานำคำใหม่เข้าไปรวมกลุ่มกับคำเดิมที่เราารู้ตัวอยู่แล้วหนึ่งคำ อีกชนหนึ่งก็ได้แก่การค้นคว้า มีคำนามหรือแปลว่า ชั่นก็ไม่น่าอีกนั้นแหละ ถ้ามีกริยาแล้ว ก็มักจะมีคำนามที่มาจากกริยานั้นเองด้วย และสิ่งที่ช่วยสังเกตว่า คำนามน่าจะลงท้ายว่าอะไร ก็ได้แก่ ส่วนท้ายของคำนั้นในฐานะกริยานั้นเอง ถ้าเราลองนึกถึงบรรดาศัพท์ที่เราารู้และใช้อยู่เสมออยู่แล้ว จะพบว่า กรณที่กริยาลงท้ายด้วย...ate เมื่อเป็นคำนาม จะเป็น...ation เช่น celebrate v. ...celebration n. educate v. ...education n. ดังนั้น เราอาจวินิจฉัยได้โดยเกือบจะไม่ต้องพึ่งพจนานุกรมหรือพจนานุกรมเลย (นอกจากจะตรวจสอบดูให้แน่ใจ) ว่า คำนามของ activate ก็คือ activation.

๒. เราควรหาหรือจำศัพท์ตัวอื่นที่มีความหมายตรงกันหรือคล้ายกันที่เรียกว่าไวพจน์ไว้ด้วย เพราะการจำอะไรก็ตาม ถ้าจำในลักษณะที่เชื่อมโยงเปรียบเทียบจะช่วยให้จำง่ายขึ้น ตามตัวอย่างในข้อ (๑) เราอาจเทียบเคียง activate เข้ากับ stimulate หรือ use หรือ utilize ๑ คำ และเราจะพบว่าคำเหล่านี้มีความหมายไปในแนวเดียวกัน เมื่อเราต้องการความหมายโดยนัยที่แน่นอนและจำกดวงให้แคบลง จึงจะแยกแยะต่อไปอีกชนหนึ่งว่า activate ตรงกับ stimulate คือทำให้ active ยิ่งขึ้น ส่วน use ตรงกับ utilize คือ ใช้ หรือ ถูประโยชน์

๓. ควรจำถ้อยคำสำนวนต่างๆ โดยเข้าใจความหมายให้ถ่องแท้เสียก่อน มิฉะนั้นจะปรากฏว่า จำได้ยาก สิ่งที่เราเข้าใจดี แทบจะไม่ต้องใช้ความพยายามเลยก็จะจำไปได้เอง ตัวอย่างเช่น วลี once in a while ถ้าเราทราบความหมาย คือเรามีปฏิกิริยาต่อถ้อยคำที่เราพบในทางสื่อความหมาย เราอาจจะจำได้โดยอัตโนมัติด้วยซ้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราควรพยายามทำความเข้าใจข้อความที่เป็นสำนวน (idiom) ให้ดี เช่น to make up for ซึ่งเท่ากับ ชดเชย ในภาษาไทย

๔. ศัพท์สำนวนใดที่ผู้อ่านยังไม่ทราบความหมาย อยากจะให้พึ่ง dictionary และลองปฏิบัติตามที่เสนอแนะข้างต้น ถ้าทำได้เช่นนั้นเสมอ ไม่ช้าจะกลายเป็นเกมสันทนาการ และได้ประโยชน์อย่างเห็นทันตาทีเดียว ศัพท์สำนวนที่เห็นว่าอาจยังไม่ทราบความหมายนั้น ได้ขีดเส้นใต้ไว้ให้เพื่อความสะดวกแล้ว ประการสุดท้าย สำหรับบทเรียนบทนี้ ขอเตือนว่า เราต้องไม่หลงผิดไปตามคำกล่าวของบางท่านที่ว่า ใช้ dictionary ไม่มีประโยชน์อะไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แบบอังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ อันที่จริง การใช้อะไรก็ตาม ย่อมมีประโยชน์ทั้งนั้น นอกจากเราจะใช้ไม่ถูกเรื่องหรือไม่ใช่มิใช่ □

ปัญหา: เบียบัตรราชการพลเรือน

ตอบโดย

สมดี เจริญกุล บุคลากรเอก กองระเบียบข้าราชการ

สายบัว พุ่มแดง เลขานุการ สำนักงาน ก.พ.

ถาถัย หังคะวงษ์ วิทยากรโท กองระเบียบข้าราชการ

ฤทธิย์ รักราชการ หัวหน้าแผนกระเบียบ กองระเบียบข้าราชการ

สำนักงาน ก.พ.

ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะให้ตอบปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน โปรดส่งไปที่ “บรรณาธิการวารสารข้าราชการ” และระบุด้วยว่าให้ตอบในวารสารข้าราชการหรือตอบส่วนตัวทางไปรษณีย์

ปัญหาสมาชิก

ตอบสมาชิกเลขที่ ๓๓๓๗/๒๕๐๕

ถาม นาย ก. สมัครเข้าสอบแข่งขันข้าราชการพลเรือนตำแหน่งที่ดินอำเภอตรี โดยนาย ก. ยังมิได้เป็นข้าราชการพลเรือนมาก่อน โดยให้ นาย ข. รับรอง ค่อมานาย ข. ถอนการรับรองเมื่อนาย ก. สอบได้และกรมที่ดินบรรจุแต่งตั้งไปแล้ว ขอทราบว่า นาย ก. จะต้องถูกพ้นจากตำแหน่งเพราะขาดผู้รับรองหรือไม่ และถ้านาย ก. จะหาผู้รับรองใหม่จะได้หรือไม่

ตอบ การรับรองใบสมัครของผู้สมัครเข้ารับราชการไม่ใช่คำประกัน แต่เป็นการรับรองว่า ข้อความตามใบสมัครของผู้สมัครเข้ารับราชการได้แสดงไว้ในใบสมัครนั้น ถูกต้องตรงความเป็นจริงทุกประการ ถ้าปรากฏภายหลังว่าผู้สมัครไม่มีพินความรู้หรือคุณสมบัติจริงตามใบสมัคร ผู้รับรองอาจมีความผิดทางอาญาฐานสมคบกันแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน และผู้รับรองที่เป็นข้าราชการพลเรือน จะต้องมีความผิดและรับโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนด้วย การรับรองใบสมัครเข้า

รับราชการนี้ เมื่อผู้สมัครได้รับบรรจุเข้ารับราชการแล้วก่อนการรับรองไม่ได้ เพราะทางราชการได้ปฏิบัติเป็นผลผูกพัน โดยเช็คตามคำรับรองนั้นแล้ว

ตอบคุณเปรม อินทรักษา

ถาม ตาม พ.ร.บ. จัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๘ ม. ๘ ไม่เห็นมีตำแหน่งปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรี และบัญชี ก. เทียบตำแหน่งและกำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ก็ไม่เห็นมีตำแหน่งปลัดบัญชาการ ฯ แต่ในบัญชี ข. อัคราเงินเดือนมีตำแหน่งปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท ข้าพเจ้าสงสัยว่า ใน พ.ร.บ. จัดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๘ ทำไมจึงไม่มีตำแหน่งปลัดบัญชาการ

ตอบ ตาม พ.ร.บ. จัดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๘ บัญญัติว่า “นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการของสำนักนายกรัฐมนตรีแทนนายกรัฐมนตรีตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายก็ได้ และจะแต่งตั้งรองปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการแทนปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรีตามที่ปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรีมอบหมายก็ได้

ให้ปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรี และรองปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการการเมือง” และตามมาตรา ๒๒ แห่ง พ.ร.บ. ฉบับเดียวกันก็ได้บัญญัติว่า “ตำแหน่งข้าราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาและเรียกชื่ออย่างอื่น ให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ตามบัญชี ก. ท้ายพระราชบัญญัติ” ดังนั้น สำหรับตำแหน่ง “ปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรี” ซึ่งมีใช้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการใด จึงไม่มีการเทียบตำแหน่งไว้ดังที่คุณทราบอยู่แล้ว

ตอบคุณเบงยุทธ น้อยคนดี

ถาม สมมติว่าเสมียนพนักงานแผนกสรรพสามิตจังหวัด ถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก ให้ออก ต้องยื่นอุทธรณ์ต่อนายกรัฐมนตรี ผู้บังคับบัญชาสั่งได้แก่ใคร ?

ตอบ ผู้บังคับบัญชาอื่น ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการคลัง และอธิบดีกรมสรรพสามิต

ตอบสมาชิกเลขที่ ๓๖๘๑/๒๕๐๕

๑. ถาม ศึกษาธิการจังหวัดไปศึกษาต่อต่างประเทศ ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดจะต้องเป็นผู้รักษาราชการแทนศึกษาธิการจังหวัด ตาม ม. ๔๘ ทวิ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ม. ๑๔ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๘๘ หรือว่าจังหวัดจะต้องออกคำสั่งแต่งตั้งผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดให้เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัด ตาม ม. ๒๘ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ตอบ มาตรา ๔๘ ทวิ วรรคแรก แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๔ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๘ ได้บัญญัติไว้ชัดเจนแล้วว่า ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ และได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยไว้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วย แล้วแต่กรณี เป็นผู้รักษาราชการแทน ฉะนั้น เมื่อศึกษาธิการจังหวัดไปศึกษาต่อต่างประเทศ ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดก็เป็นผู้รักษาราชการโดยไม่ต้องมีคำสั่งแต่งตั้ง

๒. ถาม เมื่อผู้รักษาราชการในตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัด หรือผู้รักษาราชการแทนศึกษาธิการจังหวัด ไปราชการ หรืออยู่ แต่ไม่อาจมาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติได้ จังหวัดได้แต่งตั้งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนรัฐบาล เป็นผู้รักษาราชการแทนศึกษาธิการจังหวัด คำสั่งแต่งตั้งจะต้องอ้างถึง ม. ๔๘ ทวิ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ม. ๑๔ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๘๘ หรือ ม. ๒๘ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ และจะทำการเป็นคำสั่งถาวรได้หรือไม่

ตอบ มาตรา ๔๘ ทวิ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา ๑๔ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๘ ได้บัญญัติว่าความในวรรคแรกไม่กระทบกระเทือนอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะแต่งตั้งข้าราชการอื่นเป็นผู้รักษาราชการแทน ตามอำนาจที่มีอยู่ในกฎหมาย แสดงว่าผู้บังคับบัญชาอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นผู้รักษาราชการแทนได้ทั้ง ๆ ที่ได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยไว้แล้วก็ตาม

และการแต่งตั้งในกรณีดังกล่าวข้างต้นนั้น ฉะนั้น ถ้าหากรองหรือผู้ช่วย (ในขณะรักษาราชการแทน) ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ต้องแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนที่อ้างมาตรงกันได้เช่นเดียวกัน และการออกคำสั่งนั้น ผู้บังคับบัญชาควรพิจารณาเพื่อความเหมาะสมแก่สถานการณ์เป็นคราว ๆ ไป ไม่ควรออกคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาราชการแทนเป็นการถาวร (ประจำ)

ตอบคุณสอน ไวกสิการ

๑. ถาม ตามที่ตอบปัญหาสมาชิกวารสารข้าราชการ ปีที่ ๓๓ ฉบับที่ ๘ กันยายน ๒๕๐๘ หน้า ๕๘ ข้อ ๒ มีผู้ถามว่า ในเมื่อสหกรณ์อำเภอไม่อาจปฏิบัติราชการได้เป็นครั้งคราว และในที่ทำการสหกรณ์อำเภอนั้นไม่มีตำแหน่งรองหรือผู้ช่วย มีแต่ตำแหน่งพนักงานสหกรณ์ตรีหรือตำแหน่งเสมียนพนักงาน การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน สหกรณ์อำเภอหรือนายอำเภอไม่มีอำนาจแต่งตั้ง ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ เท่านั้น ถูกต้องหรือไม่ (ได้รับคำตอบว่าถูกต้อง) และในวารสารข้าราชการ ปีที่ ๓๓ ฉบับที่ ๓๓ ตุลาคม ๒๕๐๘ หน้า ๔๕ ข้อ ๒ มีผู้ถามว่า ในเมื่อครูใหญ่โรงเรียนประชาบาลว่าง หรือไม่อาจปฏิบัติงานได้เป็นครั้งคราว และโรงเรียนนั้น ไม่มีตำแหน่งรองหรือตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่ มีแต่ครูน้อย ถ้าจะแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนทุกครั้ง จะปฏิบัติอย่างไร ก็ได้รับคำตอบว่า การตั้งผู้รักษาราชการในตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนประชาบาล ซึ่งไม่มีตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องสั่งแต่งตั้งตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ เช่นเดียวกัน

ตามคำตอบทั้งสองข้อดังกล่าวข้างต้นนี้ ไม่มีกล่าวถึงอำนาจในการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนโดยใช้อำนาจของนายอำเภอได้เลย เพราะตามพระราชบัญญัติ ลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๗๕ บัญญัติไว้ว่า เวลาตำแหน่งปลัดอำเภอหรือสมุหบัญชีอำเภอว่าง ให้นายอำเภอมีอำนาจที่จะจัดผู้หนึ่งผู้ใดในคณะกรรมการอำเภอ หรือเสมียนพนักงานคนหนึ่งคนใดเข้าทำการในตำแหน่งนั้น ๆ ได้ชั่วคราว แต่ต้องรีบบอกไปยังผู้ว่าราชการเมือง และให้ผู้นั้นทำการแทนในตำแหน่งนั้นจนกว่าจะได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานผู้ใหญ่ให้เป็นประการใด

เวลาตำแหน่งเสมียนพนักงานในอำเภอว่าง ให้นายอำเภอมีอำนาจที่จะจัดคนเข้าทำการในตำแหน่งนั้น ๆ ได้ชั่วคราว แต่ต้องบอกขออนุมัติของผู้ว่าราชการเมืองภายในเดือน ๓ แล้วแต่ผู้ว่าราชการเมืองจะตั้งผู้นั้นหรือผู้อื่นให้เป็นแทนในตำแหน่งที่ว่าง

ตามนัยแห่งบทบัญญัติดังกล่าวนี้ จึงใคร่ขอทราบว่าการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการอำเภอ นอกจากจะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ แล้ว จะให้นายอำเภอมีอำนาจแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการอำเภอ ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติ ลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ อีกทางหนึ่งจะได้หรือไม่ เพราะบางอำเภอดังอยู่ในท้องที่ถิ่นกันดาร ห่างไกลตัวจังหวัดมาก กว่าจะได้รับคำสั่งแต่งตั้งจากจังหวัดเวลาก็ด่วงเลยไปหลายวัน และถ้า นายอำเภอไม่มีอำนาจแต่งตั้ง จะปฏิบัติอย่างไรจึงจะสะดวกและรวดเร็ว เช่น สหกรณ์อำเภอเกิด ลาป่วย ๓ - ๒ วัน กว่าจะได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ข้าราชการผู้ใดเป็นผู้รักษาราชการแทนจากจังหวัด เหตุการณ์ก็ล่วงเลยไปแล้ว เป็นการไม่ได้รับความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ตอบ ตามความ ๗๕ แห่ง พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ เป็นกรณีพิเศษ ตำแหน่งปลัดอำเภอ หรือสมุหบัญชีอำเภอว่าง ไม่ใช่กรณีที่หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอว่าง หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และในปัจจุบันคณะกรรมการอำเภอได้ถูกยกเลิกไปโดยปริยายตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๓ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ แล้ว ฉะนั้น การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ จึงเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๒๘ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

๒. ถาม การบรรจุผู้สอบแข่งขันได้ที่ยังไม่ได้เป็นข้าราชการอยู่ก่อน ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ต้องบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั่วคราว เพื่อทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการไปก่อน ไม่น้อยกว่าหกเดือน แต่ไม่เกินหนึ่งปี ต่อเมื่อปรากฏว่า ผู้นั้นเป็นผู้มีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถ จึงบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้นั้น ขอทราบเป็นทางปฏิบัติว่า ในระหว่างที่ข้าราชการผู้นั้นยังอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่ ถ้ามีวันลาพัก ลาป่วย หรือขาดราชการ จะต้องถูกหักเงินเดือนส่งคืนคลัง ตามจำนวนวันที่ผู้นั้นไม่ได้มาปฏิบัติราชการอย่างไรหรือไม่ เพราะปรากฏว่า แต่ละแผนกการปฏิบัติไม่เหมือนกัน บางแผนกหักเงินเดือน บางแผนกไม่หัก เพราะถือว่าบรรจุในอัตราสามัญ ในเรื่องนี้ทำให้ข้าราชการส่วนมากไม่ได้รับความเป็นธรรม เพราะแต่ละแผนกปฏิบัติไม่เหมือนกัน และถ้าจะกรุณาพิมพ์ระเบียบในเรื่องนี้ลงในวารสารข้าราชการไว้ให้ดูด้วยกันน่าจะจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมเป็นอย่างยิ่ง

ตอบ ข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราว ยังมีสภาพฐานะการเป็นข้าราชการไม่แน่นอน ตามมติ ค.ร.ม. วินิจฉัยว่ามีได้เป็นข้าราชการประจำ จึงไม่มีสิทธิลาหยุดราชการโดยได้รับเงินเดือน ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๗ สิทธิการลาของข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวต้องอนุโลมตามสิทธิการลาของลูกจ้างประจำ ตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๐๖ (ดูข้างล่างนี้)

๓. ถาม ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างรายเดือน มีสิทธิลากิจ และลาป่วย โดยได้รับเงินเดือนในระหว่างลาเหมือนข้าราชการพลเรือนสามัญ และวิสามัญ อย่างไรหรือไม่ ถ้าหากไม่มีสิทธิ เมื่อลากิจหรือลาป่วยขึ้นก็ต้องถูกหักเงินเดือน เมื่อมีความจำเป็นต้องลาป่วยตั้ง ๓๐-๔๐ วัน หรือเป็นเดือน ก็ย่อมได้รับความเดือนร้อน เช่นนี้ จะมีวิธีปฏิบัติอย่างไรหรือไม่

ตอบ ตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๐๖ ได้กำหนดถึงการลาต่างๆ ของลูกจ้างไว้ดังนี้

ข้อ ๒๓ การลากิจและพักผ่อน ในบึงบประมาณหนึ่ง ลูกจ้างประจำมีสิทธิลากิจและพักผ่อน โดยได้รับค่าจ้างไม่เกิน ๓๐ วันทำการ ในกรณีที่เริ่มเข้าปฏิบัติงานไม่เต็มบึงบประมาณ ให้คำนวณลดลงตามส่วน

ข้อ ๒๔ การลาป่วยธรรมดา ในบึงบประมาณหนึ่ง ลูกจ้างประจำมีสิทธิลาป่วยธรรมดา โดยได้รับค่าจ้างไม่เกิน ๓๐ วันทำการ ในกรณีที่เริ่มเข้าปฏิบัติงานไม่เต็มบึงบประมาณ ให้คำนวณลดลงตามส่วน

ในบึงบประมาณหนึ่ง ลูกจ้างชั่วคราวซึ่งได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ เดือน มีสิทธิลาป่วยธรรมดาโดยได้รับค่าจ้างไม่เกิน ๓๕ วันทำการ ในกรณีที่ปฏิบัติงานไม่เต็มบึงบประมาณ ให้คำนวณลดลงตามส่วน

ข้อ ๒๕ การลาป่วยเนื่องจากประสบอันตรายเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่

ก. ลูกจ้างประจำเจ็บป่วยเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือเนื่องจากต้องไปปฏิบัติงานนอกที่ตั้งสำนักงาน หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ ถ้าลาป่วยธรรมดาครบตามระเบียบแล้วยังไม่หาย และแพทย์ของทางราชการลงความเห็นว่ามีทางที่จะรักษา

พยาบาลให้หาย และสามารถทำงานได้ ก็ให้ลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาลเท่าที่ผู้มีอำนาจอนุญาต เห็นสมควรอนุญาตให้ลาโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติ เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมง ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์ แต่ถ้าแพทย์ลงความเห็นว่ามีทางที่จะรักษาพยาบาลให้หายได้ ก็ให้พิจารณาให้ออก

ข. การอนุญาตให้ลูกจ้างประจำลาป่วยได้ตามนัยแห่ง (ก) สำหรับระยะเวลาไม่เกิน ๖ เดือน เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการชั้นกรม หรือผู้ได้รับมอบหมายถ้าเกินกว่า ๖ เดือน เป็นอำนาจของกระทรวงเจ้าสังกัด

ข้อ ๒๔ การลาคลอดบุตร ลูกจ้างประจำมีสิทธิลาคลอดบุตร โดยนับรวมวันหยุดประจำสัปดาห์ กับวันหยุดพิเศษ ในระหว่างลาสำหรับการคลอดบุตรครั้งหนึ่งไม่เกิน ๔๒ วัน และให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติ เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมง ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

๔. ถาม ในเมื่อหัวหน้าส่วนราชการจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการอำเภอ ไม่อยู่ หรือไม่อาจมาปฏิบัติราชการได้เป็นครั้งคราว และในส่วนราชการนั้นก็ไม่มีตำแหน่งผู้ช่วย มีแต่ตำแหน่งเสมียนพนักงาน เช่น ที่ทำการสหกรณ์จังหวัด และที่ทำการสหกรณ์อำเภอ ไม่มีตำแหน่งผู้ช่วย เมื่อสหกรณ์จังหวัดหรือสหกรณ์อำเภอไม่อยู่ หรือไม่อาจมาปฏิบัติราชการได้เป็นครั้งคราว ผู้ว่าราชการจังหวัดจะอาศัยอำนาจ ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ แต่งตั้งเสมียนพนักงานผู้มีอาวุโสในที่ทำการสหกรณ์นั้น ๆ เป็นผู้รักษาราชการแทนชั่วคราวจะได้หรือไม่ เพราะเสมียนพนักงานผู้นั้นเป็นผู้ที่ระเบียบวิธีปฏิบัติงานในหน้าที่ และมีความเหมาะสม สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ดำเนินไปได้ด้วยดี

ตอบ เมื่อหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดหรือประจำอำเภอ ไม่อาจปฏิบัติราชการได้และไม่ได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยไว้ มาตรา ๒๘ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการที่เห็นสมควร รักษาการในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้ คำว่า "ข้าราชการที่เห็นสมควร" ในที่นี้ ควรจะพิจารณาถึงหลักเกณฑ์การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๖๕ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ด้วย กล่าวคือ

ตำแหน่งประจำแผนกหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือน ^{ชั้น}ตรี
หรือ ^{ชั้น}จตุร

ตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือน ^{ชั้น}โท
หรือ ^{ชั้น}ตรี

ฯลฯ

ฉะนั้น ถ้าหากหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดหรืออำเภอตามปัญหาเป็นตำแหน่งที่
เทียบเท่ากับตำแหน่งประจำแผนก ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งให้เสมียนพนักงานที่เห็นสมควรรักษา
การในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้ แต่ถ้าหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดหรืออำเภอดังกล่าว
เป็นตำแหน่งที่เทียบเท่ากับตำแหน่งหัวหน้าแผนกที่ไม่สมควรจะแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่ง

ผู้เก็บตก

“คุณสูบบุหรี่วันละกี่มวน”

“ราว ๆ ๓๐ มวน”

“บุหรี่ยี่สิบมวนละเท่าไร”

“มวนละ ๕๐ สตางค์”

“โอโฮ! วันละตั้ง ๑๕ บาท เชี่ยวนะ คุณสูบบุหรี่มานานเท่าไรแล้ว”

“๓๐ ปี เกินจะได้”

“วันละ ๑๕ บาท เดือนละ ๔๕๐ บาท ๓๐ ปี คิดเป็นเงินโขอยู่เชี่ยวะเพื่อน”

“ก็มากพอดู”

“คุณเห็นบ้านหลังใหญ่ หัวมุมถนนไหม”

“เห็นซี ข้างมันก็ยังเห็นเลขหลังออกเบือเริ่ม แล้วก็สวยเสียด้วย”

“นั่นแหละ ถ้าคุณไม่สูบบุหรี่เสียอย่างเดี๋ยว คุณก็อาจเป็นเจ้าของบ้านหลังนั้นได้โดยง่าย”

“คุณล่ะ สูบบุหรี่หรือเปล่า”

“ไม่ละ ผมเสียด้วยเงิน”

“แล้วคุณเป็นเจ้าของบ้านหลังนั้นหรือเปล่าล่ะ”

“ไม่ใช่บ้านของผมหรอก”

“ผมก็ว่าอย่างนั้นแหละ เพราะผมเป็นเจ้าของบ้านหลังนั้นเอง!”

“...”
“สิริฯ คิวสัน”

ปัญหาเครื่องแบบ และเครื่องราชอิสริยาภรณ์

ตอบโดย

นายไพฑูรย์ อินทาลัย
หัวหน้าแผนกทะเบียนฐานันดร

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะให้ตอบปัญหาเครื่องแบบและเครื่อง
ราชอิสริยาภรณ์ โปรดส่งไปที่ “บรรณาธิการวารสารข้าราชการ”
และระบุด้วยว่าให้ตอบในวารสารข้าราชการ หรือตอบส่วนตัวทาง
ไปรษณีย์

ปัญหาสมาชิก

ตอบคุณพจน์ สันธนาการ

ถาม ข้าราชการกรมสรรพสามิตมีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยสรรพสามิตจังหวัดหรือสรรพสามิต
จังหวัดชั้นโท ชั้นเอก เวลาแต่งเครื่องแบบนายตรวจ ตาม พ.ร.บ. เครื่องแบบ เรียบร้อย มีสิทธิ
ติดแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์เวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการได้หรือไม่ มีการถกเถียงกันในหมู่
ข้าราชการสรรพสามิตต่างหัวเมืองเป็นอันมาก

ตอบ ประดับแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ในเวลาแต่งเครื่องแบบตรวจราชการได้
การที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเครื่องหมายสำหรับประดับแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์
และที่ใช้เป็นตุ้มเสื้อ พ.ศ. ๒๔๘๕ ขึ้น จะเห็นได้จากเหตุผลที่ว่า “โดยที่การประดับแพรแถบเครื่อง
ราชอิสริยาภรณ์ในเวลาแต่งเครื่องแบบขณะนั้นยังไม่มีเครื่องหมายแสดงให้ทราบว่า เป็นเครื่อง
ราชอิสริยาภรณ์ชั้นใด เป็นการสมควรที่จะให้มีเครื่องหมายสำหรับประดับแพรแถบเครื่องราช-
อิสริยาภรณ์ในเวลาแต่งเครื่องแบบ เพื่อแสดงชั้นของเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ได้รับพระราชทาน
ดังเช่นที่นิยมกันมานานาประเทศ”

ตอบสมาชิกนครสวรรค์

ถาม เหยียจกรพรตีมาลากับเหยียพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ชนิดใดสูงกว่ากัน

ตอบ เหยียจกรพรตีมาลา กับเหยียพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ต่างก็เป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่อยู่ในหลวงทรงพระราชทานด้วยกันทั้งนั้น แต่เหยียพิทักษ์รัฐธรรมนูญ นั้น ในขณะนั้นเป็นเหยียที่พ้นสมัยพระราชทานแล้ว จะถือว่าเหยียใดมีศักดิ์สูงกว่ากันหาได้ไม่ การประดับเหยียทั้งสองนี้ต้องประดับเหยียบำเหน็จกล้าหาญ (เหยียพิทักษ์รัฐธรรมนูญ) ก่อนเหยียบำเหน็จในราชการ (เหยียจกรพรตีมาลา)

ตอบคุณวินัย ไชยตะมาชัย

ผมข้องใจอยากจะรู้ระเบียบซึ่งเปลี่ยนใหม่ คือ.

ก. เครื่องแต่งกายของข้าราชการพลเรือน ผ้าพันหมวกเดิมเป็นสีเหลืองเปลี่ยนเป็นสีเทา ก็ เข็มขัดเดิมใช้สายหนัง เปลี่ยนเป็นผ้า เปลี่ยนหัวเข็มขัดใหม่ และผูกเน็กไทด์สีดำ พร้อมทั้งข้อปลักย่อยอื่น

ข. ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา อันดับ ๒ ชั้น ๕๕๐.- บาท เดิมติดขัด ๒ ขีด แต่เดี๋ยวนี้เหลือเพียงขีดเดียว จะติด ๒ ขีดได้ก็ต่อเมื่อได้เงินเดือน ๆ ละ ๖๕๐.- บาทขึ้นไป

ความจริงระเบียบดังกล่าวนี้ถ้าเอาถือปฏิบัติมานานแล้ว แต่ส่วนราชการที่ทำงานเอกเทศ ไม่ได้รวมอยู่กับการอำเภอ ไม่มีโอกาสทราบระเบียบเลย จึงทำให้ปฏิบัติไม่ถูกต้อง กล่าวคือ

๑. ถาม ข้าราชการที่เคยติด ๒ ขีดอยู่เดิม ก่อนเปลี่ยนระเบียบใหม่ คือ ตั้งแต่ ๕๕๐ บาทขึ้นไป ก็ไม่อยากจะลดลงมาให้เหลือขีดเดียว คงติด ๒ ขีดเรื่อยไปจนกว่าเงินเดือนจะถึง ๖๕๐.- บาท

๒. ถาม ข้าราชการที่เพิ่งจะขึ้นเป็นชั้นจัตวา อันดับ ๒ ก็พลอยติด ๒ ขีดด้วย คงถือว่ายังไม่รู้ระเบียบที่ออกใหม่

๓. ถาม ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ (ติดขัดเหลือง) เงินเดือนเต็มขั้นเพียง ๖๒๕.- บาท แต่เดิมเคยติด ๒ ขีดอยู่แล้ว ก็ติด ๒ ขีดเรื่อยไป

ดังนั้นผมจึงขอความกรุณาใคร่จะระเบียบดังกล่าวลงในวารสารข้าราชการด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง หากลงไว้แล้วก็ช่วยตอบในปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือนด้วยว่า ลงในฉบับที่เท่าใดมีได้ ? ทั้งนี้ เพื่อยกย่องเป็นหลักปฏิบัติและแนะนำเพื่อนข้าราชการต่อไป

ตอบ กฎสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือนนี้ ได้นำลงในวารสารข้าราชการ ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๗ เดือนกรกฎาคม ๒๕๐๘ หน้า (๓) — (๔) แล้ว

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๑๐๕/๒๕๐๕

๑. ถาม ผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ไม่ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือแพรแถบ ในการแต่งเครื่องแบบตามพระราชกฤษฎีกาเครื่องแบบข้าราชการ อัยการ และระเบียบการแต่ง พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งไม่ถูกต้องตามพระราชกฤษฎีกา เวลาแต่งเครื่องแบบไม่ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือแพรแถบ หรือประดับแต่ไม่ครบถ้วนตามที่ได้รับพระราชทาน จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ จะมีเหตุอะไรเกิดขึ้นบ้าง

ตอบ การไม่ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือแพรแถบ หรือประดับไม่ครบถ้วนตามที่ได้รับพระราชทาน ไม่ได้มีบทกำหนดโทษไว้ แต่เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องลำดับเกียรติและระเบียบการประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไทย

๒. ถาม เหยียญดลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ กับเหยียญที่ระลึกในการเสด็จพระราชดำเนินยุโรป เป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือไม่ จะไม่ประดับเหยียญ หรือแพรแถบ ในการแต่งเครื่องแบบ จะเป็นการถูกต้องหรือไม่ เพียงใด

ตอบ เหยียญ ๒๕ พุทธศตวรรษ และเหยียญที่ระลึกเสด็จนิวัติยุโรป อนุโลมให้ประดับเป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ได้ การที่จะประดับหรือไม่ประดับ ไม่ได้มีบทกำหนดโทษไว้

ตอบสมาชิกเลขที่ ๓๐๑๘/๒๕๐๕

ถาม เหยียญพิทักษ์รัฐธรรมนูญหาย ไม่ทราบว่าจะหาซื้อได้ที่ไหน ในราคาเหยียญละเท่าใด กรุณาแนะนำให้ด้วยและมีวิธีการอย่างไรบ้าง

ตอบ เหยียญพิทักษ์รัฐธรรมนูญนั้น ขณะนี้เป็นเหยียญที่พ้นสมัยพระราชทานแล้ว และไม่มีขาย

ตอบคุณผจญ พรสวัสดิ์

ถาม วารสารฉบับประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๐๘ ลงกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๖๐ (๒๕๐๘) เกี่ยวกับเครื่องแบบปกติสีทึบก็ขัดแย้ง สำคัญในข้อ (๓) ให้ใช้อินทราธิราช อ่อน ฯลฯ แต่ผมได้อ่านหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท. ๐๒๐๓ / ว ๒๔๗ ลงวันที่ ๒๔

พฤษภาคม ๒๕๐๘ แจกการปรับปรุงเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือนใหม่ "เปลี่ยนอินทรีขนอ่อนของเครื่องแบบปกติกากีคอตัง เป็นอินทรีขนแข็ง อย่างเดียวกับอินทรีขนเครื่องแบบปกติขาว"

อย่างไรหนูลูก ถ้างัยเจิญถูกทั้งสี่อง เหตุใดข้าราชการฝ่ายพลเรือนจึงแต่งเครื่องแบบไม่เหมือนกัน

ตอบ ตามกฎสำนักนายกรัชมณตรี ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ที่ว่า ให้ยกเลิกความใน (๓) ของ ก. ของ ๓. ในข้อ ๒. นั้น เป็นอินทรีขนของเครื่องแบบกากีคอตัง มิใช่แก่นอินทรีขนของเครื่องแบบปกติกากีคอตัง เครื่องแบบปกติกากีคอตัง ต้องใช้อินทรีขนแข็ง ตามกฎสำนักนายกรัชมณตรี ฉบับที่ ๖๐. และตามหนังสือของกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าวนั้นถูกต้องแล้ว

ตอบคุณเสรี เมืองพรหม

ถาม ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์แก่ข้าราชการผู้ถึงแก่กรรมเนื่องจากปฏิบัติราชการนั้น ตามระเบียบจะต้องส่งคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์นั้นเมื่อได้ทำการฌาปนกิจหรือพระราชทานเพลิงศพบุคคลนั้นแล้ว ทายาทของบุคคลผู้ถึงแก่กรรมซึ่งได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์จะได้รับประโยชน์อย่างไร อยากทราบว่า เครื่องราชอิสริยาภรณ์ชนิดใดบ้างที่ได้รับพระราชทานแล้วต้องส่งคืนและไม่ต้องส่งคืน ในเมื่อผู้ได้รับพระราชทานถึงแก่กรรมและทำการฌาปนกิจศพบุคคลนั้นแล้ว

ตอบ ทายาทจะได้รับประกาศนียบัตรประจำเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไว้เป็นเครื่องเชิดชูเกียรติของวงศ์ตระกูลต่อไป เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ได้รับพระราชทานถึงแก่กรรมต้องส่งคืน คือ เครื่องราชอิสริยาภรณ์บำเหน็จความชอบในราชการแผ่นดิน ๖ ชนิด คือ

- (๑) เครื่องขัตติยราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติคุณรุ่งเรืองยิ่งมหาจักรีบรมราชวงศ์
- (๒) เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นโบราณมงคลนพรัตน์ราชวราภรณ์
- (๓) เครื่องราชอิสริยาภรณ์จุลจอมเกล้า
- (๔) เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดี
- (๕) เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือก
- (๖) เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทย

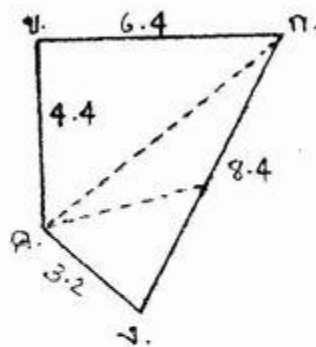
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ได้รับพระราชทานถึงแก่กรรมแล้ว แต่ไม่ต้องส่งคืน คือ เหรียญที่ระลึกต่าง ๆ เช่น เหรียญบรมราชาภิเษก, เหรียญงานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ, เหรียญที่ระลึกในการเสด็จพระราชดำเนินเยือนสหรัฐอเมริกาและทวีปยุโรป, เหรียญกาชาดสรรเสริญ ฯลฯ

เฉลยสอบเชาวน์และความรู้รอบตัว

ชิงรางวัลประจำเดือนมกราคม ๒๕๑๐

Δ

๓. ภาพนั้นคือ “สะพานหัน” สมัยก่อน
๒. คำว่า “ราชปะแตน” หมายถึงเสื้อราชปะแตน มีเรื่องราวและที่มา คือ เมื่อเดือนธันวาคม ๒๔๓๕ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสอินเดีย ผู้ตามเสด็จแต่งเครื่องแบบเสื้อฝรั่ง เวลาปกติก็เปิดอกผูกเน็คไท แต่นุ่งโจงกระเบนไม่นุ่งกางเกงแบบฝรั่ง ที่เมืองกัลกัตตามีช่างฝรั่งฝีมือดี โปรดให้ตัดเสื้อให้เล่นแบบบิตัดงัดแต่คอ มีดุมกลัดตลอด เพื่อไม่ต้องผูกไท เมื่อเสร็จแล้วก็พอพระราชหฤทัย เจ้าพระยาภาสกรวงศ์ ขณะนั้นเป็นจมนครีศรีรักรักษ์ ราชเลขาธุการ ก็ทูลถวายชื่อโดยเอาคำมกรว่า “ราช” ผสมกับคำอังกฤษว่า “Pattern” หมายความว่าแบบหลวง ต่อมาได้มีผู้นิยมใช้เสื้อแบบนี้มากในสมัยหนึ่ง
๓. คำสอนใดรเพทเป็นคำสอนเดิมของพวกอารยัน ตั้งแต่ก่อนมาอยู่ในอินเดียถือว่าเทวดาเป็นเจ้าของโลกชาดต่าง ๆ ที่มนุษย์ต้องอาศัย เช่น ถือว่า พระอินทร์เป็นเจ้าของฟ้า และพระอคนีเป็นเจ้าของไฟ เป็นต้น บุชาวขอพรเทวดานั้น ๆ ด้วยพระเวทของฤๅษี ซึ่งพวกพราหมณ์เป็นพนักงานทรงจำไว้
๔. คำว่า “ไต่หลัง” ไม่ใช่ภาษาจีนเป็นภาษามลายู ซึ่งหมายถึงการส่งเคราะห์หรือช่วยเหลือ
๕. ระยะทางที่ข้าราชการคณะนี้เดินทางไปและกลับ ๒๒.๔ กิโลเมตร

ผลการตัดสิน มีผู้ตอบถูกต้องและดีที่สุดสมควรได้รับรางวัล ๕๐ บาท เพียงรายเดียว คือ คุณเกรียง ราชคำ สภาวิจัยแห่งชาติ

สำหรับท่านสมาชิกที่ได้รับรางวัลพิเศษประจำปี ๒๕๐๘ เนื่องจากเป็นผู้ตอบชิงรางวัล “สอบเชาวน์และความรู้รอบตัว” รวมกันทั้งปีได้มากที่สุดนั้น คือ คุณวีรพล จันทรเดช คลังจังหวัดนนทบุรี ซึ่งเราขอมอบเงิน ๑๐๐ บาทให้เป็นรางวัลพิเศษตามที่เคยประกาศไว้

สอ.เชวณ และ ความรู้รอบตัว

๑. ภาพข้างบนนี้แสดงให้เห็นถึงการแต่งกายของไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ท่านทราบไหมว่า คู่แรกทางซ้ายมือ และคู่ที่สองทางขวามือ แต่ละคู่เป็นการแต่งกายในสมัยรัชกาลที่เท่าใด
๒. เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทยเครื่องแรก ใครเป็นผู้ประดิษฐ์ ยี่ห้ออะไร และเมื่อใด
๓. “กระคน” คืออะไร
๔. โคลงปริศนาบทนี้เป็นสิ่งใดบ้าง ขอให้ท่านตอบเป็นโคลง

สัตว์หนึ่งกินสัตว์ม้วย

แมจรง

แมต้อยคัมพัง

เสพชัยวี

ตัดขายฝ้ายแพนย์แวง

ประกอบ ขาแฉ

ตั้งหนึ่งเป็นนามไม้

หมื่นนั้นถันโต.

๕. นายตลาดทำพินัยกรรมไว้มีความว่า เมื่อนายตลาดตายให้ลูกชายทั้งสองคนเข้ามาไปยังเมือง ซึ่งเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของนายตลาด ถ้ามาของผู้ใดไปถึงที่หลังผู้นั้นจะได้มรดกทั้งหมดของตน เมื่อนายตลาดตาย ลูกชายทั้งสองก็เข้ามาของกันไปช้าๆ และหาทางหน่วงให้ไปถึงเป็นคนสุดท้าย ดังนั้น เวลาถึงของนายตลาดก็มาถึงช้าๆ ก็ไม่ถึงจุดหมาย และไม่มิตทำว่าจะมีผู้ใดได้รับมรดกรายนี้ไปเลย เมื่อนายตลาดตายแล้วลูกชายทั้งสองก็พินัยกรรมฉบับนี้เกิดผล คือให้มรดกตามพินัยกรรมฉบับนี้โดยเร็วที่สุด

กตিকা ให้ส่งคำตอบไปถึงบรรณาธิการวารสารข้าราชการ ภายในวันที่ ๒๕๐๐ สมาชิกวารสารข้าราชการ ผู้ตอบถูกหมดและตอบดีที่สุด จะได้รับรางวัลเงินสด ๕๐ บาท (โปรดเขียนชื่อและสถานที่อยู่ให้ชัดเจนด้วย)

